

စာအုပ်အမှတ် (၉၅)

Quality Publishing House

အမှတ် ၁၅၃၊ ၅(က)လမ်း၊ နှစ်ကမ်းဘက်လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊

ရန်ကင်းမြို့။

ရန် - ၇၀၆၄၁၄ ၊ ၂၀၂၆၀၄

www.burmeseclassic.com

ကျွဲပိတောက်မိုက်

မြသန်းတင့်

- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၁၀ / ၂၀၀၂ (၃)
- မျက်နှာပိုးခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၃၂၁ / ၂၀၀၂ (၄)

ဒီဇိုင်း
ကိုမြင့်ထွန်း

ပုံနှိပ်ခြင်း

- ပထမအကြိမ် - (၂၀၀၂၊ အောက်တိုဘာ)
- အုပ်ရေ - (၅၀၀)

- မျက်နှာပိုးပန်းချီ - ဇော်မောင်
- ကာလာခွဲ - **Alpha**
- ကွန်ပျူတာစာစီ - **Quality**
- အတွင်းဖလင် - **Quality**

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်စိန်စိန် (ရောင်စဉ်အောင်ဆက်) (၀၅၄၀၄)
အမှတ် (၁၆၃)၊ (၄၈) လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးခင်မောင်သန်း (သန်းစာပေ) (၀၁၄၅၄)
အမှတ် (၆၃/ခ)၊ (၁) လမ်း၊ ၁၁ ရပ်ကွက်၊ တောင်ဥက္ကလာ၊
ရန်ကုန်မြို့။

တန်ဖိုး - ၄၀၀ ကျပ်

www.burmeseclassic.com

အမှတ်

ဤဝတ္ထုကို ရေးသည့် သိပ္ပံစာရေးဆရာ အာသာ၊
စီ၊ ကလပ်သည် ဗြိတိသျှလူမျိုး နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်နှင့်သင်္ချာ
ပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ယခု သီရိလင်္ကာတွင် နေထိုင်လျက်
ရှိသည်။ “သက္ကရာဇ် ၂၀၀၁၊ ဟင်းလင်းပြင်ခရီးရှည်” ဝတ္ထုကို
ရေးခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ထိုဝတ္ထု၏ အဆက်အဖြစ် “သက္က
ရာဇ် ၂၀၁၀၊ ခရီးရှည် ၃” စသည့် သိပ္ပံဝတ္ထုရှည်ကြီးများနှင့်
သိပ္ပံဝတ္ထုတို အများအပြားကို ရေးခဲ့သည်။ သူ့ဝတ္ထုများကို
ရုရှား၊ တရုတ်၊ ဂျပန်နှင့် အခြား ဥရောပဘာသာရပ်များသို့ပြန်
ဆိုခဲ့ပြီး စပေ့စ်အိုဒက်ဆီအမည်ဖြင့် ရုပ်ရှင်ရိုက်ပြီး ဖြစ်သည်။

“တချို့က သိပ္ပံဝတ္ထုဟာ အနာဂတ်ကို ကြို ဟောတဲ့
ပုရောဟိတ်ရဲ့အလုပ်ကို လုပ်ရမယ်လို့ ယူဆနေ ကြတယ်။
ဒီအယူအဆဟာ လွဲမှားတယ်လို့ ကျွန်တော်ထင်တယ်။ သိပ္ပံ
ပညာဟာ အနာဂတ်ကို ဟောတဲ့ပညာမဟုတ်ဘူး။ သိပ္ပံပညာ
ရှင်ဟာလည်း ပုရောဟိတ် မဟုတ် ဘူး။ သိပ္ပံပညာဝတ္ထုဟာ
လူတွေရဲ့ စိတ်ကူးဉာဏ်ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ပေးတဲ့
အရာသာဖြစ်တယ်။ လူတွေကို အနာဂတ်အကြောင်းကို
တွေးတောတတ်လာအောင် ဆင်ခြင်တတ်လာအောင် ပညာ
ပေးတဲ့ အရာသာဖြစ်တယ်။

၂ ♦ မြသန်းတင့်

သိပ္ပံဝတ္ထုဟာ အနာဂတ်အကြောင်းကို စုစည်းထားတဲ့ အသိပညာ ဘဏ္ဍာတိုက်ကြီး မဟုတ်ဘူး။ အနာဂတ်အကြောင်းကို သိအောင်လုပ်ရာမှာ နည်းလမ်းတစ်ခုသာဖြစ်တယ်။ သိပ္ပံဝတ္ထုမှာ လုပ်ငန်းနှစ်ခုရှိတယ်။ လုပ်ငန်းတစ်ခုကတော့ လူတွေကို ကမ္ဘာမှာ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်တဲ့ အန္တရာယ်တွေကို ကြိုတင်သတိပေးတဲ့ လုပ်ငန်းဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သိပ္ပံဝတ္ထုဟာ “ကြိုတင်အချက် ပေး စနစ်တစ်ရပ်” လို့ ပြောနိုင်တယ်။ သိပ္ပံဝတ္ထုရဲ့ နောက်လုပ်ငန်းတစ်ခုကတော့ စာဖတ်သူ၊ အထူးသဖြင့် လူငယ်စာဖတ်သူတွေရဲ့ စိတ်ကူးဉာဏ်ကို ရင့်သန်အောင် လုပ်ဖို့၊ ကမ္ဘာသိပ္ပံပညာရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေကို သူတို့တစ်တွေ နားလည်အောင်လုပ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် သိပ္ပံ ဝတ္ထု ဟာ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ ဖန်တီးထားတဲ့ ဖန်တီးမှုရသစာပေတစ်ရပ်သာဖြစ်တယ်။ ပါမောက္ခတစ်ယောက်၊ ပါရဂူတစ်ယောက်ရဲ့ ဟောပြောပို့ချချက် မဟုတ်ဘူး ဆိုတာကိုတော့ သတိပြုရလိမ့်မယ်” ဟု အာသာစီ၊ ကလပ်က ပြောခဲ့သည်။

မြသန်းတင့်

•

 ပါမောက္ခဖောစတားသည် သေးသေးညွှက်ညွှက် လူဖလံကလေးဖြစ်သည်။ ခန္ဓာကိုယ် သေးလွန်းသဖြင့် သူ့အတွက် အာကာသဝတ်စုံကို သီးသန့်ချုပ်ရသည်။ သို့ရာတွင် ကိုယ်ခန္ဓာသေးသလောက် စိတ်ဓာတ်ပြင်းထန်သည်။ ဇွဲနဲ့ပဲကြီးသည်။ ပါမောက္ခဖောစတားသည် သူ့အိပ်မက်ကို အကောင်အထည်ဖော်ရန် ကြိုးစားနေသည်မှာ အနှစ်နှစ်ဆယ်ခန့် ကြာခဲ့ပြီ။ တစ်နည်းပြောရလျှင် ပါမောက္ခဖောစတားသည် သူ့အတွက် အာကာသယာဉ် တစ်စင်းကို ဆောက်လုပ်ပေးရန် ခေါင်းမာသော လုပ်ငန်းရှင်ကြီးများ၊ ကမ္ဘာ့ကောင်စီ၏ ကိုယ်စားလှယ်များ၊ သိပ္ပံ သုတေသနအဖွဲ့ အုပ်ချုပ်ရေးလူကြီးများထံ တောင်းဆိုခဲ့သည်မှာ အနှစ် နှစ်ဆယ်ကြာခဲ့ပြီ။ ကိုယ်စားလှယ်တွေ၊ အုပ်ချုပ်ရေးလူကြီးတွေလည်း အဆက်ဆက် ပြောင်းခဲ့လှပြီ။ ယခုမှ သူ့တောင်းဆိုချက်ရခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

၄ ♦ မြသန်းတင့်

“အာနီးတို့ငြိမ်ထိ” အာကာသယာဉ်သည် ပါမောက္ခဖောစတားနှင့် လူခြောက်ဦးကို တင်ဆောင်ကာ ကမ္ဘာမြေမှ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ သူ့လက်ထောက် ချားလ် အက်ရိုတန် ထုံးစံအတိုင်း ပါရစမြဲ ဖြစ်သည့် ယာဉ်မှူး ပဲ့ကိုင် အင်ဂျင်နီယာ စသည့် သုံးဦးအဖွဲ့၊ ဘွဲ့ရ လူငယ် နှစ်ယောက်ဖြစ်သော ဘီးလ်ဟော့ကင်းနှင့် ကျုပ်တို့ဖြစ် သည်။ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်စလုံးမှာ အာကာသသို့ မရောက်ဖူးကြသေး။ ကျုပ်တို့သည် အာကာသထဲသို့ လိုက်ရသဖြင့် စိတ်လှုပ်ရှားလျက်ရှိကာ နောက်တစ်ပတ် ကျောင်းဖွင့်အမီ ကမ္ဘာမြေကြီးသို့ ပြန်ရောက်မည် မရောက်မည်ကိုပင် စိုးရိမ်ခြင်း မဖြစ်ကြတော့။ ကျုပ်တို့ ဆရာပါမောက္ခဖောစတားမှာ မည်သို့ ရှိမည်မသိ။ သူ့ သဘောထားကို အမူအရာဖြင့် ပြသည့်တိုင် ကျုပ်တို့ မဝေခွဲနိုင်။ မည်သို့ရှိစေ၊ ကျုပ်တို့ပြန်သွားလျှင် အင်္ဂါ ဂြိုဟ်မှ အရေးအသားကို အနည်းအကျဉ်း ဖတ်တတ်သူ ဆို၍ ကျုပ်တို့ တစ်သိုက်လောက်သာ ရှိမည်ဖြစ်သဖြင့် အလုပ်ရမည်မှာကား သေချာပါသည်။

ကျုပ်တို့သည် အင်္ဂါဂြိုဟ်သို့ သွားနေကြခြင်း မဟုတ်ဘဲ၊ ကြာသတေးဂြိုဟ်သို့ သွားနေခြင်းဖြစ်သည့် အတွက် အင်္ဂါဂြိုဟ်မှ အရေးအသားကို မည်သို့ တတ် ကျွမ်းနိုင်မည်နည်းဟု ကျုပ်တို့ ကောင်းစွာ သဘော မပေါက်ကြသေး။ ပါမောက္ခ၏ အယူအဆကို ကျုပ်တို့

ဂျူဗီဇာ ဖိုက် ♦ ၅

အတော်အတန် သိနေသည့်တိုင် ကျုပ်တို့ ကြာသပေး
ဂြိုဟ်သို့ အဘယ့်ကြောင့် သွားနေကြသည်ကို ဝေဝေဝါ
ဖြစ်နေကြဆဲ ရှိသေးသည်။ ကမ္ဘာမြေမှ အပြင်သို့ ထွက်
လာပြီး ဆယ်ရက်အကြာတွင်မှ ကျုပ်တို့သည် ပါမောက္ခ
ဖောစတား၏ ရည်ရွယ်ချက်ကို တစ်ပိုင်းတစ်စ သိလာရ
ခြင်း ဖြစ်၏။

သူ ခေါ်သဖြင့် ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက် သူ့အခန်း
သို့ ရောက်သွားသည့်အခါ၌ ပါမောက္ခဖောစတားသည်
ကျုပ်တို့ကို စိုက်ကြည့်ယင်း အတန်ကြာ စဉ်းစားနေ
သည်။ ဇီးရိုးဂျီ အခြေအနေအောက်တွင် ရောက်နေသည့်
တိုင် (ဆွဲငင်မှုအား သုညအောက် ရောက်နေသည့်တိုင်)
ဆရာသည် ကုန်မြေမပျက်နေနိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ကျုပ်တို့
နှစ်ယောက်မှာမူ ပင်လယ်ထဲတွင် မျောနေသည့် ရေညှိ
များလို ဟိုသည် ရွှေ့လျားနေသဖြင့် အနီးရှိ လက်ကိုင်ကို
ဖမ်းဆွဲထားကြရ၏။ ပါမောက္ခဖောစတားသည် တစ်စုံ
တစ်ရာကို လေးနက်စွာ တွေးနေသည်ဟု ကျုပ်ထင်
သည်။ ထို့နောက် ကျုပ်ကို တစ်လှည့်၊ ဟော့ကင်းကို
တစ်လှည့် ကြည့်နေသည်။ ခုမှတော့ မထူးတော့ပါဘူး
ကွာ။ နောက်ကျသွားပြီဆိုသော သဘောဖြင့် သက်ပြင်း
ကြီးတစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီ။ စာသင်သည့်အခါ
တွင် ပြောသည့် သာယာညှင်းပျောင်းသောလေသံဖြင့်
ကျုပ်တို့ကို စကားပြောနေသည်။ ဆရာသည် ကျုပ်တို့

၆ ♦ မြသန်းတင့်

နှစ်ယောက်နှင့် စကားပြောလျှင် ပို၍ပင် သာယာညှင်းပျောင်းနေသည်ဟု ကျုပ်စိတ်တွင် ထင်မိ၏။

“ခု တို့တတွေ အာကာသထဲကို လာတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နဲ့ ပတ်သက်လို့ မင်းတို့ကို ကောင်းကောင်းရှင်းမပြခဲ့ရသေးဘူး။ မင်းတို့တော့ နည်းနည်းပါးပါး ရိပ်မိလောက်ရောပေါ့နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ။ နည်းနည်းပါးပါးတော့ ရိပ်မိပါတယ်” ဟော့ကင်းက ပြောသည်။

“ကဲ ... ဒါဖြင့် ဆိုစမ်းပါဦးကွာ။ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်နဲ့ တို့ထွက်လာခဲ့တယ်လို့ ထင်သလဲ” ဟု ပါမောက္ခဖောစတားက လှမ်းမေးလိုက်သည်။ ကျုပ်သည် ဟော့ကင်းကို ဟန့်တားလိုက်မည် လုပ်သေး၏။ သို့ရာတွင် အာကာသထဲတွင် လွင့်မျောနေချိန်၌ သူ့ကို ခြေထောက်ဖြင့် လှမ်းကန်၍ သတိပေးသော်လည်း သူ့ကို ကန်မိမည် မဟုတ်။

“ပြင်ပစကြာသဠာရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကြီး ပြိုကွဲလာခဲ့ပုံနဲ့ ပတ်သက်လို့ ဆရာရဲ့ အယူအဆကို အထောက်အကူပြုမယ်။ သက်သေခံ အထောက်အထားတွေကို ရှာဖို့ မဟုတ်လား ဆရာ”

“အဲဒီ အထောက်အထားကို သည့်ပြင် ဂြိုဟ်တွေမှာ မရှာပဲ ဘာဖြစ်လို့ ကြာသတေးဂြိုဟ်ကို သွားရှာသလဲဆိုတာကော မင်းတို့နားလည်ရဲ့လား”

ဂျူဗီတာ ဖိုက် ♦ ၇

“ဟုတ်ကဲ့။ သေသေချာချာ မသိဘူး ဆရာ။ ဒါပေမယ့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပေါ်က လတွေပေါ်မှာ တစ်ခုခုများ တွေ့မလားလို့ အဲဒီကို သွားတယ် ထယ်တာ”

“အေး... ဟုတ်တယ်။ ငါ့တပည့် တော်တယ်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ်မှာ ငါတို့တွေ့ထားတဲ့ အရံဂြိုဟ်ချည်းပဲ ဆယ့်ငါးလုံးရှိတယ်။ သူတို့ရဲ့ စုစုပေါင်းဧရိယာ အကျယ်အဝန်းဟာ ငါတို့ ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ တစ်ဝက်လောက် ရှိတယ်။ ကဲ ... ငါတို့မှာ နှစ်ပတ်လောက်ပဲ အချိန်ရတော့ ဘယ်နေရာကို အရင်ရှာ ကြည့်ယင် ကောင်းမယ်ထင်သလဲ ဆိုစမ်း”

ဟော့ကင်းသည် သူ့ကို လှောင်နေသလောဟူသော အကြည့်မျိုးဖြင့် ပါမောက္ခ ဖောစတားကို ကြည့်နေ၏။

“ကျွန်တော် နက္ခတ္တဗေ အကြောင်းကို သိပ်နားမလည်ပါဘူးဆရာ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် သိသလောက် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပေါ်မှာ လလေးစင်းရှိတယ်လို့ ထင်ပါတယ်။ အဲဒီ လတွေပေါ်မှာ အရင်ရှာရလိမ့်မယ် ထင်ပါတယ်”

“ဟုတ်ပြီ၊ မင်းတို့သိအောင် ပြောပြမယ်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပေါ်မှာ အိုင်အို၊ ယူရောပါး၊ ဃာနီမိ(ဒ်)၊ ကော်လစ္စတိုလို့ အမည်ရှိတဲ့ လ လေးစင်းရှိတယ်။ သူတို့တစ်ခုစီရဲ့ အကျယ်အဝန်းဟာ အာဖရိကတိုက်လောက်

၈ ♦ မြသန်းတင့်

ရှိတယ်။ ဒီတော့ ဘယ်မှာ အရင်ရှာမလဲ။ အကွရာစဉ် အလိုက် ရှာကြည့်မလား။”

“မဟုတ်ပါဘူး ဆရာ။ ကြာပတေးဂြိုဟ်နဲ့ အနီးဆုံး လ ပေါ်မှာ ရှာရမယ် ထင်ပါတယ်။ အဲဒီမှာ မတွေ့တော့မှ အပြင် ဒီထက်ဝေးတဲ့ လတွေဆီကို တစ်ခုပြီး တစ်ခု ရှာရမယ် ထင်ပါတယ်။”

“ယုတ္တိဗေဒအရ တွေးယင်တော့ မင်းပြောတာ မှန်တယ်။ အနီးဆုံး လ ပေါ်မှာ ရှိပြီး မတွေ့လို့ရှိယင် ဒုတိယ အနီးဆုံး၊ တတိယ အနီးဆုံးစသဖြင့် တစ်ခုပြီး တစ်ခု ဆက်ရှာမှာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဒီလို မဟုတ်ဘူးကွ။ ခု တို့ လ အကြီးကြီးတွေပေါ်ကို တက်မရှာတော့ဘူး။ လ အကြီးတွေကို အာကာသထဲကနေပြီး ဓာတ်ပုံလှမ်း ရိုက်ကြည့်ပြီးပြီ။ သူတို့ရဲ့ မျက်နှာပြင်တွေပေါ်ကို တို့ထောက်လှမ်းရှာဖွေပြီးပြီ။ တွေ့ရသလောက်ကတော့ ရှေးဟောင်းသုတေသနအတွက် ဘာမှစိတ်ဝင်စားစရာ မတွေ့ရဘူး။ ခုဟာက တို့မရောက်ဖူးသေးတဲ့၊ ဘယ်သူမှ ဓာတ်ပုံမရိုက်ရသေးတဲ့ နေရာတစ်ခုကို သွားမှာ။”

“ကြာသပေး ဂြိုဟ်ကြီးပေါ်ကို မဟုတ်ဘူးလား ဆရာ” ဟု ကျုပ်က တအံ့တဩဖြင့် မေးလိုက်၏။

“မဟုတ်သေးဘူး။ ဒီလောက်အထိ တို့မသွား နိုင်သေးဘူး။ ဒါပေမယ့် သူနဲ့ အနီးဆုံးတစ်နေရာကို သွားမှာ။”

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၉

ပါမောက္ခ ဖောစတားသည် အတန်ကြာမျှ တွေးနေသည်။

“မင်းတို့ သိမလား။ မသိဘူးလားတော့ မပြော တတ်ဘူး။ တို့ ခုသွားမယ့် နေရာဟာ ကြာသတေးဂြိုဟ် ရဲ့ အရံဂြိုဟ်ငယ်တွေထဲက တစ်ခုကိုသွားမှာ။ အဲဒီ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ရဲ့ အရံဂြိုဟ်ငယ်တွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ကို ကူးသန်းရတာဟာ သိပ်မဝေးပေမယ့် ဂြိုဟ်ကြီးတွေ တစ်ခုနဲ့တစ်ခု ကူးသန်းရတာလောက်ခက်ခဲတယ်။ ကြာ သပတေးဂြိုဟ်ရဲ့ ဆွဲငင်အားဟာ အလွန်ကြီးပြီး သူ့ဂြိုဟ် ထဲမှာရှိတဲ့ လတွေကလည်း အလွန်လျင်မြန်စွာ ရွေ့လျား နေတဲ့အတွက် ခက်ခဲတာဖြစ်တယ်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ် ကြီးနဲ့ အနီးဆုံးလဟာ ကမ္ဘာမြေကြီးနီးပါး လျင်မြန်စွာ လည်ပတ်နေတယ်။ အဲဒီလကနေပြီး ဃာနီမိ(ဒ်) အရံ ဂြိုဟ်ကို သွားတာဟာ တစ်နေ့ခွဲလောက်သာ ကြာပေမယ့် လောင်စာကုန် ရာမှာတော့ ကမ္ဘာမြေကြီးကနေပြီး သောကြာဂြိုဟ်ကို သွားတဲ့ခရီးလောက် လောင်စာကုန် ကျတယ်”

“ခု တို့ဟာ အဲဒီခရီးကို သွားနေကြတာ။ အဲဒီ ဂြိုဟ်ငယ်ဆီကို အယင်တုန်းက ဘယ်သူမှ မသွားဖူးကြ ဘူး။ သွားရင်လည်း ဘာမှအကြောင်းထူးမယ်လို့ မထင် ခဲ့ကြဘူး။ တို့သွားမယ့် ဂျူပီတာ ဖိုက်လို့ခေါ်တဲ့ ကြာသပ တေးဂြိုဟ် ၅ ဟာ အချင်းဝက်အားဖြင့် ကီလိုမီတာ သုံး

၁၀ ♦ မြသန်းတင့်

ဆယ်လောက်သာ ရှိလေတော့ စိတ်ဝင်စားစရာဆိုလို့ လည်းရှိမယ် မထင်ခဲ့ကြဘူးပေါ့။ သူမပြောပါနဲ့လေ သူ့ထက် သွားလို့လွယ်တဲ့ အပြင်ဘက်က အရံဂြိုဟ်တွေဆီ ကိုလည်း ဘာမှ စိတ်ဝင်စားစရာမရှိဘူး ထင်ကြတဲ့ အတွက် လောင်စာအကုန်ခံပြီး ဘယ်သူမှ မသွားခဲ့ကြပါဘူး။”

“ဒါဖြင့် ကျွန်တော်တို့ကတော့ ဘာဖြစ်လို့ လောင်စာအကုန်ခံပြီး သွားနေလာလဲ ဆရာ”

ကျုပ်က စိတ်မရှည်နိုင်သဖြင့် မေးလိုက်သည်။ ကျုပ်တို့ သွားနေသည့် ခရီးသည် စိတ်ဝင်စားစရာလည်း ကောင်းသည်။ အန္တရာယ်လည်း မရှိဆိုလျှင် အကြောင်း မဟုတ်။ ယခုမူ ကျုပ်တို့ခရီးက စိတ်ဝင်စားစရာလည်း မရှိ၊ အန္တရာယ်လည်း များသည်ဆိုလျှင် အဘယ့်ကြောင့် သွားနေသေးသနည်း။

အမှန်ကို ပြောရမည်ဆိုလျှင် ကျုပ်သည် ပါမောက္ခဖောစတား၏ အယူအဆများကို များစွာ အယုံအကြည်မရှိလှ။ ကျုပ်သာမက အခြားသူများကလည်း သူ့အယူအဆများကို လက်မခံကြ။ ပါမောက္ခဖောစတားသည် သူ့သက်ဆိုင်ရာ ပညာရပ်များတွင် ထက်မြက်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်သည်ကို ကျုပ်မငြင်းလို။ သို့ရာတွင် သူ့အယူအဆများမှာ အနည်းငယ် ‘ကြောင်’ သည် ဟု ကျုပ်ထင်သည်။

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၁၁

အယူအဆတစ်ခုအတွက် သူတင်ပြသည့် အထောက်အထားမှာ ခိုင်ခိုင်မာမာ မရှိလှသည့်ပြင် ကောက်ချက်ထုတ်ရာတွင်လည်း သူများထက် ထူးသဖြင့် သူ့အယူအဆကို တော်တော်များများက သံသယ ဖြစ် တတ်ကြသည်။

ကျုပ်တို့ ကမ္ဘာမှ သုတေသနအဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့သည် အင်္ဂါဂြိုဟ်သို့ ပထမဆုံးအကြိမ် သွားခဲ့ရာတွင် ထိုဂြိုဟ် ကြီးပေါ်၌ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုမျှသာမက ယဉ်ကျေးမှုကြီး နှစ်ခု ထွန်းကားခဲ့သည့် အထောက်အထားများကို တွေ့ရ ၏။ ထိုယဉ်ကျေးမှုကြီး နှစ်ခုစလုံးမှာလည်း ကြီးကျယ် သော အဆင့်အတန်းမြင့်သော ယဉ်ကျေးမှုကြီးများဖြစ်ပြီး လွန်ခဲ့သည့် နှစ်ပေါင်းငါးသန်းလောက်က ပြိုင်တူ ပျက် စီးသွားခဲ့ကြသည်ဟု ယူဆရ၏။ မည်သည့်အတွက် ပျက်စီးသွားသည်ကိုမူ မပြောနိုင်သေး။ သို့ရာတွင် စစ်ပွဲ ကြောင့် ပျက်စီးသွားခြင်း မဟုတ်။ ယဉ်ကျေးမှုကြီး နှစ်ခု သည် အတူငြိမ်းချမ်းစွာ တည်ရှိခဲ့ကြသည်ဟု ခန့်မှန်းရ ၏။ မျိုးနွယ်တစ်ခုမှာ တွားသွားတတ်သော သတ္တဝါများ နှင့် ဆင်ဆင်တူ၏။ ပိုမားနှင့်တူသော မျိုးနွယ်မှာ အင်္ဂါ ဂြိုဟ်တွင် မူလနေထိုင်ခဲ့သော ဋ္ဌာနေများ ဖြစ်ဟန်တူပြီး တွားသွားတတ်သော သတ္တဝါနှင့် ဆင်သည့်မျိုးနွယ်မှာ နောက်မှ ရောက်လာသူများ ဖြစ်ဟန်တူသည်ဟု ယူဆ ကြ၏။ ကျွမ်းကျင်သူတို့က နောက်မှ ရောက်လာသည့်

၁၂ ♦ မြသန်းတင့်

မျိုးနွယ်၏ ယဉ်ကျေးမှုကို အိတ်စ် (x) ယဉ်ကျေးမှု ဟု အမည်ပေးလိုက်သည်။

ဤသည်ကို ကြည့်၍ ပါမောက္ခဖောစတားက အင်္ဂါဂြိုဟ်သားများသည် အာကာသခရီးအတတ်ပညာကို တတ်မြောက်ခဲ့ကြကြောင်း၊ မာကျူရီဂြိုဟ်ကြီးပေါ်တွင် ကြက်ခြေခတ် ပုံသဏ္ဍာန် မြို့ရိုးပျက်ဟောင်းအပျက်အစီးများကို တွေ့ရှိခြင်းဖြင့် ထိုအချက်ကို သိနိုင်ကြောင်း၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်သားများသည် အခြားသော နေစကြဝဠာထဲရှိ ဂြိုဟ်ငယ်များကို သိမ်းပိုက်ရန် ကြိုးစားခဲ့ဟန်တူကြောင်း၊ သို့ရာတွင် သောကြာဂြိုဟ်နှင့် ကမ္ဘာမြေကြီးတို့မှာမူ ဆွဲငင်အားများသည့် ဂြိုဟ်များဖြစ်သည့်အတွက် ခြွင်းချက်ထားခဲ့ကြဟန်တူကြောင်းဖြင့် ပါမောက္ခဖောစတား ယူဆသည်။ သို့ရာတွင် အစအနများကို မတွေ့သဖြင့်မူ ပါမောက္ခဖောစတား တော်တော်စိတ်ပျက်သွားသည်။ သို့တိုင် အားမလျှော့သေး။ တစ်နေ့တွင် တွေ့လိမ့်ဦးမည်ဟု ကား မျှော်လင့်နေဆဲ ဖြစ်သည်။

ပါမောက္ခဖောစတား၏ (x) ယဉ်ကျေးမှုနှင့် ပတ်သက်သည့် “ကွန်ဗားရှင်းသီဝရီ” ခေါ် “ပြောင်းပြန်” အယူအဆတစ်ခုမှာ (x) ယဉ်ကျေးမှုကြီးသည် မူလက ဂြိုဟ်ငယ်တစ်ခုပေါ်တွင် တည်ရှိခဲ့ဟန်တူကြောင်း၊ ထိုစဉ်က စကြဝဠာစနစ်ကြီးထဲတွင် အခြားတစ်ခုတည်းသော ယဉ်ကျေးသည့် မျိုးနွယ်တစ်ခုဖြစ်သည့် အင်္ဂါဂြိုဟ်နှင့်

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၁၃

ကူးလူးဆက်ဆံမှုရှိဟန်တူခဲ့ကြောင်း၊ ထို့နောက်တွင်မူ ထိုဂြိုဟ်ငယ်၏ (X) ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အင်္ဂါဂြိုဟ်ယဉ်ကျေးမှုနှစ်ခုတို့သည် ပျက်စီးသွားခဲ့ဟန် တူကြောင်းဖြင့် ယူဆသည့် သီဝရီဖြစ်သည်။ ပါမောက္ခဖောစတားသည် ထိုမျှဖြင့် တင်းတိမ်ခြင်း မရှိသေး။ (X) ယဉ်ကျေးမှုသည် အခြားသောစကြဝဠာမှနေ၍ ကျုပ်တို့နေစကြဝဠာထဲသို့ ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ယူဆပြန်သည်။ သူ့အယူအဆကို လူတော်တော်များများက လက်ခံခြင်းမပြုကြ။ သို့ရာတွင် လောက၌ ကိုယ့်ဘက်က လူနည်းစုဖြစ်သည့် အခါတွင် ပျော်ရွှင်ကျေနပ်တတ်သည့် လူမျိုးရှိရာ၊ ပါမောက္ခဖောစတား မှာလည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတစ်ယောက် ဖြစ်သည့်အတွက် သူ့အယူအဆကို လူတော်တော်များများက လက်ခံခြင်း မပြုသည့်တိုင် စိတ်ပျက်ခြင်း မရှိ။

ပါမောက္ခဖောစတားက သူ့အယူအဆကို ရှင်းပြနေစဉ် ကျုပ်သည် ထိုင်နေရာမှ နေ၍ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ လှလိုက်သည့် မြင်ကွင်း။ အီကွေတာ တိမ်ခါးပတ်များနှင့် ဂြိုဟ်ကြီးအနီးတွင် ကြယ်ကလေးများနယ် တစ်လက်လက် တောက်ပနေကြသော အရံဂြိုဟ်ငယ်ကလေး သုံးလုံးကို မြင်ရသည်။ ကျုပ်တို့ ပထမဆုံး ဆင်းသက်ရပ်နား ဆိုက်ကပ်မည့် ဃာနီမိ(ဒ်) အရံဂြိုဟ်ငယ်သည် မည်သည့် ဂြိုဟ်ငယ်များ ဖြစ်မည်နည်းဟု ကျုပ်မှန်းဆကြည့်သည်။

၁၄ ♦ မြသန်းတင့်

“ဒီလောက် ရှည်ဝေးတဲ့ ခရီးကြီးကို ဆရာတို့ ဘာဖြစ်လို့ လာခဲ့ကြသလဲ ဆိုတာကိုတော့ နည်းနည်း ရှင်းပြချင်တယ်” ဟု ပါမောက္ခဖောစတားက စကားဆက် သည်။

“မနှစ်ကတုန်းက ဆရာဟာ မာကျူရီဂြိုဟ်ကြီး ရဲ့ ခါးပတ်ထဲက အပျက်အစီးတွေထဲမှာ ကွင်းဆင်းပြီး သုတေသန လုပ်ခဲ့တယ်။ ဒီအကြောင်းကို လန်ဒန်ဘောဂ ဗေဒ တက္ကသိုလ်မှာ ဆရာစာတမ်းဖတ်တော့ မင်းတို့များ လာတောင် နားထောင်မိသေးသလား မဆိုနိုင်ဘူး။ ဆရာ စာတမ်းဖတ်တော့ ခန်းမနောက်တန်းဆီကတောင် ဆူဆူ ညံညံ လုပ်ကြသေးတယ်လေ။

“ဒါပေမယ့် အဲဒီတုန်းက အချက်တစ်ချက်ကို ထည့်မပြောဘဲ ချန်ပစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ မာကျူရီဂြိုဟ်ကြီးပေါ်ကို ဆရာ ရောက်ခဲ့တုန်းက ယဉ် ကျေးမှုရဲ့ မူလအစနဲ့ ပတ်သက်လို့ အရေးကြီးတဲ့ သဲလွန် စတွေကို တွေ့ခဲ့တယ်ဆိုတဲ့ အချက်ပဲ။ ဒေါက်တာ ဟော် တန်တို့ ဘယ်သူတို့က ဆရာ့ကို ဝိုင်းလှောင်ကြတော့ ဆရာ ဒီအကြောင်းကို ဖွင့်ပြောချင်လိုက်တာလေ။ အူကို ယားနေတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ဆရာ ဖွင့်ပြောလိုက်ယင် တစ် ယောက်ယောက်က အဖွဲ့ဖွဲ့ပြီး ဆရာ့ထက် အရင်ဦး အောင် သွားမှာစိုးတဲ့အတွက် ဒီအချက်ကို ဆရာ ထုတ် မပြောခဲ့ဘူး။”

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၁၅

“မာကျူရီ ဂြိုဟ်ကြီးပေါ် ရောက်တော့ ဆရာ
 ဘာကို သွားတွေ့တယ် ထင်သလဲ။ တို့ နေစကြဝဠာစနစ်
 ကြီးရဲ့ ရုပ်ကြွထုထားတဲ့ ပုံကို သွားတွေ့ရတယ်ကွ။ ဒါ
 ဟာ ပထမအကြိမ် တွေ့တာ မဟုတ်ဘူး။ အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်
 က (X) ယဉ်ကျေးမှု အနုပညာမှာလည်း အလားတူ ရုပ်
 ကြွမျိုးကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ဒါ မင်းတို့ သိပြီးသား။ ဒီတော့
 မာကျူရီပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ရုပ်ကြွနဲ့ အင်္ဂါဂြိုဟ်ပေါ်မှာ တွေ့တဲ့
 ရုပ်ကြွဟာ နက္ခတ္တဗေဒအမြင်နဲ့ ကြည့်ယင် သဘောချင်း
 တူနေကြတယ်။ ဒါတင်မကဘူး။ သည့်ပြင် ဂြိုဟ်တွေနဲ့
 ပတ်သက်လို့လည်း ထူးခြားတဲ့ သင်္ကေတအမှတ်အသား
 တွေကို တွေ့ခဲ့ရတယ်။ ဒါဟာ သမိုင်းသဘောနဲ့ ကြည့်
 ယင် အရေးကြီးတယ်လို့ ဆရာထင်တယ်။ ဒီအထဲမှာ
 ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးရဲ့ အရံဂြိုဟ်ငယ်ထဲမှာ အရေး
 အကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ ဂျူပီတာဖိုက် (ကြာသပတေးဂြိုဟ် ၅)
 ကို တော်တော်လေး အသားပေးထားတာကို တွေ့ရ
 တယ်။ ဒါကိုထောက်ယင် (X)ယဉ်ကျေးမှုကိုအစကောက်
 ရာမှာ အရေးကြီးတဲ့ သော့ချက်ဟာ ဂျူပီတာဖိုက်ပေါ်မှာ
 ရှိတယ်လို့ ဆရာ ယူဆလိုက်တယ်။ ခု ဒါကြောင့် အဲဒီကို
 ဆရာတို့ သွားနေတာ”

ယခု ပြန်စဉ်းစားကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင်
 ထိုစဉ်က ကျုပ်ရော ဟော့ကင်းမှာ ပါမောက္ခဖောစတား
 ၏ စကားများကို အထင်လည်းမကြီးကြ၊ (X)ယဉ်ကျေးမှု

၁၆ ♦ မြသန်းတင့်

မှ မျိုးနွယ်များသည် တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် တချို့သော ပစ္စည်းများကို ဂျပီတာဖိုက်ပေါ်တွင် ထားပစ်ခဲ့ကောင်း ထားပစ်ခဲ့ကြမည်။ ယင်းတို့ကို ရှာဖွေဖို့ စိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းချင် ကောင်းမည်။ သို့ရာတွင် ထိုအရာများသည် ပါမောက္ခဖောစတား ပြောသကဲ့သို့ အရေးကြီးသည်ဟု ကျုပ် မထင်။ ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်က ထက်ထက်သန်သန် မရှိသည့်အခါတွင် ပါမောက္ခဖောစတား စိတ်ပျက်သွားဟန် တူသည်ဟု အကဲခတ်လိုက်မိ၏။ သို့ရာတွင် မတတ်နိုင်။ သူ့အယူအဆနှင့် သူပေကိုး။

နောက်တစ်ပတ်ခန့် အကြာတွင် ကျုပ်တို့သည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်၏ အကြီးဆုံး ဃာနီမိ(ဒ်) အရံဂြိုဟ်ပေါ်သို့ ဆင်းသက်မိကြသည်။ ကမ္ဘာမြေမှ ကျုပ်တို့စခန်းအမြဲချထားသည့် ဂြိုဟ်မှာ ဤတစ်လုံးသာ ရှိသေးသည်။ ထိုအရံဂြိုဟ်ငယ်ပေါ်တွင် နက္ခတ်ကြည့် မျှော်စင်တစ်ခု၊ ဘူမိရူပဗေဒ စခန်းတစ်ခု တည်ဆောက်ထားပြီး သိပ္ပံပညာရှင် ငါးဆယ်ခန့်လည်း ရှိနေကြသည်။ သူတို့မှာ ဧည့်သည်တွေ ရောက်လာသဖြင့် ဝမ်းသာနေကြသည်။ သို့ရာတွင် ပါမောက္ခဖောစတားက ခရီးမြန်မြန် ထွက်ချင်သဖြင့် ကျုပ်တို့တစ်တွေ ကြာကြာမနေလိုက်ရ။ ကျုပ်တို့တစ်တွေ ဂျပီတာဖိုက်သို့ သွားမည်ဆိုသည့်အခါတွင် သူတို့တစ်တွေ စိတ်ဝင်စားနေကြသည်။ သို့ရာတွင် ပါမောက္ခဖောစတားက အကြောင်းကို ပြောပြခြင်းမပြု။

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၁၇

သူက အလစ်မပေးသဖြင့် ကျုပ်တို့ကလည်း ပြောခွင့် မကြုံ။

ဃာနီမိ(ဒ်) အရံဂြိုဟ်မှ ဂျူပီတာဖိုက်သို့ ခရီး မှာ တစ်ရက်ခွဲသာ ကြာ၏။

ဃာနီမိ(ဒ်)အရံဂြိုဟ်မှာ တော်တော်စိတ်ဝင်စား ဖွယ်ကောင်းသည့် နေရာဖြစ်သည့်တိုင် ကျုပ်တို့ လှည့် ပတ်ကြည့်ချိန်မရ။ အပြန်ကျမှ ဝင်ရန် စီစဉ်ပစ်ခဲ့ကြ သည်။ သို့ရာတွင် ထိုအကြောင်းကို မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင် တွင် ရေးပေးရန် ကတိပေးပြီး ဖြစ်သဖြင့် ဤနေရာတွင် မရေးတော့ပါ။ (လာမည့် နွေဦးပေါက်ထုတ် “နေရှင်နယ် အက်စထရိုဂရပ်ဖစ်” မဂ္ဂဇင်းတွင် ဖတ်နိုင်ကြပါသည်။

ဃာနီမိ (ဒ်) ဂြိုဟ်မှ ဂျူပီတာဖိုက်သို့ ခရီးမှာ တစ်ရက်ခွဲသာ ကြာသည်။ နီးလာသည်နှင့်အမျှ ဂျူပီတာ ခေါ် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးသည် တစ်နာရီထက် တစ် နာရီ ကြီးကြီးလာပြီး နောက်ဆုံးတွင် ကောင်းကင်တစ်ခု လုံးကို ဖုံးအုပ်သွားသည်ကို မြင်ရသည်မှာ ကျုပ်စိတ်ထဲ တွင် တစ်မျိုးကြီး ဖြစ်နေသည်။ ကျုပ်သည် နက္ခတ္တဗေဒ အကြောင်းကို ကောင်းကောင်း နားမလည်ပါ။ သို့ရာတွင် ကြီးမားသော ဆွဲငယ်အား စက်ကွင်းကြီးထဲသို့ ကျုပ်တို့ ဆင်းလာသည်ကိုမူ ကျုပ်တို့ သတိထားမိပါသည်။ ထို အချိန်ကလေးသည် အရေးအကြီးဆုံးက အချိန်ဖြစ်၏။ အတိမ်းအစောင်း မခံသောအချိန်ဖြစ်၏။ အကယ်၍သာ

၁၈ ♦ မြသန်းတင့်

လောင်စာကုန်ခန်းသွားခဲ့သည် ဆိုလျှင် ကျုပ်တို့သည် အာကာသစခန်းရှိရာ ယာနီမိ(ဒ်) အရံဂြိုဟ်သို့ ပြန်ရောက်တော့မည် မဟုတ်တော့ဘဲ ဆွဲငင်ခြင်းဒြပ်ထု အားကြီးသော ကြာသပတေးဂြိုဟ် ပေါ်သို့ ကျသွားတော့မည်သာ ဖြစ်၏။

စကားစပ်မိ၍ပြောရလျှင် ကျုပ်တို့ရှေ့ကောင်းကင်တစ်ခုတွင် ပြင်းထန်သော မုန်တိုင်းခါးပတ်ကြီးများ အရစ်အရစ် ဝန်းရံလျက်ရှိသည့် ကြီးမားသော ကြာသပတေးဂြိုဟ်လုံးကြီးအကြောင်းကို ကျုပ်အသေးစိတ် ရေးပြချင်သည်။ ထို့ကြောင့် ဤဝတ္ထုထဲတွင် ထည့်ရေးပါသေးသည်။ သို့ရာတွင် ဤစာမူကို ဖတ်ကြည့်သည့် စာပေမိတ်ဆွေများက ထိုအပိုင်းကို ဖြတ်တောက်ပစ်ခဲ့ရန် အကြံပေးခဲ့သဖြင့် ဖြုတ်ပစ်ခဲ့ပါသည်။ (ကျုပ်မိတ်ဆွေများက အခြားအကြံဉာဏ်များကိုလည်း ပေးကြပါသေးသည်။ အတည်လား၊ အပြောင်အပြက်လား ဆိုသည်ကိုတော့ မသိပါ။ သူတို့ပြောသည့် အတိုင်းသာလိုက်ရေးနေရလျှင် ကျုပ်ဝတ္ထုသည် ဘယ်တော့မျှ ဆုံးတော့မည် မထင်ပါ)

သို့ရာတွင် ယခုအခါ၌ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကို အနီးကပ် ရိုက်ထားသည့် ရောင်စုံဓာတ်ပုံများကို မြင်နိုင်ကြပြီ ဖြစ်ပါသည်။ ယခု ကျုပ်ဖော်ပြမည့် ကျုပ်တို့ တစ်တွေ ဒုက္ခရောက်ခဲ့သော အရံဂြိုဟ်ငယ်၏ ပုံကိုလည်း မြင်ဖူးကြလောက်ပြီ ထင်ပါသည်။

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၁၉

ကျုပ်တို့သည် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးနှင့် တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာခဲ့ကြရာ၊ နောက်ဆုံး၌ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးသည် နောက်ထပ် ကြီးမားလာခြင်း မရှိတော့ဘဲ ကျုပ်တို့မျက်စိထဲတွင် ပုံမှန်အနေအထားသို့ ရောက်သွားသည်။ ကျုပ်တို့ယာဉ်သည် ဂျူပီတာဖိုက်ပတ်လမ်းကြောင်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သွားပြီး ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးကို လှည့်ပတ်နေသော လငယ်တစ်စင်းကို အမိလိုက်သွားရန် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကျုပ်တို့အားလုံး ကွန်ထရိုမ်းခေါ် ထိန်းချုပ်ရေးအခန်းထဲသို့ စုဝေးကာ ကျုပ်တို့ ဆင်းသက်ရမည့် အရံဂြိုဟ်ငယ်ကို လှမ်းကြည့်ပါသည်။ သည်အတွက် ရှေ့သို့ မတိုးနိုင်ဘဲ သူများပေါ်မှ ကျော်၍အပြင်သို့ လှမ်းကြည့်မိကြသည်။ ကျုပ်တို့ယာဉ်မှူး ကင်းစလေဆားမှာ ယာဉ်ကို ထိန်း၍ လိုက်လာသည်။ သူ့ကိုကြည့်ရသည်မှာ ဘာမျှတုန်လှုပ်ခြင်းမရှိ။ အင်ဂျင်နီယာ အဲရစ်ဖူလ်တန်ကမူ လေးနက်စွာ စဉ်းစားလျက်ရှိရာမှ လောင်စာခိုင်ခွက်ကို ကြည့်နေသည်။ ပဲ့ကိုင်တိုနီမှာ လမ်းညွှန်မြေပုံ(ကောင်းကင်ပုံ) ချုပ်ကြီးကိုချပြီး အလုပ်ရှုပ်လျက် ရှိ၏။

ပါမောက္ခဖောစတားမှာ တယ်လီပယ်ရီစကုပ်ခေါ် အဝေးကြည့် ပယ်ရီစကုပ်မှ မခွာတော့။ ခဏကြာလျှင် ပါမောက္ခဖောစတားသည် သက်ပြင်းကြီး တစ်ချက်ကို ချလိုက်ပြီး မျက်နှာကို မှန်ပြောင်းမှခွာလိုက်ကာ ယာဉ်

၂၀ ♦ မြသန်းတင့်

မူးကင်းစလေဆားကို လက်ယပ်ခေါ်လိုက်၏။ ကင်းစ
လေဆား ရောက်လာပြီး မှန်ပြောင်းကိုကြည့်လိုက်သည်။
သူလည်း ပါမောက္ခဖောစတားကဲ့သို့ တအံ့တဩဖြစ်ဟန်
ဖြင့် အင်ဂျင်နီယာ ဖုလ်တန်ကို လက်ယပ်ခေါ်ပြီး ပြ
သည်။ နောက်တစ်ဖန် တိုနီကို ခေါ်ပြန်သည်။ ကျုပ်တို့
မှာ သိချင်လှပြီ။ ထို့ကြောင့် မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ မှန်
ပြောင်းအနီးသို့ ကပ်လာခဲ့ကြသည်။

လာ၍သာ လာရသည်။ ဘာကိုမြင်ရလိမ့်မည်
လဲဟု ကျုပ် ကြိုတင်မျှော်လင့်ထားချက် မရှိ။ ထို့ကြောင့်
ကျုပ်သည် အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားသည်။ ကြည့်
လိုက်သည့်အခါတွင် အာကာသကြီးထဲ၌ တွဲလွဲချိတ်နေ
သော လေးပုံသုံးပုံ ပြည့်နေသည့် လငယ်တစ်စင်း။ ထိုလ
၏ “ညအမှောင်ပိုင်း”မှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးမှ ပြန်
လင်းသော အရောင်ကြောင့် ခပ်မှုန်မှုန်လင်းလျက် ထို
အရာမှအပ အခြား ဘာကိုမျှမမြင်ရ။

ကြာကြာကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင် တယ်လီ
စကုပ်ကြည့်လျှင် မြင်နေကျဖြစ်သော အမှတ်အသားများ
ကို မြင်ရသည်။ အရံဂြိုဟ်ငယ်ပေါ်တွင် ကန့်လန့်နှင့်
ဒေါင်လိုက်ဖြတ်နေသော မျဉ်းကြောင်းများကို တွေ့ရ၏။
သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင် ထိုမျဉ်းများ
သွားနေပုံကို ကျုပ် သတိပြုလိုက်မိလေပြီ။ ထိုမျဉ်း
ကြောင်းများသည် ဖရိဖရဲ အနေအထားတွင် မဟုတ်ဘဲ

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၂၁

အကွက်ချ ရေးဆွဲထားသည့်နယ် ဖြစ်နေကြသည်။ ကျုပ်တို့ ကမ္ဘာလုံးကြီးကို ကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင် လောင်ဂျီတွတ်နှင့် လတ္တီတွတ်မျဉ်းများကို မြင်ရသကဲ့သို့ အကွက်ကျကျ၊ ထောင့်ချိုးညီညီဖြင့် တည်ရှိနေသည်ကို မြင်ရ၏။ ကျုပ်သည် တအံ့တဩဖြင့် လှမ်းကြည့်နေစဉ် ဟော့ကင်းက အတင်းဝင်ကြည့်သဖြင့် သူ့ကို နေရာဖယ် ပေးလိုက်ရသည်။

ပါမောက္ခဖောစတားမှာ များစွာကျေနပ်နေဟန် ရှိသည်။ ကျုပ်တို့ကသူ့ကို မေးခွန်းတွေဝိုင်းမေးကြသည်။

“မင်းတို့ကသာ အံ့ဩနေပေမယ့် ငါ့အဖို့တော့ ဘာမှ အံ့ဩစရာမဟုတ်ပါဘူးကွာ။ မာကျူရီဂြိုဟ်ကြီး ပေါ်မှာ တွေ့ခဲ့ရတဲ့ အထောက်အထားတွေအပြင် တခြား သဲလွန်စတွေကိုလည်း တွေ့နေပြီကွ။ ဃာနီမိ(ဒ်) အရံ ဂြိုဟ်ပေါ်မှာ ရှိတဲ့ နက္ခတ်ကြည့် မျှော်စင်မှာ ငါ့မိတ်ဆွေ တစ်ယောက် ရှိတယ်။ သူ့ဆီက ငါ သတင်းရခဲ့ပြီးပြီ။ သူကလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မပြောဘဲ ငါ့ကိုသာ ဖွင့်ပြော လိုက်တာ။ နက္ခတ်မျှော်စင်တွေရဲ့ ထုံးစံက အရံဂြိုဟ်ငယ် ကလေးတွေ ဘာလေးတွေကို တယ်ပြီး ဂရုစိုက်ကြည့်လေ့ မရှိကြဘူး။ ဟိုအပြင် နဂါးငွေ့တန်းက ဓာတ်ငွေ့ကြယ်စု ကြီးတွေလောက်ကိုပဲ ကြည့်လေ့ရှိကြတယ်။ မျှော်စင် ကလေးတွေကတော့ ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ကြီးကိုပဲ ကြည့် နေကြတယ်။ ဒါကို နက္ခတ္တဗေဒ ပညာရှင်တိုင်း အသိပဲ။

၂၂ ♦ မြသန်းတင့်

“ခု ယာနီမိ(ဒ်) မျှော်စင်ကလည်း ဒီအတိုင်းပဲ။ အပြင်နဂါးငွေ့တုန်းက ဓာတ်ငွေ့ ကြယ်စုကြီးတွေ လောက်ကိုပဲ ကြည့်နေကြတာ။ ဂျူပီတာဖိုက်ကို သိပ် မလေ့လာကြဘူး။ အဲဒီအရံဂြိုဟ်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ရုံ၊ သူ့အချင်းဝက်ကို တိုင်းကြည့်ရုံလောက်ပဲ လုပ်ခဲ့တယ်။ ဓာတ်ပုံတွေကလည်း ခပ်ဝါးဝါးဆိုတော့ ခု တို့မြင်ရတဲ့ မျဉ်းကြောင်း အမှတ်အသားတွေ မပေါ်ဘူး။ တကယ်လို့ သာ ပေါ်ခဲ့ယင် အဲဒီတုန်းကတည်းက လေ့လာရေးအဖွဲ့ တွေ ဘာတွေ ရောက်ပြီးခဲ့ရောပေါ့။ ဒါပေမယ့် ငါနဲ့ ငါ့ မိတ်ဆွေ လော်တန်တို့ဟာ စင်တီမီတာ တစ်ရာရှိတဲ့ ရီ ဖလက်တာနဲ့ အဲဒီမျဉ်းကြောင်းတွေကို ရှာလို့ တွေ့ခဲ့ တယ်။ ဂျူပီတာဖိုက်ဟာ အချင်းဝက်အားဖြင့် ကီလိုမီတာ သုံးဆယ်သာ ရှိတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ပမာဏနဲ့ စာယင် သိပ်လင်းလွန်း တောက်လွန်းနေတယ်။ ဂျူပီတာဖိုက်ရဲ့ ရောင်ပြန်အားကို တိုင်းကြည့်လိုက်ယင် သူ့ရဲ့အယ်လ် ဗီဒို ရောင်ပြန်အားဟာ တခြား လငယ်တွေနဲ့ အတူတူပဲ ဖြစ်နေတယ်။ သဘောကတော့ တခြားလတွေနဲ့ အယ်လ် ဗီဒို အတူတူပဲ ဖြစ်နေတယ်ဆိုပါတော့။ ဒီတော့ ဂျူပီတာ ဖိုက်ဟာ ဘာဖြစ်လို့ သူ့လင်းသင့်သည်ထက် လင်းနေရ သလဲ။ ဂျူပီတာဖိုက်ရဲ့ မျက်နှာပြင်ဟာ ကျောက်ဆောင် တို့ ဘာတို့ မဟုတ်ဘဲနဲ့ ပြောင်လက်အောင် တိုက်ထားတဲ့ သတ္တုပြားကြီးနဲ့ တူနေတယ်”

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၂၃

“ဪ... ဟုတ်ပြီ ဆရာ။ ဒီလိုဆိုယင် (x) ယဉ်ကျေးမှုခေတ်က လူတွေဟာ ဂျူပီတာဖိုက်ကို အခွံ ကြီးတစ်ခုနဲ့ ကာထားတဲ့ သဘောပေါ့။ မာကျူရီဂြိုဟ် ပေါ်မှာ သူတို့ ဆောက်ခဲ့တဲ့ ခုံးကြီးတွေလိုပေါ့။ ခုဟာက အရွယ်အစားတော့ ပိုကြီးမှာပေါ့လေ ”

ပါမောက္ခ ဖောစတာက ကျုပ်ကို သနားဟန် ဖြင့် ကြည့်လိုက်ပြီး ...

“မင်းတို့ ခုထက်ထိ မရိပ်မိကြသေးဘူးလား။”

ကျုပ်သည် သူ့စကားကြောင့် မကျေမနပ် ဖြစ် သွားသည်။ ယခုလို အခြေအနေတွင် ကျုပ်ကဲ့သို့ပင် ထင် ကြေးပေးမိကြလိမ့်မည် မဟုတ်လော။

နောက် သုံးနာရီခန့် ကြည့်သည့်အခါတွင်မူ ကျုပ်တို့သည် အလွန်ကျယ်ပြန့်သည့် သတ္တုမျက်နှာပြင် ကြီးပေါ်သို့ ဆင်းသက်မိကြသည်။ ယာဉ်မှန်ဝိုင်းပေါက်မှ နေ၍ လှမ်းကြည့်လိုက်သည့်အခါတွင် ကျုပ်တို့သည် ဘေးပတ်ဝန်းကျင်မှ အရာဝတ္ထုများနှင့်စာလျှင် ပီပီသေး သေးကလေး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကျုပ်တို့ ယာဉ်ကြီးတစ်ခုလုံးသည် ဆီလျှောင် ကန်ကြီးတစ်ခုပေါ်တွင် တွားသွားနေသည့် ပုရွတ်ဆိတ် တစ်ကောင်နှင့် တူနေသည်။ အမြဲတမ်း ဆောင့်ကြွား ကြွားနေတတ်သည့် ပါမောက္ခ ဖောစတာပင်လျှင် ခပ် ကုပ်ကုပ် ဖြစ်နေသည်။

၂၄ ♦ မြသန်းတင့်

သတ္တုမျက်နှာပြင်ကြီးမှာ တစ်လျှောက်လုံး ပြောင်ချောနေသည် မဟုတ်ချေ။ ကြီးမားသော သတ္တု ပြားကြီးများကို စပ်ထားသည့် နေရာ၌ “ချုပ်ရိုး”ကြီးများ သည် မို့မောက်လျက် ရှိကြ၏။ ယာဉ်ပေါ်မှ လှမ်းမြင်ရ သော လတ္တီတွတ်၊ လောင်ဂျီတွတ်များကဲ့သို့သော မျဉ်း ကြောင်းများမှာ ထိုချုပ်ရိုးကြောင်းကြီးများပင် ဖြစ်သည်။

ကျုပ်တို့ ယာဉ်ဆိုက်ရာနှင့် ကီလိုမီတာ တစ် ဝက်ခန့် ဝေးသည့် နေရာတွင် တောင်ကုန်း နိမ့်နိမ့်တစ်ခု ကို တွေ့ရ၏။ (တကယ့် တောင်ကုန်း ဟုတ် မဟုတ်ကိုမူ ကျုပ်မသိပါ။ ကျုပ်တို့ ကမ္ဘာမှ တောင်ကုန်းကလေးများ နှင့် တူသဖြင့် လွယ်အောင် ပြောရခြင်း ဖြစ်ပါသည်) အလားတူ ကုန်းမို့များကိုလည်း ယာဉ်ပေါ်မှ လှမ်း၍ လေ့ လာခဲ့စဉ်ကတည်းက ကျုပ်တို့ မြင်ခဲ့ပြီးသား ဖြစ်၏။ ကုန်းမို့ကလေးများမှာ ခြောက်ခုရှိပြီး လေးခုမှာ အီကွေ တာ ဗဟိုမျဉ်းပတ်ပတ်လည်တွင် အကွာအဝေးညီမျှစွာ တည်ရှိနေပြီး နှစ်ခုမှာ ဝင်ရိုးစွန်းတစ်ဘက်တစ်ချက်ထိပ် တွင် ရှိနေကြ၏။ ဤသည်တို့ကို ကြည့်၍ ထိုခုံးခုံးအရာ များမှာ သတ္တုမျက်နှာပြင်ကြီးအောက်သို့ ဝင်သည့် အပေါက်များ ဖြစ်ဟန်တူသည်။

ဆွဲငင်အားနည်းသည့် ဂြိုဟ်တစ်ခုပေါ်တွင် အာ ကာသ ဝတ်စုံကြီးဝတ်၍ လမ်းလျှောက်ရသည်မှာ များစွာ ဖိမ်ရိုလိမ့်မည်ဟု အချို့က ထင်ကောင်းထင်ကြလိမ့်မည်။

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၂၅

ကျုပ်အဖို့မူ ထိုသို့မဟုတ်။ ကျရောက်လာမည့် အန္တရာယ် တို့ကို သတိထားရ၊ ကြိုတင်ပြင်ဆင်ရ၊ လေ့လာရသည့် အတွက် များစွာ စိတ်ပင်ပန်းခြင်း ဖြစ်ရသည်။ သို့တိုင် အောင် ကျုပ်အဖို့မူ ပထမဆုံးအကြိမ် အခြားဂြိုဟ်တစ်ခု ပေါ်သို့ သက်ဆင်းဖူးခြင်း ဖြစ်သည့်အတွက် ထိုအရာများ ကို ခေါင်းထဲထည့်၍ မတွေးမိကြောင်း ဝန်ခံလိုပါသည်။

ဂျူပီတာဖိုက်၏ ဆွဲငင်အားမှာ အလွန်နည်း သည့်အတွက် မြေပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်ဖို့ဆိုသည်မှာ လုံးဝ မဖြစ်နိုင်။ ကျုပ်တို့သည် တောင်တက်သမားများ ကဲ့သို့ ခါးတွင် ကြိုးချည်ပြီး ပါလာသည့် နောက်သို့ ပြန်ကန်သော သေနတ်များဖြင့် မကြာခဏ ပစ်၍ သတ္တု မျက်နှာပြင်ကြီးပေါ်တွင် မျောလိုက်သွားရသည်။ ကျုပ် တို့က ကြိုးတန်းကြီး အလယ်ကောင်တွင် လိုက်ပါလာခဲ့ ကြပြီး ကျုပ်တို့ မျောချင်ရာ မျောသွားမည် စိုးသဖြင့် အတွေ့အကြုံရပြီး ဖြစ်သော ယာဉ်မှူးနှစ်ဦးဖြစ်သည့် ဖူလ်တန်နှင့် တိုနီတို့က ကြိုးရှေ့ထိပ်နှင့် နောက်ထိပ်တို့ တွင် လိုက်ပါလာကြသည်။

မိနစ်အတွင်းငယ်အတွင်းတွင် ကျုပ်တို့ ရည် မှန်းချက်သို့ ရောက်သွားကြ၏။ ခပ်ခုံးခုံး မြင်ခဲ့ရသည့် အရာမှာ အချင်းတစ်ကီလိုမီတာလောက် ရှိသည့် ခပ်နိမ့် နိမ့် ခပ်ပြားပြား အမိုးခုံးတစ်ခု ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသည်။ ထိုအခုံးကြီးသည် အာကာသယာဉ်တစ်ခုလုံး ဝင်ဆိုက်နိုင်

၂၆ ♦ မြသန်းတင့်

သော လေအိတ်ကြီး တစ်ခုပေလော ဟု ကျုပ် ထင်မိသေး
၏။ ကျုပ်တို့သာ ကံမကောင်းခဲ့လျှင် ထိုအခုံးကြီးထဲသို့
ဝင်ရမည့် လမ်းပေါက်ကို ရှာတွေ့နိုင်မည် မဟုတ်။ ထို
အခုံးကြီး၏ တံခါးကို ဖွင့်သည့် စက်ကိရိယာများမှာ
လည်း ယခုလောက်ဆိုလျှင် ပျက်စီးလောက်ပေပြီ။ ပျက်
စီးခြင်း မရှိသေးလျှင်လည်း ထိုစက်ခလုတ်များကို မည်
သို့ဖွင့်ရမည်ကို ကျုပ်တို့သိမည် မဟုတ်။ သို့ မဖွင့်နိုင်
လျှင် အကြီးဆုံးသော ရှေးဟောင်းသုတေသနပစ္စည်းကို
ကျွန်တော်တို့ တွေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

ကျုပ်တို့သည် သတ္တုအမိုးခုံးကြီးကို ပတ်ပတ်
လည် လျှောက်ကြည့်ကြရာ လေးပုံတစ်ပုံလောက်
အရောက်တွင် သတ္တုအမိုးခုံးကြီးတစ်နေရာ၌ အပေါက်
တစ်ပေါက်ကို တွေ့ရသည်။ အပေါက်မှာ များစွာ မကြီး
လှချေ။ နှစ်မီတာလောက်မျှသာ ရှိပေလိမ့်မည်။ အပေါက်
မှာ ခပ်ဝိုင်းဝိုင်းဖြစ်သဖြင့် ကျုပ်တို့သည် မည်သည့်
အတွက် ထိုအပေါက်ကို သုံးကြောင်းကို စဉ်းစားမရနိုင်ဘဲ
ဖြစ်နေကြသည်။ ထိုစဉ် တိုနီ၏ အသံကို ရေဒီယိုမှ ကြား
ရသည်။

“အပေါက်က တမင်ဖောက်ထားတဲ့ အပေါက်
မဟုတ်ဘူးဗျ။ ဥက္ကဋ္ဌခဲကြီးတစ်ခုကျလို့ ပေါက်သွားတာ”

“မဖြစ်နိုင်ဘူးကွာ။ ဥက္ကဋ္ဌခဲကျတဲ့ အပေါက်က
လည်း ဒီလို တိတိရိရိကြီး ဝိုင်းနေမလား။ အစွန်းကလေး

ကျူဗီဇာ ဖိုက် ♦ ၂၇

တွေ ဘာလေးတွေတောင်မှ မထွက်ဘူး” ဟု ဒေါက်တာ ဖော်စတားက ပြောသည်။

တိုနီက ...

“ဟုတ်တယ် ဆရာ။ ဥက္ကာခဲပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဥက္ကာခဲတွေဟာ အာကာသထဲက ကျလာလို့ သိပ်အပူ ရှိန်မပြင်းဘူးဆိုရင် ဒီလို ခပ်ဝိုင်းဝိုင်းတွေပဲ။ အနားတွေကို ကြည့်ပါလား။ အနားမှာ ပေါက်ကွဲလို့ လောင်ကျွမ်းထား တဲ့ အရာတွေ တွေ့ရသားပဲ။ ဥက္ကာခဲကြီးနဲ့ သတ္တုအစ တွေကတော့ အရည်ပျော်သွားတော့မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် ဒီနားမှာ အစအနတွေကို မတွေ့ရတော့တာပေါ့။”

“ကျွန်တော်တော့ သိပ်မထင်လှဘူးဗျာ။ ဒီမှာ ဥက္ကာခဲတို့ ဘာတို့ ကျမယ် မထင်ပါဘူး။ ဘယ်လောက် လောက် ကြာပြီထင်သလဲ။ နှစ်ပေါင်း ငါးသန်းလောက် ရှိပလား။ ဒီလိုဆိုရင် ဒီပြင်နေရာတွေမှာလည်း ဥက္ကာခဲ ကျထားတဲ့ အပေါက်ကြီးတွေ၊ ကျင်းကြီးတွေကို တွေ့ရ မှာပေါ့။”

ဟု ကင်း စလေးဆားက ဝင်ပြောသည်။

“ဟုတ်တယ်။ မင်းပြောတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ရှုပ်တယ်ကွာ။ ရှေ့ဆုံးက ငါ အယင်ဝင် ကြည့်မယ်”

ပါမောက္ခ ဖော်စတားက ပြောသည်။

ကင်စလေးဆားမှာ ယာဉ်မှူးပီပီ အဆုံးအဖြတ် ပေးရမည့်သူ ဖြစ်သည့်အတိုင်း ...

၂၈ ♦ မြသန်းတင့်

“ဆရာ ဝင်ချင်တယ် ဆိုယင်လည်း ဝင်လေ။ ဝါယာကြိုးမိတာနှစ်ဆယ် လောက်တော့ ယူသွားဆရာ။ ကျွန်တော် အပေါက်ဝက ထိုင်စောင့်နေမယ်။ ရေဒီယို အဆက်အသွယ် လုပ်ချင်ယင် ကြိုးနဲ့မှဖြစ်မယ်။ ကြိုးမဲ့ ဆက်လို့ ရမှာမဟုတ်ဘူး။ သတ္တုပြားကြီးတွေ ကာထား တော့ ဆရာပို့တဲ့ အချက်ပြ အဆက်အသွယ်ကို ကျွန် တော်တို့ ဖမ်းလို့ရမှာ မဟုတ်ဘူး။”

သို့ဖြင့် ပါမောက္ခ ဖော်စတားသည် ဂျူဗီတာ ဖိုက် အရံဂြိုဟ်ထဲသို့ ရှေ့ဆုံးမှဝင်သွားသည်။ ကျုပ်တို့မှာ ပါမောက္ခ ဖော်စတားထံမှ သတင်းကို သိလိုသဖြင့် ကင်းစလေဆားအနီးတွင် ဝိုင်းထိုင်နေမိကြသည်။

ပါမောက္ခ ဖော်စတားသည် အထဲသို့ များများ မဆင်းနိုင်။ အတန်ကြာ သွားမိလျှင် အထဲတွင် ကာထား သည့် နောက်ထပ် သတ္တုပြား အကာကြီးတစ်ခုကို တွေ့ ရပြန်သည်။ နံရံတစ်ချပ်နှင့်တစ်ချပ် ကြားတွင် လူ တစ် ရပ်စာလောက် ကွာသဖြင့် ပါမောက္ခဖော်စတားသည် ရောင်ခြည်ဖြင့် ထိုးကြည့်ရာ ထောက်ကန်ထားသော ထုပ် များ၊ လျှောက်များကို တွေ့ရ၏။ ထို့အပြင်မူ မည်သည့် အရာကိုမျှ မတွေ့ရချေ။

သို့ဖြင့် ကျုပ်တို့သည် ထိုနေရာတွင် နှစ်ဆယ့် လေးနာရီခန့် အချိန်ကုန်သွားသည်။ ကျုပ်က ပါမောက္ခ ဖော်စတားအား ဖောက်ခွဲသည့် ပစ္စည်းကိရိယာများ

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၂၉

အဘယ့်ကြောင့် ယူမလာခဲ့ကြောင်း မေးမိသည်။
ပါမောက္ခက ကျုပ်ကို မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်
ယင်း ...

“ယူလာလို့ ဖြစ်မလားကွ။ တို့ယာဉ်ပေါ်မှာကို
က ပေါက်ကွဲစရာတွေချည်းပဲ။ နောက်ထပ်ပေါက်ကွဲစရာ
ပစ္စည်းတင်ယင် သေဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်။ ပါလာသည့်တိုင်
အောင်လည်း ဒါကြီးကို အပျက်စီးခံပြီး ဖောက်ခွဲပစ်လို့
ဖြစ်မလားကွ။ တခြားနည်းလမ်း ရှာရမှာပေါ့”

သုတေသန လုပ်ရာတွင် စိတ်ရှည်မှု မည်မျှလို
ကြောင်းကို ကျုပ် သဘောပေါက်လိုက်ပါပြီ။ အနှစ်နှစ်
ဆယ်လုံးလုံး စောင့်ဆိုင်းခဲ့ပါလျက် နောက်ထပ် တစ်ရက်
နှစ်ရက် အချိန်ကုန်လျှင်တော့ ဘာဖြစ်သေးသနည်း။

ပါမောက္ခ ဖောစတား၏ အမြင်ကို ကျုပ်
သဘောပေါက်သွားသည်။ ကျုပ်တို့သည် ဝင်ပေါက်ကို
ရှာမရသဖြင့် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ဖြစ်နေကြစဉ် ဟော
ကင်းသည် ဝင်ပေါက်ကို တွေ့လာ၏။ ဂျူပီတာဖိုက်
ကမ္ဘာကလေး၏ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်း အနီးတွင် ဥက္ကာခဲကြီး
ကျသဖြင့် ဟင်းလင်းဖြစ်နေသော မိတာတစ်ရာခန့်
ကျယ်သည့် အပေါက်ကြီးတစ်ပေါက်ကို သွားတွေ့သည်။
ဂျူပီတာဖိုက်ကို ကာရံထားသည့် အပေါ်ယံသတ္တုပြားနှင့်
အောက်မှသတ္တုပြား နှစ်ထပ်စလုံးမှာ ထိုနေရာတွင်
ပေါက်ပြဲလျက်ရှိ၏။ အပေါက်မှ ငုံ့ကြည့်လိုက်သောအခါ

၃၀ ♦ မြသန်းတင့်

တတိယ အထပ်တစ်ခု ကျန်သေးသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။ သို့ရာတွင် ကျုပ်တို့ ကံကောင်းသည်ဟု ဆိုရမည်လော မသိ။ ကပ်ကမ္ဘာကြီးများစွာကြာမှသသာ တွေ့နိုင်သော အခွင့်အရေးတစ်ခုကို ရလိုက်သည်။ ယင်းမှာ အခြားမဟုတ်။ ထိုနေရာသို့ နောက်ထပ် ဥက္ကာခဲတစ်ခဲ ကျထားဖြင့် ပေါက်နေသော အငယ်ပေါက်ကလေးတစ်ပေါက်ကို တွေ့ရခြင်းပင်ဖြစ်၏။

အပေါက်မှာ အာကာသ ဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည့် လူတစ်ယောက် ဝင်သာသည်ဆိုရုံ ခပ်ကျဉ်းကျဉ်းမျှသာ ဖြစ်သည်။ ကျုပ်တို့သည် တစ်ယောက်စီ ခေါင်းထိုးပြီး အထဲသို့ ဝင်လာခဲ့ကြ၏။

အထဲသို့ ရောက်သည့်အခါ ကျုပ်တို့ အားလုံးသည် စိန် ပီ တာ ဘုရားရှိခိုးကျောင်း ခေါင်းမိုးမှ တွဲလောင်းကျနေသော ပင့်ကူများလို စောက်ထိုးကြီးတွေ မျောနေကြသည်။ ကျုပ်တို့ မျောပါနေသော ဟင်းလင်းပြင်ကြီးမှာ တော်တော်ကျယ်သည်ဟု သိသည့်တိုင် မည်ရွှေ့မည်မျှ ကျယ်သည်ကိုမူ ခန့်မှန်းမရချေ။ ကျုပ်တို့တွင် ပါလာသော ဓာတ်ရောင်ခြည်များဖြင့် ထိုးကြည့်သည့်တိုင် အဝေးကြီးသဖွယ် ဖြစ်နေသော ဤရုံးကြီးထဲတွင် လေလည်း မရှိ၊ အမှုန်လည်း မရှိ။ ထို့ကြောင့် ရောင်ခြည်များမှာလည်း တိုး၍ မပေါက်ချေ။ အမိုးပေါ် ရောက်လာပြီး အောက်မျက်နှာပြင်ကို ထိုးကြည့်သည့်အခါတွင်မူ ခပ်ဝါး

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၃၁

ဝါး ခပ်ရိပ်ရိပ်မျှသာ မြင်ရ၏။ သို့ရာတွင် ဘာကိုမျှ သဲကွဲစွာ မမြင်ရ။

သို့ဖြင့် သေးငယ်လှသော ဤကမ္ဘာလောက ကလေးထံရှိ သေးငယ်လှသော ဆွဲငင်မှု ထုတ်တွင် ကျုပ်တို့သည် အောက်သို့ တဖြည်းဖြည်း ကျလာခဲ့ကြရာ၊ နောက်ဆုံးတွင် အပြင်တွင် ချည်ပစ်ခဲ့သည့် ကျုပ်တို့ အသက်ကယ် ကြိုးများ ကုန်သွားတော့မှ အောက်သို့ အကျရပ်သွားကြသည်။ အပေါ်သို့ မော့ကြည့်လိုက်သည့် အခါ ကျုပ်တို့ ဝင်လာခဲ့သည့် အပေါက်ကလေးကို ပျပျ ကလေး မြင်ရ၏။ ဝေးလံသည့်တိုင် အပေါက်ကို မြင်နေ ရသေးသဖြင့် တော်သေးသည်ဟု ဆိုရပေလိမ့်မည်။

ကျုပ်သည် အသက်ကယ်ကြိုး အဖျားတွင် ဟို သည်ယမ်းလျက် ရှိ၏။ ကျုပ်ဘေးတွင် ရှိနေသော သူ များ၏ လက်မှ မီးရောင်ကလေးများသည် ကြယ်ပွင့် ကလေးများသဖွယ် ရေးရေးမှုန်မှုန် လင်းလက်နေကြ သည်။ ထိုမှ စ၍ ကျုပ်ခေါင်းထဲသို့ စိတ်ကူးတစ်ခု လက် ခနဲ ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ ကျုပ်က လေသံကျယ်ကျယ် ဖြင့် ... “ဆရာရေ၊ ဒါဂြိုဟ် မဟုတ်ဘူး ဆရာ။ အာ ကာသယာဉ်ကြီး တစ်စင်းရယ်”

ကျုပ်တို့ ကိုယ်စီတွင် ရေဒီယိုအဆက်အသွယ် များရှိသဖြင့် ခပ်တိုးတိုး ပြောလျှင် ကြားနိုင်ပါလျက် ဤ အချက်ကို မေ့လျော့သွားကာ အော်၍ ပြောလိုက်သည်။

၃၂ ♦ မြသန်းတင့်

ကျုပ်သည် ယောင်၍ အော်လိုက်မိသည့် အတွက် ရှက်သွား၏။ ကျုပ်အော်သံကြောင့် အားလုံး တိတ်ဆိတ်သွားကြသည်။ အတန်ကြာမှ အချင်းချင်း ငြင်းခုံနေကြဟန် တီးတိုးပြောနေသော အသံများကို သဲ့ သဲ့ကြားရသည်။ ထိုစဉ် ပါမောက္ခဖောစတားက ...

“အေး ... မင်းပြောတာ မှန်တယ်ကွယ့်။ ဒီအာကာသယာဉ်ဟာ တို့နေစကြဝဠာ စနစ်ဆီကို ယဉ်ကျေးမှု သယ်ဆောင်လာတဲ့ ယာဉ်ပဲကွ”

တစ်ယောက်က မယုံနိုင်သည့် အသံမျိုးထွက်လာသည်။ မည်သူ့အသံမှန်းတော့ မသိ။ ဖူလ်တန်၏ အသံဟု ကျုပ်ထင်သည်။

“မဖြစ်နိုင်တာဗျာ။ အာကာသယာဉ်ကြီးဟာ အကျယ်ကိုက ကီလိုမီတာ သုံးဆယ်လောက်တောင် ရှိသတဲ့လား။”

ပါမောက္ခ ဖောစတားက လေသံအေးအေးဖြင့်

“ဒါကတော့ မင်းလည်း အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်ပဲကွာ။ မင်းက ပိုသိမှာပေါ့။ ယဉ်ကျေးမှု တစ်ခုဟာ အပြင် အာကာသထဲမှာ လှုပ်ရှားလှည့်လည်နေတဲ့ ဂြိုဟ်အသေးစားကလေးတစ်ခုကို ဆောက်မှာပေါ့။ ဒီလို ဆောက်နိုင်ဖို့အတွက် ရာစုနှစ်ပေါင်းများစွာ ကြံစည်ခဲ့ကြရတာ။ ကြိုးပမ်းခဲ့ကြရတာတွေတော့ ရှိချင်ရှိမှာပေါ့။ ချက်ချင်းတော့ ဘယ်အောင်မြင်မလဲ။ ဒီလို လှည့်လည်

ဂျူဗီတာ ဖိုက် ♦ ၃၃

နေနဲ့ ဂြိုဟ်ကလေးဟာ (တစ်နည်းပြောရယင် အာကာသယာဉ်ပေါ့ကွာ။) အစစ အရာရာ ပြည့်စုံတဲ့ ကမ္ဘာကလေးတစ်ခု ဖြစ်ရလိမ့်မယ်။ ဂြိုဟ်ပေါ်မှာ ပါလာတဲ့ လူတွေကို မျိုးဆက်ပေါင်းများစွာအထိ တည်ရှိနေနိုင်အောင် လိုအပ်သမျှတွေကို ယူလာခဲ့ရလိမ့်မယ်။ ဒီလို ယူလာနိုင်ဖို့အတွက် ဒီလောက်ကြီးတဲ့ အာကာသယာဉ်ကြီးကို ဆောက်ရမှာပဲ။ တို့ နေစကြဝဠာကို မရောက်ခင် သူတို့ဟာ စကြဝဠာဘယ်နှစ်ခုလောက်ကိုများ ရောက်ခဲ့ပြီလဲ မဆိုနိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ လှည့်လည်ရှာဖွေမှုဟာလည်း ပြီးပဲပြီးသွားပလားဆိုတာကိုလည်း စဉ်းစားဖို့ ကောင်းတယ်။ ငါ့အထင်တော့ သူတို့ဟာ ဒီဂြိုဟ်၊ သို့မဟုတ် ဒီယာဉ်ကြီးပေါ်မှာ စခန်းချ အတည်တကျ နေထိုင်ပြီး ဒီဂြိုဟ်ကမှ တစ်ဆင့် တခြား ဂြိုဟ်တွေကို အာကာသယာဉ်အငယ်စားကလေးတွေနဲ့ သွားလိမ့်မယ် ထင်တယ်။ ဒီမိခင်ယာဉ်ကြီးကိုတော့ အာကာသတစ်နေရာမှာ ထားခဲ့မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် အကြီးဆုံးဂြိုဟ်ကြီး ဖြစ်တဲ့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ရဲ့ ပတ်လမ်းကြောင်းထဲမှာ ဆိုက်ပစ်ခဲ့တာနဲ့ တူတယ်။ ဒီဂြိုဟ်နားမှာဆိုယင် ဘယ်ကိုမှလည်း ရွှေ့တော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ သူ့ပတ်လမ်းကြောင်းထဲမှာတင် ရှိနေမှာပဲ။ သူတို့ ပြန်လာချင်ယင်လည်း အဆင်သင့်ပဲ။ ဒီပတ်လမ်းကြောင်းထဲကို ဝင်လာရုံပဲ။ ဒါဟာ ယာဉ်ထားပစ်ခဲ့ဖို့ အကောင်းဆုံး နေရာပဲ။

၃၄ ♦ မြသန်းတင့်

အကယ်၍ နေကိုပတ်ပြီးထားခဲ့ယင် အခြား ဂြိုဟ်တွေက ဆွဲငင်တဲ့အတွက် သူ့ပတ်လမ်းကြောင်းဟာ ပျက်သွားပြီး တခြားကို လွင့်မျောပျောက်ဆုံးသွားနိုင်တယ်။ ဒီမှာတော့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးက ဆွဲထားတော့ ဘယ်ကိုမှ မသွားတော့ဘူး။ သူ့ပတ်လမ်းကြောင်းထဲမှာပဲ ရှိနေတော့ မှာ”

“ကျွန်တော် မသိလို့ မေးပါရစေ ဆရာ။ ဒါဖြင့် ဒီယဉ်ကျေးမှုဟာ ကျွန်တော်တို့ထက် အများကြီးစော တာပေါ့” တစ်ယောက်က လှမ်းမေးလိုက်သည်။

“စောတယ်လို့ ငါထင်တယ်။ အထောက် အထားတွေကို ကြည့်လိုက်ယင် တို့ထက် ပိုပြီး စောတယ် ဆိုတာကို ပြနေတယ်။ ဘယ်သူမှ ကောင်းကောင်း သတိ မပြုမိကြသေးပေမယ့် ဂျပီတာဖိုက် အရံဂြိုဟ်မှာ ထူးခြား ချက်တွေ ရှိနေတယ်။ ဒါကို တို့ အယင်တုန်းက ကောင်း ကောင်း သတိမထားမိခဲ့ကြဘူး။ ဥပမာ ဒီဂြိုဟ်သေး သေး၊ လငယ်ငယ်ကလေးဟာ ဘာဖြစ်လို့ ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ကြီးနားမှာ ကပ်နေရသလဲ။ တခြား အရံဂြိုဟ်တွေ ဆိုယင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးနဲ့ သူဝေးတာထက် အဆ ၇၀ လောက် ပိုဝေးနေတယ်။ ဒီတော့ ဒီဂြိုဟ်ငယ်ဟာ ဘာဖြစ်လို့ ဂြိုဟ်မကြီးနဲ့ ဒီလောက်နီးနေရသလဲ။ နက္ခတ္တ ဗေဒအမြင်နဲ့ ကြည့်ယင် ဒါဟာ အဓိပ္ပာယ် မရှိဘူး။ ကံ ပါကွာ။ ဒါတွေ ထားပါတော့။ အလုပ် စကြရအောင်”

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၃၅

ပါမောက္ခဖောစတားသည် အတိုချုပ်၍ ပြောလိုက်သည်ဟု ကျုပ်ထင်သည်။ ကျုပ်တို့ ခုနစ်ယောက်သည် သမိုင်းတွင် တစ်ခါမျှ မတွေ့ခဲ့ဖူးသေးသည့် ရှေးဟောင်းပစ္စည်းကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရှိနေကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျုပ်တို့တူးဖော်နေသည့် အရာသည် သေးငယ်သည့်တိုင်ကမ္ဘာလောက တစ်ခု မဟုတ်ပါလော။ လူလုပ်ထားသည့်တိုင် ကမ္ဘာတစ်ခု မဟုတ်ပါလော။ ယခု လောလောဆယ်တွင်မူ ကျုပ်တို့သည် ပဏာမ တူးဖော်မှုလောက်ကိုသာ လုပ်နိုင်လိမ့်ဦးမည်။ နောက် ဆက်လက် တူးဖော်ဖို့ကမူ နှောင်းလူတို့၏ တာဝန်သာ ဖြစ်သည်။

ကျုပ်တို့ ပထမဆုံး လုပ်ရမည့်အလုပ်မှာ ကျုပ်တို့ စီးနင်းလိုက်ပါလာသော ယာဉ်ပေါ်မှာ နေ၍လျှပ်စစ်ကြိုးတစ်ချောင်း သွယ်တန်းကာ ဂျူပီတာဖိုက်၏ အထဲသို့ အလွန်အားကောင်းသည့် မီးမောင်းကြီးတစ်ခုဆင်ရန် ဖြစ်သည်။ သို့ထွန်းလိုက်လျှင် ကျုပ်တို့ အချင်းချင်းလည်း တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် အလွယ်တကူ ရှာနိုင်မည်။ အထဲတွင်ရှိသော ပစ္စည်းများကိုလည်း ကောင်းစွာ မြင်နိုင်မည်။ (ယခုပင်လျှင် ကျုပ်သည် ထိုဂျူပီတာဖိုက်ကို ယာဉ်ဟု မခေါ်ချင်တော့။ အရံဂြိုဟ်ဟု ခေါ်ချင်နေလေပြီ။) ထို့ကြောင့် ကျုပ်တို့သည် လျှပ်စစ်ဝါယာကြိုးကို ဂျူပီတာဖိုက်အရံဂြိုဟ်၏ မျက်နှာပြင်ထဲသို့ ချပေးကြသည်။ များများမချရ။ တစ်ကီလိုမီတာလောက်

၃၆ ♦ မြသန်းတင့်

ချလိုက်လျှင်ပင် အောက်သို့ရောက်သွား၏။ ဆွဲငင်မှုအား သိပ်မရှိသဖြင့် လမ်းတွင် မြန်မြန်ကြီး ကျသွားမည်ကို လည်း မစိုးရိမ်ရ။ ကြိုးစာကို ချပေးလိုက်သည်နှင့် အောက် သို့ တဖြည်းဖြည်း ကျသွားရသည်။ ကျုပ်တို့တွင် စပရိန် တပ်ထားသည့် သံတိုင်များ ပါလာသည့်အတွက် အောက် သို့အကျတွင် တုန်ခါမှုလည်း ကာကွယ်ပြီးသာ ဖြစ်နေ သည်။

ဤနေရာတွင် ကျုပ်သည် ဂျူပီတာဖိုက်တွင် တွေ့မြင်ရသည့် အံ့ဩဖွယ်တို့ကို ရေးမပြတော့ပြီ။ ထို အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဆောင်းပါးများ၊ ဓာတ်ပုံများ၊ မြေပုံများရှိပြီးသား ဖြစ်သည့်အတွက် ချန်လှပ်ခဲ့တော့ မည်။ (ကျုပ်ရေးသည့် စာအုပ်ကိုမူ ဆစ်ဝစ်နှင့် ဂျက် ဆိတ်စာအုပ်တိုက်မှ မကြာမီ ထုတ်ဝေတော့မည် ဖြစ်၏။

ဤနေရာသည် ကျုပ်ရေးလိုသည်မှာ ထူးဆန်း သည့် ဝတ္ထုကမ္ဘာကြီးထဲသို့ ပထမဆုံး ဝင်ရောက်သူများ အဖြစ် ရောက်သွားသည့်အခါတွင် မည်သို့ခံစားရသည် ဆိုသည့် အချက်များကိုသာ ကျုပ်ရေးလိုသည်။ ပြောမည့် သာပြောရသည်။ ကျုပ်တို့တစ်တွေ အောက်သို့ ဆင်းရန် မှီပွင့်သဏ္ဍာန် အဖုံးဖုံးထားသည့် ပိုက်လုံးကြီးများထဲသို့ ဆင်းရသည့်အခါ ကျုပ်မည်သို့ခံစားရသည်ကိုမူ ကျုပ် ကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ခပ်မေ့မေ့ဖြစ်နေလေပြီ။ မှီပွင့်ထီး ဆောင်းထားသည့် ပိုက်လုံးကြီးထဲသို့ ဝင်ရသည့်အခါ

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၃၇

လွန်စွာစိတ်တုန်လှုပ် ချောက်ချားလျက် ရှိသဖြင့် ကျုပ်သည် ဘာကိုမျှ အမှတ်မရနိုင်အောင် ဖြစ်နေ၏။ ကျုပ်စိတ်ထဲတွင် မှတ်မှတ်ရရဖြစ်နေသည်မှာ ထိုမိုပွင့်ပိုက်လုံးကြီးများ၏ ပမာဏပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအရံဂြိုဟ်ပေါ်သို့ ဆင်းသည့် မိုပွင့်ပုံ ပိုက်လုံးကြီးများမှာ တော်တော်ကြီး၏။ ထိုလူများမှာ ဆွဲငင်မှု အားနည်းသည့် ကမ္ဘာမှ လာခဲ့ကြသူများ ဖြစ်သည့်အတွက် အရပ်အမောင်းထွားပြီး ကျုပ်တို့ထက် လေးဆလောက် အရပ်မြင့်ဟန်တူသည်။ သူတို့နှင့်စာလျှင် ကျုပ်တို့မှာ ပစ်ဂမီလူပုကလေးများ သဖွယ် ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။

ပထမအခေါက်တွင် ကျုပ်တို့သည် အတွင်းပိုင်းထဲအထိ မရောက်ခဲ့ကြသဖြင့် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည့် သိပ္ပံပညာဆိုင်ရာ အဆန်းတကြယ်များကို များများမတွေ့ခဲ့ကြရ။ နောက်အဖွဲ့များကျမှ ရှာဖွေတွေ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျုပ်တို့တွင် ထိုသို့ ရှာရန်လည်း အချိန်မရချေ။ လူနေသည့် ရပ်ဝန်းဒေသများကို တူးဖော်ရှာဖွေရုံမျှနှင့်ပင် ကျုပ်တို့အဖို့ လူသက်တမ်းများ များစွာအချိန်ယူရလိမ့်မည်။ ကျုပ်တို့စူးစမ်းနေသော ဂျူပီတာဖိုက် ကမ္ဘာသည် ယင်းကို ကာရံထားသည့် သတ္တုခွံသုံးခုကြားမှနေ၍ နေရောင်ခြည်အတုကို ဖြာကျအောင် လုပ်ထားသည်ဟု ယူဆရ၏။ သို့ဖြင့် မိမိ၏ လေထုကို အပြင်ဘက် အာကာသထဲသို့ ယိုဖိတ်ခြင်းမပြုအောင် ထိန်းသိမ်းထားပုံရ

၃၈ ♦ မြသန်းတင့်

သည်။ ဂျူဗီယန် လူမျိုးတို့ (X ယဉ်ကျေးမှုမှ လူများကို ဂျူဗီယန်လူမျိုးများဟု အများက ခေါ်ကြည့်အမည်ကို ကျုပ်သုံးစွဲလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။) လွန်လေပြီးသော နှစ်ပေါင်းများစွာက စွန့်ခွာသွားခဲ့သော ဂျူဗီတာဖိုက် ကမ္ဘာထဲတွင် ပတ်ဝန်းကျင် အခြေအနေများကို စနစ်ကျနိုင်သမျှ ကျအောင် ဖန်တီးပစ်ခဲ့ကြသည်။ သူတို့ဘဝတွင် နေ့နှင့်ည မိုးနှင့်ဆောင်း စသည့် ရာသီဥတုများ ယခုတိုင် ရှိနေသေးသည်။ သူတို့နှင့်အတူ သေးငယ်သော ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာ ကလေးတစ်ခုကိုပင် သွားလေရာသို့ ယူဆောင်လာခဲ့ကြသေးသည်။ ကြည့်လိုက်လျှင် ရေခဲနေသော သုံးကီလိုမီတာခန့်ကျယ်သည့် ရေကန်တစ်ကန်ကို ကျုပ်မြင်ရသည်။ အပြင်ဘက်တွင် ဥက္ကာခဲတို့ ကျရောက်ပေါက်ကွဲထားသည့် အပေါက်ကြီးများကို ပိတ်ပြီးသည့်နောက်တွင် လျှပ်စစ်ဓာတ်သွင်း၍ ဂျူဗီတာဖိုက်ကမ္ဘာကို လေ့ရှုရှိုက်၍ရသော ပတ်ဝန်းကျင်အဖြစ် ပြောင်းရန် စီမံကိန်းများပင် ရေးဆွဲထားခဲ့ကြသည်။

ကျုပ်သည် သူတို့လက်ရာများကို ကြည့်လေလေ လွန်ခဲ့သည့်နှစ်ပေါင်း ငါးသန်းခန့်က အံ့ဖွယ်သရဲများကို တီထွင်ပြုလုပ်ခဲ့သည့် ထိုလူမျိုးများကို သဘောကျလာလေလေ ဖြစ်နေသည်။ ထိုလူများသည် အခြားသော စကြဝဠာမှ ရောက်လာသည့် လူ့ဘီလူးကြီးများ ဖြစ်စေကာမူ ကျုပ်တို့ လူသားများနှင့် တူညီချက်တွေ

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၃၉

အများအပြား ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ကျုပ်တို့နှင့် သူတို့သည် ကော့စမစ်အတိုင်းအတာဖြင့် ကြည့်လိုက်လျှင် ဘာမျှမဖြစ်လောက်သည့် နှစ်ငါးသန်းလောက် ကလေးဖြင့် စကြာဝဠာထဲတွင် တေ့လွဲကလေးလွဲသွားရသည်ကို ကြည့်၍ ကျုပ်စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေသည်။

ကျုပ်တို့သည် သမိုင်းတွင် ကံအကောင်းဆုံးသော ရှေးဟောင်းသုတေသနသမားများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုရလိမ့်မည်။ လေဟာနယ်ကြီးတစ်ခု ဖန်တီးပစ်ခဲ့သည့် အတွက်က ဂျူဗီယန် လူမျိုးတို့ ထားပစ်ခဲ့သည့် ပစ္စည်းများသည် မပုပ်မသိုး၊ မပျက်မစီး အကောင်းပကတိအတိုင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။ နေစကြာဝဠာကို ကျွန်ပြုအုပ်စိုးရန် ထွက်လာခဲ့ကြသည့်အခါတွင် သူတို့ယာဉ်ပေါ်ရှိ ပစ္စည်းများကို အကုန်ယူဆောင်သွားခြင်း မပြုဘဲ ချန်ပစ်ခဲ့ကြသည်။ ဂျူပီတာဖိုက်၏အတွင်းမျက်နှာပြင်ပေါ်တွင် အရာအားလုံးသည် မပျက်မစီးရှိနေကြဆဲဖြစ်၏။ ခရီးရှည် ခုတ်မောင်းလာပြီးနောက် ဆိပ်ကမ်းသို့ ကပ်လာသော သင်္ဘောတစ်စင်းပေါ်တွင် တွေ့ရသည့် ရှုခင်းမြင်ကွင်းအတိုင်းပင် ဖြစ်သည်။ ခရီးသည်များသည် မိမိတို့အတိတ်၏ ပစ္စည်းအဖြစ် အမှတ်တရဖြစ်ရန် တမင် ချန်ထားခဲ့လေသလော။ သို့တည်းမဟုတ် တစ်နေ့တွင် ပြန်လာမည်ဟူသော ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ထိုအတိုင်း ထားပစ်ခဲ့လေသလော။

၄၀ ♦ မြသန်းတင့်

ဤသည်ကိုမူ ကျုပ်မပြောတတ်။

မည်သို့ဖြစ်စေ၊ ဂျူပီတာဖိုက် အတွင်းမျက်နှာ ပြင်တွင်မူ ပစ္စည်းများသည် သူတို့ထားပစ်ခဲ့သည့်အတိုင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ခါတစ်ရံတွင်မူ ကျုပ်သည် ထို ပစ္စည်းများကို ကြည့်၍လန့်နေသည်။ တစ်ခါတွင် ကျုပ် သည် ဟော့ကင်း၏ အကူအညီဖြင့် နံရံတွင် ထုထား သည့် ရုပ်ကြွကြီးတစ်ခုကို ဓာတ်ပုံရိုက်မည် ပြုသေး၏။ သို့ရာတွင် ဓာတ်ပုံရိုက်မည်ပြုတိုင်း ကျုပ်သည် ဂျူပီတာ ဖိုက်ပေါ်တွင် အချိန်ကာမဲ့နေခြင်းကို သတိရလိုက်သဖြင့် နောက်သို့လှည့်ကြည့်ပြီး မပြီးမပြတ် ကျန်ရစ်ခဲ့သော အလုပ်များကို လုပ်ရန် တံခါးပေါက် ချွန်းချွန်းကြီးများမှ လူ့ဘီလူးကြီးတွေများ ဝင်လာမည်လောဟု ကြောက် ကြောက်ဖြင့် မကြာခဏ လှည့်ကြည့်မိတတ်သည်။

စတုတ္ထနေ့တွင် ကျုပ်တို့သည် ပန်းချီပြတိုက်ကို သွားတွေ့၏။ ဤသည်မှာ ကျုပ်ပေးသည့် အမည်ဖြစ် သည်။ ထိုအမည်အပြင် အခြားခေါ်စရာလည်း မရှိ။ ထို နေ့က ကင်းစလေဆားနှင့် တိုနီတို့သည် ဂျူပီတာဖိုက် ကမ္ဘာတောင်ဘက်ခြမ်းတွင် လှည့်လည်နေကြစဉ် ပြ တိုက်ကို တွေ့ကြောင်း အကြောင်းကြားလိုက်သဖြင့် ကျုပ်တို့အားလုံး သူတို့ဆီသို့ စုရုံးရောက်သွားကြသည်။ လူမျိုးတစ်မျိုး၏ အနုပညာသည် ထိုလူမျိုး၏ ဝိညာဉ်ကို ဖော်ပြသည်ဟု ပြောကြသဖြင့် (X) ယဉ်ကျေးမှု၏ သော့

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၄၁

ချက်ကို တွေ့လေမည်လောဟု မျှော်လင့်၍ သွားကြည့်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။

အဆောက်အဦ မှာ အတော်ကြီးသည့် အဆောက်အဦဖြစ်၏။ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးသော သူတို့လူမျိုး၏စံဖြင့် ကြည့်လျှင်ပင် အတော်ကြီးသော အဆောက်အဦကြီးဖြစ်၏။ ဂျူပီတာဖိုက် ကမ္ဘာတွင် ဆောက်လုပ်ထားသည့် အခြားသော အဆောက်အဦများကဲ့သို့ပင် ထိုအဆောက်အဦကိုလည်း သတ္တုများဖြင့် ပြုလုပ်ထားသည်။ သို့ရာတွင် စက်မှုဆန်ခြင်း မရှိဘဲ။ အနုပညာမြောက်လှပေ၏။ အဆောက်အဦ၏ ထိပ်ဖျားသည် ဂျူပီတာဖိုက်က ကမ္ဘာ၏ အမိုးဖြစ်သည့် သတ္တုပြားကြီးများအထိ တက်သွားလေရာ အဝေးမှကြည့်လျှင် ဂေါသစ်ဘုရားရှိခိုးကျောင်းကြီးတစ်ဆောင်နှင့် တူနေသည်။ ထို့ကြောင့်လော မသိ။

နောင်တွင် ထိုအဆောက်အဦကြီးကို စာရေးဆရာများက ဂျူပီယန် လူမျိုးတို့၏ ဝတ်ကျောင်း ဟု ဖော်ပြကြသည်။ သို့ရာတွင် ဂျူပီယန် လူမျိုးတို့တွင် ဘာသာတရား ကိုးကွယ်သည့် အထောက်အထားဆို၍ တစ်ခုမျှ ရှာမတွေ့ရချေ။ ထို့ကြောင့် ထိုအဆောက်အဦကို “အနုပညာဝတ်ကျောင်း” ဟု ကျုပ်ခေါ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ နောင်တွင်လည်း လူများက ထိုအတိုင်းပင် လက်ခံခေါ်ဝေါ်ကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

၄၂ ♦ မြသန်းတင့်

ထိုအဆောက်အဦ တစ်ခုထဲတွင်ပင်လျှင် ပြသ
 ထားသည့် ပစ္စည်းပေါင်း ဆယ်သန်းမှ သန်းနှစ်ဆယ်
 ကြားတွင် ရှိမည်ဟု ကျုပ်ခန့်မှန်းကြည့်သည်။ ယင်းသို့
 သော အရေအတွက်မှာ ကျုပ်တို့ လူသားထက် ရှေးကျ
 သော မျိုးနွယ်တစ်ခုကမှသာ စုဆောင်းနိုင်ပေလိမ့်မည်။
 ထိုအဆောက်အဦကြီးထဲတွင် ခပ်ဝိုင်းဝိုင်း အခန်းငယ်
 ကလေးတစ်ခုကို တွေ့ရာ နေရာ၊ ခြောက်ခုမှ လာနိုင်
 သော စည်းဝေးခန်းမကလေးတစ်ခုပင် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု
 ကျုပ်ထင်လိုက်သည်။ ထိုအချိန်၌ ကျုပ်မှာ (ပါမောက္ခ
 ဖောစတား၏ အမိန့်ကို ဆန့်ကျင်ကာ) တစ်ယောက်
 တည်း ဖြစ်နေလေရာ ကျုပ်အဖော်များထံ ဖြတ်လမ်းမှ
 ပြန်မည်ဟု စိတ်ကူးဖြင့် ထိုအခန်းကလေးထဲမှ ဖြတ်၍
 ပြန်လာခဲ့သည်။ ကျုပ်သည် ဆွဲငင်မှုနည်းသော မျက်နှာ
 ပြင်ပေါ်တွင် ရွတ်တိုက်သကဲ့သို့ လွင့်လာခဲ့ရာ မည်း
 မှောင်သော နံရံများသည် ကျုပ်နောက်တွင် မျောပါသွား
 ကြ၏။ ကျုပ် ဓာတ်ရောင်ခြည် မီးမှ အလင်းရောင်ဖြင့်
 လည်း မျက်နှာကြက်ကို ထိုးကြည့်လာခဲ့သည်။ မျက်နှာ
 ကြက်တွင် နက်ရှိုင်းစွာ ထွင်းထားသော စာများကို တွေ့
 ရ၏။ ကျုပ် သိဖူးမြင်ဖူးသည့် အက္ခရာတစ်လုံးတလေ
 များ ပါလေမည်လောဟု သိလိုသဖြင့် မော့ကြည့်လာခဲ့
 သည့်အတွက် အခန်း၏ ကြမ်းပြင်ကိုပင် မကြည့်ခဲ့မိချေ။
 ထိုစဉ် ကျုပ်သည် ရုပ်တုတစ်ခုကို ခပ်ဝါးဝါး မြင်လိုက်

ဂျူဗီတာ ဖိုက် ♦ ၄၃

ရသဖြင့် ရောင်ခြည်ကို ထိုရုပ်တုအပေါ်သို့ တည့်ပေးလိုက်သည်။

ကြီးကျယ်သည့် အနုပညာလက်ရာတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည့်အခါတွင် ခံစားရသော ပီတိမျိုးကို နောင်မည်သည့်အခါတွင်မျှ ပြန်၍မရနိုင်ကြောင်း အတွေ့အကြုံရှိသူများ သိပြီးဖြစ်၏။ ယခု ကျုပ်အဖြစ်တွင်မူ ကား ထိုရုပ်တုမှာ အနုပညာလက်ရာ မြောက်လွန်းလှသည့်အတွက် ကျုပ်ဘယ်မျှ ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရကြောင်းကို အထူးပြောဖွယ်မရှိတော့ပြီ။ ဂျူဗီယန်မျိုးနွယ်တို့၏ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို ပထမဆုံး မြင်ဖူးသူသည် ကျုပ်တစ်ယောက်တည်းသာရှိ၏။ အကြောင်းမူ ယခု ကျုပ်တွေ့လိုက်ရသည့် ရုပ်တုမှာ ဂျူဗီယန် လူမျိုးတစ်ယောက်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ ပန်းပုထုထားသော ရုပ်တုဖြစ်သောကြောင့် ပေတည်း။

သေးသွယ်၍ တွားသွားတတ်သော သတ္တဝါ၏ ဦးခေါင်းမျိုးနှင့် တူသည့် ခေါင်းသည် ကျုပ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လျက် ဖြစ်နေလေရာ၊ မြင်ကွင်းမရှိသော မျက်လုံးကြီးနှစ်လုံးသည် ကျုပ်ကို တည့်တည့်ကြီး စိုက်ကြည့်လျက် ရှိကြ၏။ လက်နှစ်ဘက်မှာ ဝတ်ပြုနေသည့်နယ်ရင်ခွင်ပေါ်တွင် ပိုက်ထားလျက်ရှိပြီး အခြားလက်နှစ်ဘက်မှာ လက်ထဲတွင် ကိရိယာတစ်ခုကို ကိုင်ထားလျက် ရှိလေ၏။ ထိုကိရိယာမှာ မည်သည့်အတွက် အသုံးချ

၄၄ ♦ မြသန်းတင့်

သည့် ကိရိယာမှန်းကိုမူ ကျုပ် မပြောနိုင်ချေ။ သားပိုက်
ကောင်များ၏ အမြီးကဲ့သို့ ရှည်လျားတောင့်တင်းသည့်
အမြီးသည် အောက်တွင် ထောက်လျက်ရှိပြီး ကိုယ်ကို
ဟန်ချက်ကောင်းအောင် ထိန်းပေးနေသကဲ့သို့ ရှိကာ၊
နောက်သို့ ရှည်လျားစွာ ဆန့်တန်းလျက် ရှိသဖြင့် နား
နေသည့်ဟန်၊ ငြိမ်သက်စွာ ထိုင်နေသည့်ဟန် ပေါ်လျက်
ရှိ၏။

မျက်နှာသည် လည်းကောင်း၊ ကိုယ်ခန္ဓာသည်
လည်းကောင်း၊ လူနှင့်တူသည့် လက္ခဏာဆို၍ တစ်စုံတစ်
ရာ မတွေ့ရ။ ဥပမာပြရလျှင် ထိုမျိုးနွယ် ရုပ်တုတွင်
နှာခေါင်းပေါက်ဟူ၍ မရှိဘဲ လည်ပင်းတွင် ပါးဟက်များ
ကဲ့သို့ အရစ်အရစ် ထလျက်ရှိသော အရာများကိုသာ
တွေ့ရသည်။ သို့တိုင်အောင် ကျုပ်သည် ထိုရုပ်တုကို
ကြည့်၍ များစွာ အံ့ဩခြင်း ဖြစ်ရ၏။ ပန်းပုထုသူသည်
အချိန်နှင့် ယဉ်ကျေးမှုအားလုံးကို ငုံ့မိအောင် ခြုံငုံ၍ ထု
ထားသကဲ့သို့ ရှိသည်။ “လူတော့ မဟုတ်ဘူးကွ။ ဒါပေ
မယ့် တော်တော်တော့ ယဉ်ကျေးပုံရတယ်” ဟု ပါမောက္ခ
ဖောစတားက ပြော၏။ ဂျူပီတာမိုက် ကမ္ဘာကို တည်
ဆောက်သူများနှင့် ကျုပ်တို့အကြားတွင် မတူညီချက်တွေ
ရှိသည့်တိုင် ယဉ်ကျေး၍ ကြင်နာသနားတတ်သည့် အရာ
တွင်ကား ကျုပ်တို့နှင့်တူသည်ဟု ကျုပ် အောက်မေ့မိ
သည်။

ဂျူဗီတာ ဖိုက် ♦ ၄၅

မိမိနှင့် မျိုးမတူ ဇာတ်ခြားသည့်တိုင် မြင်ဖူး
တွေ့ဖူးနေကျ မြင်းတစ်ကောင်၊ သို့မဟုတ် ခွေးတစ်
ကောင်၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ပေါ်လာသည့် ခံစားချက်တို့
ကို ကျုပ်တို့ သိနိုင်သည့်နည်းတူ၊ ကျုပ်ရှေ့တွင် ရှိနေ
သည့် သတ္တဝါ၏ မျက်နှာပေါ်မှ ခံစားချက်တို့ကိုလည်း
ကျုပ်နားလည်သည်ဟု စိတ်တွင် ထင်မိ၏။ ထိုသတ္တဝါ
၏ မျက်နှာပေါ်တွင် ဉာဏ်အမြော်အမြင်ရှိခြင်း၊ အာဏာ
စက်ရှိခြင်း စသည့် အရိပ်အရောင်တို့ကို ကျုပ်မြင်ရ
သည်။

ပန်းချီကားတစ်ခုဖြစ်သော လော်ရင်ဒါနိုခွေး၏
မျက်နှာကဲ့သို့ တည်ငြိမ်၍ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ယုံကြည်မှုရှိ
သော မျက်နှာမျိုးဖြစ်သည်။ သို့တိုင်အောင် ကြီးကျယ်
သော ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုကြီးတစ်ခုကို ပြုလုပ်ပြီး
နောက် အချည်းနှီးဖြစ်ခဲ့ရသဖြင့် ဝမ်းပမ်းတနည်း ဖြစ်နေ
သော အသွင်အပြင်သည်လည်း ထိုမျက်နှာပေါ်တွင် ပေါ်
လွင်လျက်ရှိ၏။

ဂျူဗီယန်မျိုးနွယ်တို့သည် မိမိတို့ မျိုးနွယ်၏ ပုံ
တူကို အဘယ့်ကြောင့် တစ်ခုတည်း ထားပစ်ခဲ့သနည်း။
ဤသည်ကိုမူ ကျုပ်တို့ မသိနိုင်ပြီ။ ဂျူဗီယန် လူမျိုးကဲ့သို့
ရှေ့တန်းရောက်သော လူမျိုးများတွင် ထိုသို့သော အချင်း
အရာမျိုးကို တွေ့ခဲဘိခြင်း၊ မျက်နှာကြက်တွင် ရေးထား
သည့် သူတို့ အက္ခရာများကို ဖတ်နိုင်အမိပွယ် ကောက်

၄၆ ♦ မြသန်းတင့်

နိုင်ခဲ့လျှင်မူ အကြောင်းရင်းကို သိရလေမည်လော မပြော
တတ်ပြီ။

သို့ရာတွင် ထိုရုပ်တုထားခဲ့သည့် ရည်ရွယ်ချက်
ကိုမူ ကျုပ်သဘောပေါက်၏။ အချိန်ကာလကို ပေါင်းကူး
ပေးရန်နှင့် နောင်တွင် မိမိတို့ ကမ္ဘာသို့ ရောက်ကောင်း
ရောက်လာနိုင်သည့် ဧည့်သည်များကို လက်ခံကြိုဆိုရန်
ထားပစ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ရမည်ဟုသာ ကျုပ် တွက်လိုက်မိ
သည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ရုပ်တုကို ပကတိ အရွယ်
အစားအတိုင်း မဟုတ်ဘဲ သေး၍ထုလုပ်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်တန်
ရာသည်။ အနာဂတ်ကို ကမ္ဘာမြေကြီးက သော်လည်း
ကောင်း၊ အင်္ဂါပြိုဟ်က သော်လည်းကောင်း ပိုင်ဆိုင်လိမ့်
မည်ဟု ထိုစဉ်ကတည်းကပင် ဂျူဗီယန်မျိုးနွယ်တို့ သိ
ကောင်းသိခဲ့ဟန် တူသည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးမှ လူသားများ
သည် သူတို့ထက် အဆများစွာ သေးငယ်ကြသည်
မဟုတ်လော။ အရွယ်အစားနှင့် အချိန်ကာလသည်
အတားအဆီး ဖြစ်နေလိမ့်မည်ကိုလည်း သူတို့တစ်တွေ
သိခဲ့ရပါသည်။

အတန်ကြာသည့်အခါ၌ ကျုပ်တို့ တွေ့ရှိချက်
များကို ပါမောက္ခဖောစတားကို ပြောပြရန် အဖော်များနှင့်
အတူ ကျုပ်တို့ယာဉ်ဆီသို့ ပြန်လာခဲ့သည်။ ပါမောက္ခ
ဖောစတားသည် ဂျူဗီတာဖိုက်ပေါ်သို့ ရောက်သည့်နေ့မှ
စ၍ တစ်နေ့လျှင် လေးနာရီမျှလောက်သာ အိပ်ရသည့်

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၄၇

အတွက် ကျုပ်တို့ ရောက်သွားသည့်အချိန်တွင် ရသမျှ အချိန်ကလေးကို လှ၍ အိပ်ပျော်လျက် ရှိ၏။ ကျုပ်တို့ တစ်တွေ မျက်နှာပြင်ပေါ်သို့ တက်လာသည့်အချိန်၌ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးသည် ထိန်နေအောင် သာလျက်ရှိ ပြီး ကြယ်ပွင့်ပြုံးပြက်နေသည်ကိုလည်း မြင်ရ၏။

“ဟေး၊ တို့ဆရာတော့ ယာဉ်ကြီးကို တခြား နေရာကို ပြောင်းထားလိုက်သလား မသိဘူး” ဟု ကျုပ်က ဟော့ကင်းကို ရေဒီယိုဖြင့် လှမ်းပြောလိုက်သည်။

“မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ထွက်လာတုန်း က နေရာအတိုင်းပါ”

ကျုပ်က နောက်သို့ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။ ဟော့ကင်း ပြောသည့်အတိုင်းပင် ကျုပ်တို့မြင်ရသော ယာဉ်မှာ ကျုပ်တို့ယာဉ် မဟုတ်ဘဲ၊ နောက်ထပ် ရောက် လာသော ယာဉ်တစ်စင်း ဖြစ်နေကြောင်းကို တွေ့လိုက်ရ သည်။

နောက်တစ်စင်းမှာ ကျုပ်တို့နှင့် ကီလိုမီတာ အနည်းငယ်အကွာတွင် ဆိုက်ထားခြင်းဖြစ်ပြီး သာမန်လူ အမြင်ဖြင့် ပြောရလျှင် ယာဉ်အမျိုးအစားမှာလည်း ကျုပ် တို့ယာဉ်မျိုးပင် ဖြစ်၏။ ကျုပ်တို့သည် ကျုပ်တို့ လေ အိတ်ဆီသို့ ပြေးလာခဲ့ရာ အထဲတွင် ဧည့်သည်များနှင့် စကားပြောနေသော ပါမောက္ခဖောစတားကို တွေ့ရ သည်။ ဧည့်သည်များထဲမှ တစ်ယောက်မှာ ဆံပင်နက်

၄၈ ♦ မြသန်းတင့်

နက်နှင့် လှပချောမောသည့် အမျိုးသမီးကလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေသည့်အတွက် ကျုပ်တို့တစ်တွေမှာ အံ့အားသင့်ရုံမျှမက ဝမ်းသာ၍လည်း သွားကြသည်။

“ဟော ဒါကတော့ သိပ္ပံ စာရေးဆရာ ရန်းဒေါ့မေးစ် တဲ့ကွ။ သူ့ကိုတော့ မင်းတို့သိပြီးသားဖြစ်မှာပေါ့။ ဟောဒါကတော့ အင်း ... စောစောကပြောတဲ့ မင်းတို့နာမည်တွေက ” ပါမောက္ခဖောစတားက ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာ ပြောလိုက်သည်။

“ကျွန်တော့် ယာဉ်မှူးဒေါ်နယ်နဲ့ ကျွန်တော်အတွင်းရေးမှူး မာရီယန်ပါ ဆရာကြီး”

အတွင်းရေးမှူးဟူသော စကားလုံး ထွက်မလာမီ သူ့အသံသည် ခပ်ဆိုင်းဆိုင်း ဖြစ်သွားသည်ကို ကျုပ်သတိထားလိုက်မိ၏။ ထိုအတောအတွင်း၌ကား ကျုပ်ဦးနှောက်ထဲတွင် အသိတစ်ခုသည် လက်ခနဲ ဖြစ်သွားခဲ့လေပြီ။ ကျုပ်သည် မျက်လုံးပင့်လိုက်တော့မည်ပြုပြီးမှ ချုပ်တည်းထားလိုက်သည်။ ဟော့ကင်းသည် ကျုပ်ကို စိုက်ကြည့်နေသည်ကို ကျုပ် မြင်လိုက်၏။ ခင်ဗျားလည်း ကျုပ်လိုပဲ တွေးနေတာ မဟုတ်လား ဟု မေးနေသကဲ့သို့ ရှိသည်။

မေးစံမှာ အရပ်မြင့်မြင့်၊ အသားဖြူဖြူ၊ ခေါင်းပြောင်ပြောင်နှင့်ဖြစ်ပြီး အပေါ်ယံ လောကကွက်ကောင်း သူတစ်ဦး ဖြစ်ဟန်ရှိ၏။ လူအများနှင့် ပေါင်းသင်း ဝင်ဆံ့

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၄၉

အောင် နေရသူတစ်ဦးတွင် တွေ့ရတတ်သော ဟန်ဆောင်
ပန်ဆောင် အမူအရာမျိုးကိုလည်း ကျုပ် သတိပြုလိုက်မိ
သည်။

မေးစံသည် တမင်အားထုတ်၍ စိတ်ပါလက်ပါ
လှိုက်လှဲဟန်ဆောင်လိုက်ပြီးနောက် ...

“ဆရာတို့လည်း အံ့ဩမှာပဲ။ ကျွန်တော်လည်း
မမျှော်လင့်ဘဲ တွေ့လိုက်ရတော့။ တော်တော်ကို အံ့ဩ
သွားတယ်ခင်ဗျာ။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော့်ထက် ဦးပြီး
တစ်ယောက်မှ ရောက်မယ်လို့ မထင်ခဲ့မိဘူး။”

“ခင်ဗျားလာတဲ့ ကိစ္စကကော” ဟု အက်ရိုတန်
က စပ်စုဟန် မပေါ်အောင် သတိထား၍ မေးလိုက်သည်။

“ဒီအကြောင်းကို ဟာဒီက ဆရာကြီးကို ပြောပြ
နေတာပေါ့။ မာရီယန်ရေ ... ဆရာရဲ့ ဖိုင်ကလေးလှမ်း
ပေးလိုက်ပါကွယ်။ အေး ... ဟုတ်ပြီ၊ ကျေးဇူးပဲ”

မေးစံသည် ဖိုင်ထဲမှ လှပသေသပ်သော
နက္ခတ်ပုံကားချပ်များကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး၊ ပါမောက္ခဖော
စကားကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။ ပုံများမှာ ပြိုဟ်ကြီးများ
နှင့် အရံပြိုဟ်များ၏ ပုံများဖြစ်ပြီး သာမန်တွေ့ရိုး တွေ့
စဉ်ပုံများသာ ဖြစ်သည်။

မေးစံက ...

“ဒီပုံတွေကိုတော့ ခင်ဗျားတို့ အားလုံး မြင်ဖူးပြီး
သား ဖြစ်မှာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် တကယ်ကတော့ ခင်ဗျားတို့

၅၀ ♦ မြသန်းတင့်

မြင်ခဲ့ဖူးတာတွေနဲ့ သိပ်မတူဘူးဗျ။ ဒီပုံတွေဟာ အနှစ်
တစ်ရာလောက် သက်တမ်းရှိသွားပြီ။ အဲဒီပုံတွေက
၁၉၄၄ ခုနှစ်က ချယ်ဆီဘုန်းစတဲ ဆိုတဲ့ ပန်းချီဆရာတစ်
ယောက် ရေးခဲ့တဲ့ ပုံတွေ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ၁၉၄၄ ခုနှစ်က
လိုက်မဂ္ဂဇင်းထဲမှာ ပါဖူးတယ်။ အဲ ... ကျုပ်တို့ အာကာ
သ ခရီးတွေမပေါ်ခင် ပဝေသဏီက ဆိုပါတော့။ ခု ကျွန်
တော်လာတဲ့ ကိစ္စကတော့ လိုက်မဂ္ဂဇင်းကနေပြီး တာဝန်
ပေးလို့ လာခဲ့တာပဲ။ စိတ်ကူးနဲ့ ဆွဲထားတဲ့ ဒီပုံတွေဟာ
စကြဝဠာထဲက တကယ့်ဂြိုဟ် နက္ခတ်တာရာတွေနဲ့ ဘယ်
လောက်တူသလဲဆိုတာကို သိရအောင်လိုက်မဂ္ဂဇင်းက
ကျွန်တော့်ကို လွှတ်လိုက်တာ။ နှစ်တစ်ရာပြည့် အထူး
ထုတ်မှာ ဒီပန်းချီကားတွေနဲ့ ခု ကျွန်တော်ရိုက်မယ့် ဓာတ်
ပုံတွေကို ယှဉ်ပြီး ဖော်ပြပေးမလို့လေ။ တော်တော်ကောင်း
တဲ့ စိတ်ကူးဗျာ”

သူပြောသည့်အတိုင်း ထိုစိတ်ကူးမှာ အတော်
ကောင်းသည့်စိတ်ကူးဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် ပြဿနာကမူ
ရှုပ်ကုန်တော့မည်။ ပါမောက္ခဖောစတား အနေဖြင့် ထို
ကိစ္စကို မည်သို့ သဘောထားသည် မသိ။ ကျုပ်သည်
အနီးတွင် မခို့တရို့ ရပ်နေသည့် မာရီယန်ကို ကြည့်လိုက်
သည်။ ကိစ္စမရှိပါ။ ပြဿနာရှုပ်ခါမှ ရှုပ်ရော၊ ကျုပ်တို့
အဖို့ လောလောဆယ်တွင် အိပ်ချင်ပြေ ဆေးကလေးရ
လျှင် မဆိုးဟု ကျုပ်အောက်မေ့လိုက်မိသည်။

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၅၁

သာမန်အချိန်ဆိုလျှင် ခရီးဖော်ချင်း တွေကြည့်အတွက် ဝမ်းသာမိပေလိမ့်မည်။ ယခုမူ ဂျူပီတာ ဖိုက်ပေါ်သို့ ဦးအောင်ရောက်ရေးမှာ အဓိကဖြစ်သည့် အတွက် ကျုပ်တို့ ဝမ်းမသာနိုင်။ မေးစံသည် သူ့ကိစ္စပြီး လျှင်ပြီးချင်း ကမ္ဘာမြေပေါ်သို့ ချက်ချင်းပြန်ဆင်းမည် မုချ။ ကျုပ်တို့လည်း သူ့ကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ တားဆီးနိုင်မည် မဟုတ်။ ကျုပ်တို့ လာရောက်သည့်ကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ထောက်ခံချက်တွေ၊ ဝါဒဖြန့်ချက်တို့ကို ကျုပ်တို့လိုချင်သည့်တိုင် ကျုပ်တို့နည်းနှင့် ကျုပ်တို့ အလုပ်လုပ်ပြီး ကျုပ်တို့နည်းဖြင့် ကျုပ်တို့ အများသိအောင် လုပ်ချင်သည်။

ပါမောက္ခ ဖောစတားသည် သူ့ကို မည်မျှအချိန် ဆွဲနိုင်မည်နည်း။ မည်သည့် ပရိယာယ်မျိုးကို သုံးမည် နည်း။

ကျုပ်တို့ အဖွဲ့နှစ်ဖွဲ့သည် ပဏာမ ဆက်ဆံရေး တွင် ချောမောပြေပြစ်နေကြ၏။ ပါမောက္ခဖောစတား သည် ကျုပ်တို့တစ်တွေကို မေးစံ၏ အဖွဲ့ဝင်တစ်ယောက် စီဖြင့် တွဲပေးထားလိုက်သည်။

ကျုပ်တို့က လမ်းပြအဖြစ်၊ ကြီးကြပ်သူအဖြစ် ဆောင်ရွက်ရန် ဖြစ်၏။ ဤသို့ လူအား နှစ်ဆတိုးလာ သည့်အတွက် ကျုပ်တို့ အလုပ်လည်း နှစ်ဆပို၍ မြန်သွား နိုင်မည် မဟုတ်လော။

၅၂ ♦ မြသန်းတင့်

ပါမောက္ခဖောစတားသည် ထိုအကြောင်းကို မေးစံ၏အဖွဲ့ ရောက်လာသည့်နေ့မှာပင် ကျုပ်တို့ကို ပြောပြသည်။

“တို့နဲ့အတူတူ အလုပ်လုပ်လို့တော့ ရလိမ့်မယ် ထင်ပါရဲ့ကွာ။ သူတို့ကြိုက်တဲ့နေရာကို သွားပြီး သူတို့ ရိုက်ချင်တဲ့ ဓာတ်ပုံကိုလည်း ရိုက်ပေစေပေါ့။ ဒီက ပစ္စည်းတွေကို ယူမသွားဖို့၊ ကမ္ဘာမြေပြင်ကို တို့ထက်စော ပြီး မရောက်ဖို့ဘဲ လိုတာပေါ့”

“ကျွန်တော်တို့က သူတို့ပြန်ယင် ဘယ့်နှယ် လုပ် တားနိုင်မလဲ ဆရာ” ဟု အက်ရှ်တန်က မေးသည်။

“အင်း... တားလို့တော့ မရဘူးလေ။ ဒါပေမယ့် ဂျူပီတာဖိုက်ကို တို့လက်ဝယ် သိမ်းထားလိုက်ပြီလို့ မှတ် ပုံတင်ထားတယ်။ ဒီအကြောင်းကို မနေ့ညက ဃာနီမိ(ဒ်) အရံဂြိုဟ်ပေါ်က စခန်းမှာရှိတဲ့ ငါ့မိတ်ဆွေဆီကို ကြား နန်းရိုက် အကြောင်းကြားလိုက်ပြီးပြီ။ အခုလောက်ဆို ယင် သည်ဟော့ဂ်မှာ ရှိတဲ့ နိုင်ငံတကာတရားရုံးမှာ မှတ်ပုံ တင်ပြီးလောက်ရောပေါ့”

“နေစမ်းပါဦး ဆရာ။ နက္ခတ်တာရာတစ်ခု၊ ဂြိုဟ်တစ်ခုကို ကိုယ်ပိုင်တယ်လို့ မှတ်ပုံတင်လို့ ရမလား ဆရာ။ လွန်ခဲ့တဲ့ ရာစုနှစ်တုန်းက လကို ရောက်တော့ လပေါ်မှာ မြေနေရာဝယ်မယ့်လူတွေ၊ ဘာတွေ၊ မှတ်ပုံ တင်မယ်လူတွေ အလုအယက် ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်လေ။ အဲဒီ

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၅၃

ကတည်းက ဂြိုဟ်နက္ခတ်တစ်ခုကို ဘယ်သူဘယ်ဝါ တစ် ဦးတည်းပိုင်အဖြစ် လုပ်ခွင့်မပေးဘူးလို့ ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပြီးပြီ မဟုတ်လား”

ပါမောက္ခဖောစတားက ပြုံးလိုက်၏။

“ဒီမှာ မင်းသိထားဖို့က ငါဟာ ဂြိုဟ်နက္ခတ် တစ်ခုခုကို မောင်ပိုင်စီးပြီး သိမ်းနေတာ မဟုတ်ဘူးလေ။ ကမ္ဘာသိပ္ပံအသင်းကြီးရဲ့ ကိုယ်စား သင်္ဘောပျက်များကို ဆယ်ခွင့် မှတ်ပုံတင်သလို ဒီဂျူပီတာဖိုက်ကိုလည်း ဆယ် ယူထိန်းသိမ်းခွင့် မှတ်ပုံတင်တာ။ တကယ်လို့ မေးစံဟာ ဂျူပီတာဖိုက်ပေါ်က မှတ်ပုံတင်တစ်ခုခုကို ယူသွားတယ် ဆိုရင် ဒါဟာ မှတ်ပုံတင် ပစ္စည်းတစ်ခုကို ခိုးယူတာနဲ့ အတူတူပဲပေါ့။ သူ့မှာ ဒီလိုစိတ်ကူးရှိ မရှိတော့ မပြောနိုင် ဘူးပေါ့ကွာ။ မနက်ဖြန်ကျတော့ အခြေအနေကို သူ့ကို စောင်းပါးရိပ်ခြည် ရှင်းပြရမှာပဲ”

ဂျူပီတာဖိုက်ကို သင်္ဘောပျက်တစ်စင်း ဆယ် သည့်ပုံမျိုး မှတ်ပုံတင်သည့် ကိစ္စမှာ ကျုပ်အထင်တွင် ခပ်ဆန်းဆန်း ဖြစ်နေသည်။ ကမ္ဘာမြေသို့ ပြန်ရောက် လျှင် တရားဥပဒေ ဆိုင်ရာ အငြင်းပွားမှုများကို ရင်ဆိုင် ရလိမ့်ဦးမည်ဟု ကျုပ်တွက်လိုက်၏။ သို့ရာတွင် လော လောဆယ်၌မူ ပါမောက္ခ ဖောစတား၏ စီမံချက်မှာ ကျုပ် တို့အတွက် အသာစီးရပြီး မေးစံ အဖို့မူ မည်သည့်ပစ္စည်း ကိုမျှယူ၍မရဘဲ ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ။

၅၄ ♦ မြသန်းတင့်

ကျုပ်တို့အဖို့သော်မူ ထိုအစီအမံသည် ကောင်းသော အစီအမံပင်ဖြစ်၏။

ကျုပ်သည် မာရီယန်နှင့် အတူကျအောင် ကြံဖန်ရာ နောက်ဆုံးတွင် သူနှင့် ကျုပ် နှစ်ယောက်တည်း ဂျူပီတာဖိုက်ထဲသို့ ဝင်ခွင့်ရ၏။

ကျုပ်တို့နှစ်ယောက် အတူကျသည့်တိုင် မေးစံမှာ ဘာကိုမျှ စိုးရိမ်ဟန် မရှိချေ။ အမှန်အားဖြင့်လည်း စိုးရိမ်စရာ အကြောင်းမရှိပါ။ ကျုပ်တို့အားလုံးမှာ အာကာသဝတ်စုံကြီးများကို ဝတ်ဆင်ထားသည့်အတွက် အလွန်စိတ်ချရသည့် အစောင့်အရှောက် လိုက်ပါလာသည်ထက်ပင် လုံခြုံပါသည်။

ကျုပ်သည် မာရီယန်ကို အနုပညာခန်းဆောင်သို့ ခေါ်သွားခဲ့ပြီး ကျုပ် တွေ့လာခဲ့သည့် ရုပ်တုကြီးကို ပြသသည်။ ကျုပ်က ဓာတ်ရောင်ခြည်ဖြင့် ထိုးပြသည့် အခါတွင် မာရီယန်သည် ရုပ်တုကြီးကို အတန်ကြာမျှ စိုက်ကြည့်နေသည်။

“သိပ်အံ့ဩစရာ ကောင်းတာပဲနော်။ ကြည့်စမ်းပါဦး။ ဒီရုပ်တုကြီးဟာ အမှောင်ကြီးထဲမှာ နှစ်သန်းပေါင်းများစွာ စောင့်နေရတာ။ ဒါထက် ဒီရုပ်တုကြီးကို နာမည်ကော ပေးပြီးပြီလား ဟင်”

“ပေးပြီးပြီ။ သူ့ကို ‘သံတမန်’ လို့ ကိုယ်အမည်ပေးထားတယ်”

“ဘာဖြစ်လို့”

“အမှန်ကတော့ ဒီရုပ်တုကြီးဟာ ခေတ်တစ်ခေတ်ရဲ့ နှုတ်ခွန်းစကားကို ကိုယ်တို့ဆီကို ယူဆောင်လာခဲ့တဲ့ သံတမန်ပဲ မဟုတ်လား။ တစ်နေ့ကျယ် တစ်နေ့ရာက သတ္တဝါတွေ ရောက်လာပြီး ဒီရုပ်တုကြီးကို တွေ့ကြုံမှပဲ ဆိုတာ ရုပ်တုကို ထုခဲ့တဲ့လူတွေ တွက်ပြီး ဖြစ်ကြမှာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်။ ရှင်ပြောတာ မှန်တယ်။ သူ့ကို ‘သံတမန်’ လို့ အမည်ပေးလိုက်တာဟာလည်း ကောင်းတယ်။ ဒီရုပ်တုကြီးကို ကြည့်ရတာ ဝမ်းနည်းနေတဲ့ပုံ။ ဒါပေမယ့် တည်ကြည့်မြင့်မြတ်တဲ့ပုံပဲ။ မဟုတ်ဘူးလားဟင်”

မာရီယန်ဆိုသည့် ကလေးမသည် အကင်းပါး၍ ထက်မြက်သည့် မိန်းကလေးတစ်ဦး ဖြစ်သည်ဟု ကျုပ်ဆိုချင်သည်။ ကျုပ်အမြင်ကို သူ သဘောပေါက်ပုံ၊ ကျုပ်ပြသည့် ပစ္စည်းများကို သူစိတ်ဝင်စား ကြည့်ပုံကို ထောက်၍ ထိုအချက်ကို သိနိုင်သည်။ သို့ရာတွင် သူစိတ်ဝင်စားဆုံးမှာ ‘သံတမန်’ ဟု အမည်ပေးထားသော ရုပ်တုကြီးဖြစ်ပြီး ထိုရုပ်တုကြီးကို နောက်တစ်ခေါက် လိုက် ပို့ရန် ကျုပ်ကို နားပူနားဆာ လုပ်နေတတ်သည်။

“ဒီရုပ်တုကြီးကိုသာ ကမ္ဘာမြေကို ယူသွားယင်တော်တော်ကို အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်သွားမှာပဲနော်”

၅၆ ♦ မြသန်းတင့်

ဟု မာရီယန်က ပြော၏။

ကျုပ်က သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကိုယ့်တို့ဆရာကလည်း ယူသွားချင်တာပဲ။

ဒါပေမယ့် ဒါကြီးက သိပ်လေးတယ် မဟုတ်လား။

အနည်းဆုံး တစ်တန်လောက်တော့ ရှိမယ်။ ဒါကြီးကို

သယ်ဖို့ဘယ်မှာ လောင်စာ တတ်နိုင်ပါ့မလဲ။ နောက်တစ်

ခေါက်တွေကျတော့မှ သယ်ရတော့မှာပဲ”

မာရီယန်သည် ဝေခွဲမရ ဖြစ်နေဟန်တူ၏။

“အာကာသထဲမှာ အလေးချိန် မရှိဘူး မဟုတ်လား”

“မတူဘူးလေ။ အလေးချိန်ရှိယင် အိနားရှားရှိတယ်။ အိနားရှား ရှိယင် အလေးချိန်ရှိတယ်။ ခု ဒီ

ပစ္စည်းကြီးမှာ အိနားရှား ရှိနေတယ်။ ဒီတော့ မြေကြီးရဲ့

ဆွဲငင်အားနဲ့ တွေ့လိုက်တဲ့အခါကျယင် အလေးချိန်ရှိလာ

မှာပေါ့။ အေးလေ ... ဘယ်လိုပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဒီပစ္စည်းကြီးကို

သာ ကမ္ဘာကို ယူသွားလို့ မဖြစ်ဘူး။ တို့ယာဉ်မှူး ကင်းစ

လေဆားက သေသေချာချာ ပြောပြီးပြီ”

“ဒုက္ခပဲ”

ဟု မာရီယန်က ညည်းသည်။

ကျုပ်သည် သူနှင့်ပြောခဲ့သည် ထိုစကားများကို

ပြန်ခါနီးညကျမှ အမှတ်ရသည်။ ကျုပ်တို့မှာ တစ်နေ့လုံး

ပစ္စည်းတွေကို ထုပ်ရပိုးရဖြင့် အလုပ်များနေကြသည်။

ဂျူဗီတာ ဖိုက် ♦ ၅၇

နောက်တစ်ခေါက်တွင် အသုံးလိုမည့် ပစ္စည်းအချို့ကို လည်း ချပစ်ခဲ့ကြသည်။ ကျုပ်တို့တွင် ရှိသည့် ဓာတ်ပုံ ဖင်များမှာလည်း တစ်လိပ်မျှ မကျန်တော့ပြီ။ အကယ်၍ သက်ရှိ ဂျူဗီယန် မျိုးနွယ်ဝင်တစ်ဦးကို တွေ့လျှင်ပင် ကျုပ်တို့တွင် မှတ်တမ်းတင်စရာ ဖလင်မကျန်တော့ဟု အင်္ဂါတန်က ပြောပြသည်။

ကျုပ်တို့အဖို့ နားချိန် အပန်းဖြေချိန် လိုနေ သည်ဟု ကျုပ် ထင်သည်။ ဇာတ်ခြား ယဉ်ကျေးမှုကြီး တစ်ခုနှင့် ထိပ်တိုက်တိုးသဖြင့် ကျုပ်တို့ ခေါင်းထဲမှာ မူးဝေလျက် ရှိရာ ထိုဝေဒနာကို ပျောက်အောင် အချိန်ယူရ ဦးမည်။ ကျုပ်တို့ တွေ့ခဲ့မြင်ခဲ့သမျှကို ကြေညက်အောင် လုပ်ရဦးမည်။

မေးခွန်း၏ အာကာသယာဉ်ဖြစ်သည့် ‘ဟင်နရီ လုစ်’ သည်လည်း ကမ္ဘာမြေသို့ ဆင်းသက်ရန် ပြင်ဆင် နေလေပြီ။ ကျုပ်တို့လည်း သူတို့နှင့် မရှေးမနှောင်း လောက်ပင်လျှင် မြေပြင်သို့ ပြန်၍ ဆင်းကြမည် ဖြစ်၏။ ပါမောက္ခ ဖောစတာသည် ဂျူဗီတာဖိုက်ပေါ်တွင် သူတို့ ချည်း မထားရစ်ခဲ့လိုသဖြင့် သူတို့နောက်မှ ဆင်းရန် စီ စဉ်ထား၏။ ထိုအကြံကို ကျုပ်တို့ကလည်း သဘောတူ ကြသည်။

အားလုံး အဆင်သင့် ဖြစ်ကြလေပြီ။ နောက် ဆုံးတွင် ကျုပ်က ကျုပ်တို့ ရိုက်လာသည့် ဓာတ်ပုံများကို

၅၈ ♦ မြသန်းတင့်

ပြန်လှန် စစ်ဆေးကြည့်သည်။ အပြင်သို့ ထုတ်ထားသည့် ဖလင်ခြောက်လိပ်ပျောက်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။ ထို ဖလင်လိပ်များမှာ အနုပညာ ဝတ်ကျောင်းထဲမှ ကမ္မည်း စာကို ရိုက်ထားသည့် ဓာတ်ပုံဖလင်လိပ်များ ဖြစ်သည်။ ထိုစာတမ်းများကို ဓာတ်ပုံရိုက်ရန် ကျုပ်ကို တာဝန်ပေး လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည့်အတွက် ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ဓာတ်ပုံရိုက် ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ပြန်၍ စဉ်းစားလိုက်သည့်အခါ၌ ကျုပ်သည် ရိုက်ပြီး ဖလင်လိပ်များကို ထုတ်ကာ အနုပညာဝတ် ကျောင်းထဲမှ ထုပ်တန်းပေါ်တွင် တင်ထားခဲ့မိကြောင်း ကို သတိရလာသည်။

ကျုပ်တို့ ယာဉ်ထွက်ဖို့ အချိန်လိုသေးသည်။ ပါမောက္ခဖောစတားနှင့် အက်ရှ်တန်တို့မှာ သူတို့ထင်နေ သည့် အအိပ်အကြွေးများကို ပြန်ဆပ်နေကြသည်။ ဤ တွင် သူတို့ အိပ်နေတုန်း ကျန်ရစ်ခဲ့သည့် ဖလင်လိပ်ကို ယူရန် ကျုပ် စိတ်ကူးရလာ၏။ ထိုဖလင်လိပ်များ ထားခဲ့ သည့် နေရာကို ကျုပ်မိနစ်သုံးဆယ်လောက်အတွင်း ပြန် ရောက်နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့် ကျုပ်သည် အကျိုး အကြောင်းကို ဟော့ကင်းအား ပြောခဲ့ပြီးနောက် ထွက် လာခဲ့သည်။

ကျုပ်တို့တွင်ပါလာသည့် မီးမောင်းမှာ ကောင်း စွာ သုံးမရတော့။ သတ္တုအခွံကြီးအောက်ရှိ ဂျူပီတာဖိုက်

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၅၉

တစ်ခုလုံးတွင် မှောင်မည်းလျက် ရှိသည်။ ကျုပ်သည် အပေါက်တွင် လက်ဆွဲမီးတိုင်တစ်ခု ချထားပစ်ခဲ့ပြီး အောက်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ကျုပ် လက်တွင် ကိုင်ထားပြီး ရောင်ခြည်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်ပြီး ကျုပ် ဆင်းရမည့် နေရာကို ကြည့်လိုက်သည်။ ဆယ်မိနစ်အတွင်းတွင် ကျုပ် ကျန်ရစ်ခဲ့သော ဖလင်လိပ်ကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကျုပ် ဝမ်းသာသွားသည်။

အထဲသို့ ရောက်လျှင် ကျုပ်တွေ့ခဲ့သည့် ရုတ်တုကြီးကို နောက်တစ်ခေါက် ကြည့်ချင်သေးသဖြင့် ကျုပ် သည် ဝတ်ကျောင်းရှိရာသို့ လာခဲ့သည်။ ထိုရုပ်တုကို နောင်နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာသည့် တိုင်မြင်ရတော့မည် မဟုတ်တော့။ ကျုပ်သည် ထိုရုပ်တုကြီးကို သံယောဇဉ် ဖြစ်မှန်းမသိ ဖြစ်နေလေပြီ။

သို့ရာတွင် ထိုရုပ်တုကြီးကို ကျုပ်တစ်ယောက် တည်းကသာ သံယောဇဉ်ကြီးနေသည် မဟုတ်။ အခြား သူများကလည်း သံယောဇဉ် တွယ်နေလေပြီ။ ကြည့် လိုက်သည့်အခါတွင် ရုပ်တုကြီးမှာ ဝတ်ကျောင်းထဲတွင် မရှိတော့။

အမှန်အားဖြင့် ကျုပ်သည် ဝတ်ကျောင်းသို့ နောက်တစ်ခေါက် ပြန်သွားသည်ကို မည်သူမျှ မသိစေဘဲ။ ထိုအကြောင်းကို မပြောဘဲ နေလိုက်ဖို့ ကောင်း၏။ သို့ရာတွင် ကျုပ်မနေနိုင်။ ကျုပ်သည် ဒေါသအမျှက်

၆၀ ♦ မြသန်းတင့်

ခြောင်းခြောင်းထွက်လျက်ရှိသဖြင့်၊ ဘာကိုမျှ မစဉ်းစား နိုင်တော့ဘဲ ပြန်လာခဲ့ကာ၊ ပါမောက္ခ ဖောစတားကို နှိုး ပြီးနောက် အကျိုးအကြောင်းကို ပြောလိုက်တယ်။

ပါမောက္ခဖောစတားသည် အိပ်စင်ပေါ်တွင် ထ ထိုင်လိုက်သည်။ မျက်လုံးများကို ပွတ်နေသည်။ ထို့ နောက် မေးစံနှင့် အဖွဲ့သားများကို ရုန်းရင်းကြမ်းတမ်းစွာ ဆဲရေးတိုင်းထွာလျက်ရှိ၏။

“နေစမ်းပါဦး။ သူတို့ ယူတယ်ဆိုယင် ဒီရုပ်တု ကြီးကို အပြင်ရောက်အောင် ဘယ့်နှယ်လုပ်ပြီး ထုတ် သလဲ။ သူတို့ထုတ်လာတယ်ဆိုယင် ကျွန်တော်တို့ မြင် မှာပေါ့”

ကင်းစလေဆားက ပြောသည်။

“အထဲမှာ ပုန်းစရာ နေရာတွေ ပြည့်နေတာပဲ။ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ မရှိတော့တဲ့ အချိန်ကျမှ ပစ္စည်းကို ခိုးထုတ်လာပြီး၊ ယာဉ်နောက်ပိုင်းမှာ တင်ထားမှာပေါ့။ ဆွဲငင်အား ဒီလောက်မရှိပေမယ့် ဒါကြီးကို သယ်ရတာ သိပ်တော့ လွယ်မှာ မဟုတ်ဘူး” ဟု ဖူလ်တန်က ပြော သည်။

ပါမောက္ခ ဖောစတားက ခပ်ထန်ထန်ဖြင့် ...

“ကဲ ... ဒါတွေကို စဉ်းစားနေဖို့ အချိန်မရှိဘူး ကွာ။ ငါတို့မှာ ငါးနာရီပဲ အချိန်ရှိတယ်။ သူတို့မှာလည်း ငါးနာရီပဲ အချိန်ရှိတယ်။ ငါးနာရီကျော်သွားလို့ နှိယင်

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၆၁

ဒီပစ္စည်းကို ဘယ်လိုမှရမှာ မဟုတ်ဘူး။ တို့နှစ်ဖွဲ့စလုံး ဟာ ယာနီမိ(ဒ်) အရံဂြိုဟ်နဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင်ပတ်လမ်းကြောင်းထဲ ရောက်နေတာ မဟုတ်လား”

ကင်းစလေဆားက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

“ဟုတ်တယ် ဆရာ။ ကမ္ဘာမြေကြီးကို ဆင်းတဲ့ ပတ်လမ်းထဲကို ဝင်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ရဲ့ တစ်ဘက်ကို ပြောင်းနေမှာ။ အဲဒီပတ်လမ်းကြောင်းထဲ ဝင်ယင် အနီးဆုံးပဲ”

“ဟုတ်ပြီ။ ဒီလိုဆိုယင် တို့မှာ အချိန်နည်းနည်း ပိုရတာပေါ့။ ကဲ ... ဘယ်သူ ဘာပြောဦးမလဲ”

ယခု ပြန်စဉ်းစားကြည့်လိုက်သည့်အခါ၌ ထိုစဉ်က ကျုပ်တို့၏အပြုအမူမှာ ရိုင်းပျသည်ဟုပင် ဆိုနိုင်ပေ၏။

လွန်ခဲ့သည့် လအနည်းငယ်ခန့်ကဆိုလျှင်၊ ကျုပ်တို့သည် ထိုမျှ ရိုင်းပျချင်မှ ရိုင်းပျပေလိမ့်မည်။ ယခုမူကား ကျုပ်တို့မှာ စိတ်ဆိုးနေသည့်အတွက်ကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ လူသူနှင့် ကင်းဝေးနေသည့်အတွက်ကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ကျုပ်တို့၏စိတ်နေစိတ်ထားတို့သည် တစ်မျိုးတစ်ဖုံ ပြောင်းလဲသွားကြလေပြီ။ ဂျူပီတာဖိုက်ပေါ်တွင် အခြားသော တရားဥပဒေဟူ၍ မရှိတော့သည့်အတွက် ကျုပ်တို့ဥပဒေဖြင့်သာ ကျုပ်တို့ ဆုံးဖြတ်စီရင်ရပေတော့မည်။

၆၂ ♦ မြသန်းတင့်

“ဒီရုပ်တုကို ယူမသွားအောင် ကျွန်တော်တို့ မတတ်နိုင်တော့ဘူးလား။ သူတို့ ယာဉ်ကို ဖျက်ဆီးပစ် ယင်ကော့”

ဟု ဟော့ကင်းက မေးသည်။

ကင်းစလေဆားကမူ ထိုအကြံကို လက်မခံ။

“သိပ်ပြီး အလောတကြီး လုပ်ဖို့တော့ မကောင်း ဘူး။ ပြီးတော့ ယာဉ်မှူးဒေါ်နယ်ဆိုတာလဲ ကျွန်တော့် မိတ်ဆွေဖြစ်နေတယ်။ သူ့ယာဉ်ကို ဖျက်ဆီးပစ်တယ် ဆိုရင်၊ ကျွန်တော့်ကို တစ်သက်လုံး ခွင့်လွှတ်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့ ယာဉ်ကြီးလုံးလုံး ပျက်စီးသွားယင် လည်း ကျွန်တော်တို့မှာ တာဝန်မကင်းဘဲ ဖြစ်နေမယ်”

“ဒါဖြင့် သူတို့ လောင်စာတွေကို ခိုးထားယင် ကော့”

တိုနီမှာ အကြံပေးသည်။

“ကောင်းတယ်။ ဒီအချိန်ဆိုရင် သူတို့အားလုံး အိပ်နေကြမှာပဲ။ ယာဉ်ခန်းထဲမှာလည်း မီးတွေကို မှိတ် ထားမှာပဲ။ ဒီတော့ ပိုက်နဲ့သွယ်ပြီး လောင်စာကို စုပ်ယူ လိုက်ရုံပဲ”

ကျုပ်က ...

“ဟုတ်တယ်။ ကောင်းတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့ ယာဉ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ ယာဉ်က နှစ်ကီလိုမီတာလောက် ဝေးနေတယ်။ ဒီတော့ ပိုက်ဒီလောက်ရှည်ရှည်ကို ဖတ်

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၆၃

နယ့်လုပ်ရမလဲ။ နှစ်ကီလိုမီတာဆိုတော့ မီတာတစ်ရာ လောက် ရှိမလား”

အခြားသူများက ကျုပ်ကို အထင်သေးသည့် ဟန်ဖြင့် မည်သို့မျှ ပြန်မပြောကြ။ သူတို့ လုပ်စရာရှိ သည်ကို ကောက်လုပ်နေကြသည်။ ငါးမိနစ်ကြာသည့် အခါတွင် သူတို့ ယာဉ်မှ လောင်စာများကို ထုတ်ယူရန် အားလုံးပြင်ပြီးကြလေပြီ။ ကျုပ်တို့က အာကာသဝတ်စုံ ကို ကောက်ဝတ်ပြီး လုပ်စရာရှိသည်ကို ဆက်လုပ်ရုံသာ ကျန်တော့သည်။

ပါမောက္ခဖောစတားနှင့် အာကာသသို့ လိုက်ခဲ့ ရာတွင် ကျုပ်သည် ရှေးတောတွင်း စွန့်စားခန်းဝတ္ထုများ ထဲမှ အာဖရိက တိုင်းရင်းသားလို ခေါင်းပေါ်တွင် ပစ္စည်း ကို ရွက်ရလိမ့်မည်ဟု တစ်ခါမျှ မထင်ခဲ့ဖူးချေ။ အထူး သဖြင့် ကျုပ်တို့ထမ်းခဲ့ရသည့် ဝန်မှာ အာကာသယာဉ်၏ ခြောက်ပုံတစ်ပုံခန့် လေးသည့် ဝန်ကြီးဖြစ်၏။ ပါမောက္ခ ဖောစတားမှာ အရပ်ပုသူ ဖြစ်သည့်အတွက် များစွာ အကူ အညီ မရလှ။ ကျုပ်တို့တစ်တွေ ယာဉ်ထဲမှ လောင်စာဆီ များကို ထုတ်ယူ၍ တစ်ဝက်ခန့် ကုန်သည့်အခါတွင်မူ ကား၊ ဆွဲငင်အားနည်းသည့် ဂျူပီတာဖိုက် ကမ္ဘာလုံးကြီး ပေါ်ရှိ သူတို့၏ ယာဉ်အလေးချိန်မှာ ကီလိုဂရမ် နှစ်ရာ လောက်သာ လေးတော့သည်။ ကျုပ်တို့သည် သူတို့ ယာဉ်ကြီးကို ထမ်းလာခဲ့ကြသည်။ ယာဉ်ကြီး၏ အီးနား

၆၄ ♦ မြသန်းတင့်

ရှားမှာ များစွာပြောင်းလဲခြင်း မရှိသည့်အတွက် ကျုပ်တို့ သည် ယာဉ်ကြီးကို ခပ်ဖြည်းဖြည်းသာ မ ယူလာနိုင်ခဲ့ ကြသည်။

ကျုပ်တို့သည် ကျုပ်တို့ ယာဉ်ဆီသို့ ခက်ခက် ခဲခဲဖြင့် ပြန်လာခဲ့ကြ၏။ ကျုပ်တို့ ထင်သလောက်ကား လွယ်ကူခြင်း မရှိချေ။ ခဏကြာလျှင် ကျုပ်တို့ ယာဉ်နှစ် စင်းသည် ဘေးချင်းယှဉ်မိလျက်သား ရှိနေကြလေပြီ။ သူတို့လေယာဉ်ထဲမှ အဖွဲ့သားများမှာ အိပ်မောကျကြ ဟန် တူ၏။

ကျုပ်တို့တစ်တွေ သူတို့ယာဉ်ကြီးကို တွန်းလာ ကြသည့်တိုင် ဘာမျှမသိကြ။ ကျုပ်တို့တစ်တွေလည်း အိပ်ပျော်နေမည် အထင်ဖြင့် စိတ်ချလက်ချ အိပ်နေကြ ခြင်းဖြစ်ဟန် တူသည်။

ကင်းစလေဆားနှင့် ဖူလ်တန်တို့ ကျုပ်တို့ယာဉ် တွင် ပါသည့်ပိုက်များကို ထုတ်ပြီး သူတို့ယာဉ်ကြီးနှင့် သွယ်တန်းနေစဉ် ကျုပ်သည် မောပန်းနေသည့်ကြားက ပင် ကျောင်းသားလေး တစ်ယောက်ကို ပျော်နေမိသေး သည်။

“သူတို့အပြင်ကို ထွက်လာပြီး ပိုက်ကိုဖြုတ် မပစ်ယင် သူတို့မှာပါတဲ့ လောင်စာတွေကို ငါးမိနစ် အတွင်းမှ အကုန်စုပ်ပစ်လိုက်လို့ရတယ်။ တကယ်လို့ နှိုး လာတယ်ထားဦး၊ အာကာသ ဝတ်စုံတွေကို ပြန်ဝတ်ရမှာ

ဂျူပီတာ ပိုက် ◆ ၆၅

နဲ့ ဘာနဲ့ဆိုတော့ အနည်းဆုံး နှစ်မိနစ်ခွဲကြာမယ်” ဟု
ဖူလ်တန်က ကျုပ်ကို ရှင်းပြ၏။

ဤတွင် ကျုပ်သည် တစ်စုံတစ်ရာကို စဉ်းစား
လိုက်သည့်အတွက် လန့်သွား၏။

“တကယ်လို့ သူနိုးလာပြီး သူတို့ယာဉ်ကို စက်
နှိုးလိုက်ယင် ဘယ်နှယ့်ဖြစ်မလဲ”

“ဒီလိုဆိုယင်တော့ ကျွန်တော်တို့ ယာဉ်ရော၊
သူတို့ယာဉ်ရော နှစ်ခုစလုံး ပေါက်ကွဲပျက်စီးသွားမှာပေါ့။
ဒါပေမယ့် မပူပါနဲ့။ သူတို့ဒီလို ချက်ချင်း မလုပ်ပါဘူး။
အနည်းဆုံး ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာတော့ ထကြည့်ဦးမှာ
ပေါ့။ ဟော ... ဟော၊ ပိုက်တွေကို ထည့်လိုက်ပြီ”

အတွင်းသို့ ဖိအားဝင်လာသည့်အခါတွင် ပိုက်
လုံးကြီးများသည် ရေပိုက်ကြီးများကဲ့သို့ တောင့်တင်း
သွားကြ၏။ ကျုပ်တို့ယာဉ်၏ လောင်စာကန်ထဲသို့ သူ
တို့လောင်စာတွေ ရောင်နေလေပြီ။ ကျုပ်မှာ သူတို့ယာဉ်
တွင် မီးတွေလင်းလာပြီး သူတို့အဖွဲ့သားတွေ ထွက်လာ
လေမည်လောဟု တထိတ်ထိတ် ဖြစ်လျက်ရှိ၏။

သို့ရာတွင် မည်သို့မျှ မဖြစ်။ ပိုက်မှာ တုန်ခါနေ
သည့်တိုင် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်မောကျနေပုံရသည်။
ကင်းစလေဆားနှင့် ဖူလ်တန်တို့သည် ပိုက်များကို ဖြုတ်
လိုက်ပြီး ကျုပ်တို့ယာဉ်လေအိတ်ထဲသို့ ပြန်သိမ်းနေကြ
သည်။

၆၆ ♦ မြသန်းတင့်

“ပြီးတော့ကော ဆရာ”

ကျုပ်တို့က ပါမောက္ခဖောစတား၏ အမိန့်ကို စောင့်နေကြသည်။ ပါမောက္ခဖောစတားသည် အတန်ကြာမျှ စဉ်းစားနေ၏။

“အားလုံး ယာဉ်ထဲ ပြန်ဝင်နေကြပေါ့”

ကျုပ်တို့အားလုံး အာကာသ ဝတ်စုံများကို ချွတ်ပြီး ထိန်းချုပ်မှု အခန်းထဲသို့ ဝင်ထိုင်နေကြသည့် အခါတွင် ပါမောက္ခဖောစတားက ရေဒီယိုအဆက်အသွယ်ကို ဖွင့်လိုက်ပြီးနောက် “အရေးပေါ်” ခလုတ်ကို နှိပ်လိုက်သည်။ တစ်ဘက်ယာဉ်၏ အော်တိုမက်တစ် အချက်ပေးခေါင်းလောင်း မြည်လာလျှင် သူတို့အားလုံး နိုးလာကြတော့မည်။

ကျုပ်တို့ယာဉ်ပေါ်ရှိ တီဗွီရုပ်သံ ပိတ်ကားသည် လင်းလာပြီး အလန့်တကြား ဖြစ်နေသော မေးစံ၏ပုံ ပေါ်လာသည်။

“ဆရာလား ... ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆရာ”

“ကျုပ်တို့ယာဉ်မှာတော့ ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားတို့ယာဉ်ကို စစ်ကြည့်ဦးလေ။ လောင်စာကို တိုင်းကြည့်ဦး”

ရုပ်သံပိတ်ကားပေါ်တွင် သူ့ရုပ်ပုံပျောက်သွား၏။ လှုပ်ရှားသံ၊ စကားပြောသံများကို အသံချဲ့ခွက်ထဲမှ မသဲမကွဲ ကြားနေရသည်။ ထို့နောက် ရုပ်သံပိတ်ကား

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၆၇

ပေါ်တွင် မေးစံ၏ပုံ ပြန်ပေါ်လာသည်။ သူ့မျက်နှာတွင် ထိတ်လန့်စိုးရိမ်သည့် အရိပ်အရောင် ပေါ်နေသည်။

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဆရာ။ ဒါဆရာတို့ လုပ်တာလား” ဟု မေးစံက ဒေါသတကြီးဖြင့် မေး၏။

“ကျုပ်တို့ယာဉ်ဆီကို လာခဲ့ဗျာ။ ဒီရောက်တော့ အေးအေးဆေးဆေး ပြောတာပေါ့။ လာရတာ သိပ် မဝေးပါဘူး”

မေးစံက သူ့ကို ပိတ်ကားပေါ်မှာ လှမ်းကြည့်လိုက်ယင်း ... “ကောင်းပြီလေ၊ ဒီလိုဆို ယင်လည်း လာတာပေါ့”

ရုပ်သံပိတ်ကားသည် ဟင်းလင်းဖြစ်သွား၏။

“ငနဲ့တော့ ဘာမှတတ်နိုင်တော့မှာ မဟုတ်တော့ဘူး” ဟု ဟော့ကင်းက ဝမ်းသာအားရ ပြောသည်။

“တကယ်လို့ သူ့ မရှက်ဘူးဆို ယင်တော့ ဃာနီ မိ(ဒ်) စခန်းကို လှမ်းပြီး လောင်စာတောင်းနိုင်သေးတယ်”

ဖူလ်တန်က ပြောသည်။

“ကျွန်တော်တော့ တောင်းမယ် မထင်ဘူး။ တောင်းယင် အချိန်လည်း ကုန်မယ်။ ပိုက်ဆံလည်း တော်တော်ကုန်မှာပဲ”

“ဒါက ဘာအရေးလဲဗျ။ သူ့လက်ထဲမှာ ရုပ်တုကြီး ရှိနေတာပဲ။ ကမ္ဘာမြေပြင်ကို ပြန်ရောက်လို့ ဒီရုပ်တုကြီးကို ရောင်းယင် အများကြီးရမှာပေါ့။ ပြီးတော့ ကျွန်

၆၈ ♦ မြသန်းတင့်

တော်တို့ကို တရားစွဲယင်လည်း ကျွန်တော်တို့ဆီက လျော်ကြေးတွေ ဘာတွေ ရချင်ရနေဦးမှာ”

ကျုပ်တို့အချင်းချင်း တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ပြောနေကြစဉ် မေးစံ၏ ယာဉ်တံခါးမီးသည် လက်ခနဲ ပွင့်လာကာ၊ မေးစံသည် လေအိပ်ထဲသို့ ဟုတ်ခနဲ ရောက် လာသည်။ မေးစံကိုကြည့်ရသည်မှာ ကျုပ်တို့နှင့် ပြေပြေ လည်လည် ဖြစ်လိုဟန်ရှိ၏။ လမ်းတွင် စိတ်ကူးပေါ်လာ ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပုံရသည်။

“ကဲ ... ဆိုစမ်းပါဦးဗျာ။ ဘာတွေများ ပြဿနာ ပေါ်နေလို့လဲ” ဟု မေးစံက ဟန်မပျက် ပြောသည်။

“ဘာဖြစ်မှာလဲဗျ။ ခင်ဗျားတို့ကို ကျုပ် သေ သေချာချာ ပြောခဲ့သားပဲ။ ဂျူဗီတာဖိုက်ပေါ်က ပစ္စည်း တွေကို တစ်ခုမှ လက်ဖျားနဲ့မှ မတို့ပါနဲ့လို့ ခင်ဗျားတို့ကို အသေအချာ ပြောခဲ့တာပဲ။ ခု ခင်ဗျား သူများရဲ့ ပစ္စည်းကို ခိုးယူထားတယ် မဟုတ်လား”

“စကားပြောယင် စဉ်းစဉ်းစားစားလည်း ပြော ပါဗျာ။ ဒီပေါ်က ပစ္စည်းက ဘယ်သူပိုင်လို့ သူများပစ္စည်း လို့ ပြောတာလဲ။ ဒီဂြိုဟ်ပေါ်မှာရှိတဲ့ ပစ္စည်းကို ခင်ဗျား အမွေဆိုင်ပစ္စည်းလို့ ခင်ဗျား ပိုင်တယ်လို့ ပြောလို့ရ မလား”

“ဒါဟာ ဂြိုဟ်တစ်လုံး မဟုတ်ဘူး။ ယာဉ်တစ် စင်း သိရဲ့လား။ ယာဉ်တစ်စင်း၊ ယာဉ်တစ်စင်းပေါ်မှာ

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၆၉

ယာဉ်ပျက်ကို ထိန်းသိမ်းဆယ်ယူခွင့် ဥပဒေသက်ရောက်
နေတယ်”

“ဒါက ယာဉ်ဆယ်ယူခွင့် ဥပဒေနဲ့ အကျုံးဝင်
တယ်လို့ ဘယ်မှာ ကံသေကံမ ပြောလို့ ရမလဲဗျ။ ခင်ဗျား
က အဲဒီလို သတ်မှတ်ချင်ယင် သက်ဆိုင်ရာ ဥပဒေပညာ
ရှင်တွေရဲ့ အကြံအဉာဏ်ကိုယူပြီး ပြောမှဖြစ်မှာပေါ့။ ခင်
ဗျားထင်တာတွေ လျှောက်ပြောနေလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ”

ပါမောက္ခဖောစတားသည် ယခုအထိ ယဉ်
ကျေးသိမ်မွေ့စွာ ပြောဆိုလျက်ရှိသည့်တိုင် ဒေါသကို
မနည်း ချုပ်တည်းထားရကြောင်းကို ကျုပ်သိလိုက်လေ
ပြီ။ ကြာလျှင် ပေါက်ကွဲတော့မည့် အလားအလာ ရှိနေ
သည်ကိုလည်း ကျုပ်သတိပြုလိုက်မိ၏။

“ဒီမှာ မစ္စတာ မေးစ်၊ ခင်ဗျားယူသွားတဲ့ ရုပ်တု
ဟာ ကျုပ်တို့တွေတဲ့ ပစ္စည်းတွေထဲမှာ အလွန် အရေးကြီး
တဲ့ပစ္စည်းဗျ။ အမှန်ကတော့ ဒီပစ္စည်းဟာ ကျုပ်တို့လို
ရှေးဟောင်းသုတေသနသမားတွေ အမြင်နဲ့ကြည့်ယင်
တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ ပစ္စည်းပဲ။ ခင်ဗျားက ရှေးဟောင်း
သုတေသနသမား မဟုတ်တဲ့အတွက် တန်ဖိုးမရှိဘူးလို့
ထင်လို့ ယူမိတယ်လို့ပဲ ကျုပ်ယူဆပါတယ်။ ဒီတော့ အဲဒီ
ရုပ်တုကို ပြန်ပေးပါ။ ရုပ်တုကို ပြန်ပေးလို့ရှိယင် ခင်ဗျား
တို့ ယာဉ်ထဲက လောင်စာတွေကို ပြန်ပေးမယ်။ ဒါပဲ”
မေးစ်က မေးကို လက်ဖြင့် ပွတ်နေယင်းက

၇၀ ♦ မြသန်းတင့်

“ဒီမှာ ပစ္စည်းတွေ အများကြီးရှိလျက်နဲ့ ဒီရုပ်တု ကိုမှ ဆရာကြီး ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် အရေးတကြီး ထားနေသလဲဆိုတာ ကျွန်တော် နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေတယ် ခင်ဗျ”

ပါမောက္ခဖောစတားမှာ စိတ်တိုသည်ထက် တို လာခဲ့လေပြီ။

“ခင်ဗျားစကားက ဘာနဲ့တူနေသလဲ ဆိုယင် မိုနာလီဇာ ပန်းချီကားကို လုပ်ပြတိုက်က ခိုးသွားတဲ့ သူခိုး ပြောတဲ့စကားနဲ့ တူနေပြီ။ ပြတိုက်မှာ သည့်ပြင်ပန်းချီ ကားတွေ အများကြီး ရှိနေတာပဲတဲ့။ ဒီပန်းချီကားတစ် ကား ပျောက်တာနဲ့ ဘာဖြစ်သွားမှာလဲတဲ့။ ဒီမှာ ဒီရုပ်တု ဟာ သိပ်အရေးကြီးတယ်ဗျ။ သိပ်ကို အရေးကြီးတယ်။ ပြင်ပ စကြဝဠာမှာ ဒီလောက်ကောင်းတဲ့ အနုပညာလက် ရာဆိုလို့ တစ်ခုမှ မရှိဘူး။ သိရဲ့လား။ ဒါကြောင့် ဒီရုပ် တုကို ခင်ဗျားဆီက မရမနေ ပြန်တောင်းနေတာ”

ကိုယ်က ပစ္စည်းတစ်ခုကို ကိုယ်လိုချင်ပြီးဆို လျှင် လိုချင်ကြောင်းကို မပြသင့်ကြောင်း ကျုပ်ကောင်း ကောင်း သဘောပေါက်သွားသည်။ ထိုစကားကို ကြား သည့်အခါတွင် မေးစံ၏ မျက်လုံးထဲတွင် လောဘ၏ အရိပ်အရောင်တို့ ပြုံးပြက်လာသည်ကို ကျုပ် သတိပြု လိုက်မိ၏။ ဤသည်ကိုမြင်လိုက်သည်နှင့် မေးစံသည် ပစ္စည်းကို လွယ်လွယ်နှင့် ပြန်ပေးတော့မည် မဟုတ်

ဂျူဗီတာ ဖိုက် ♦ ၇၃

ကြောင်းကိုလည်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။ ဖူလ်တန် ခပ်စောစောက ပြောခဲ့သလို မေးစံသည် ဃာနီမိ(ဒ်)စခန်း မှ လောင်စာများကို လှမ်း၍ တောင်းခြင်း မပြုနိုင်ပါ သလော။

“ကျွန်တော့်ကို နာရီဝက်လောက် စဉ်းစားခွင့် ပေးပါ” ဟု ဆိုကာ မေးစံသည် လေအိတ်အပြင်သို့ ထွက် ရန် ပြင်လိုက်၏။

“ကောင်းပြီ။ နာရီဝက်ပေးမယ်။ သည်ထက် တော့ မစောင့်နိုင်ဘူး” ဟု ပါမောက္ခ ပြော၏။

မေးစံသည် ခေသူမဟုတ်။ သူ စိတ်ကူးကောင်း ပုံကို ကြည့်၍ ကျုပ် အံ့ဩရသေးသည်။ ငါးမိနစ်ခန့်ကြာ သည့်အခါတွင် မေးစံ၏ယာဉ်မှ ဆက်သွယ်ရေး ကိရိယာ သည် လှုပ်ရှားစပြုလာကာ ဃာနီမိ(ဒ်) ဂြိုဟ် ခလုတ်ကို ချိန်လိုက်သည်။ ကျုပ်တို့နားစိုက်၍ နားထောင်သော် လည်း အသံဖျက်သည့် ကိရိယာဖြင့် ဖျက်ထားသည့် အတွက် ကောင်းစွာ သဲကွဲခြင်းမရှိ။ သတင်းစာဆရာများ သည် တော်တော် ဉာဏ်များသူပါတကား ဟု ကျုပ် အောက်မေ့လိုက်မိသည်။

ခဏကြာလျှင် ဃာနီမိ(ဒ်) ဂြိုဟ်မှ အကြောင်း ပြန်သည်။ သူ့အကြောင်းပြန်ချက်ကိုလည်း ဖျက်ထား သဖြင့် ကျုပ်တို့ ကောင်းစွာ မကြားရ။ မေးစံထံမှ အကျိုး အကြောင်း ပြန်မလာမီ ကျုပ်တို့အဖွဲ့သည် ဆွေးနွေးပွဲ

၇၂ ♦ မြသန်းတင့်

ထိုင်ကြပြန်သည်။ ပါမောက္ခဖောစတားမှာမူ အကြီး
အကျယ် စိတ်တိုလျက် ရှိလေပြီ။ မေးစံကို အထင်သေး
ကာ လျှော့တွက်လိုက်မိသဖြင့် သူ့ကိုယ်သူလည်း ဒေါသ
ထွက်နေသည်။

ကျုပ်တို့ဆီသို့ ပြန်လာသည့်အခါတွင် မေးစံ
သည် သူ့ယာဉ်မှူး ဒေါ်နယ်ကို စစ်ကူခေါ်လာသည်။ ဒေါ်
နယ်ကို ကြည့်ရသည်မှာ စိတ်ညစ်လျက်ရှိပုံရ၏။

မေးစံက အဆင်ပြေလိုသည့် သဘောမျိုးဖြင့်

“ကိစ္စတွေအားလုံးကို ကျွန်တော်တို့ စီစဉ်ခဲ့ပြီး
ပါပြီ ဆရာ။ ဆရာက လောင်စာ ပြန်မပေးယင်လည်း
ကျွန်တော်တို့ နည်းနည်းနောက်ကျ ပြန်ရုံကလွဲလို့ ဘာ
မှ သိပ်မထိခိုက်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် နှစ်ဘက်ပြေလည်
သွားတယ်ဆိုယင်တော့ ကျွန်တော်တို့မှာ ပိုက်ဆံအကုန်
လည်း သက်သာ၊ အချိန်လည်း သက်သာတာပေါ့လေ။
ကျွန်တော်တို့ နှစ်ဘက်ညှိချင်ပါတယ်။ ဒီတော့ ကျွန်
တော်တို့ လောင်စာတွေကို ပြန်ပေးပါ။ ကျွန်တော်တို့က
လည်း တခြား အမှတ်တရပစ္စည်းတွေကို ပြန်ပေးပါမယ်။
ဒါပေမယ့် ရုပ်တုကြီးကိုတော့ ကျွန်တော်တို့ပဲ သိမ်းထား
ပါရစေ။ ဒါကို မကျေနပ်လို့ လောင်စာမပေးဘူးဆိုယင်
လည်း ရပါတယ်။ နောက်တစ်ပတ်လောက်ဆိုယင် ဃာနီ
မိ(ဒ်)စခန်းက နေပြီး ကျွန်တော်တို့ဆီကို လောင်စာတွေ
ရောက်လာမှာပဲ။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။”

ကျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၇၃

ပါမောက္ခ ဖောစတားသည် အာကာသထဲတွင် ဆဲရေးတိုင်ထွာလေ့ရှိသော စကားလုံးများဖြင့် ကျိန်ဆဲလိုက်သည်။ (ထိုစကားလုံးများကိုမူ ကျုပ်ဖော်ပြခြင်း မပြုလိုတော့ပြီ။) သို့ ဆဲရေးလိုက်သည့်အတွက်လည်း နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပုံရသည်။

“ဒီမှာ ပစ္စတာမေးစ်၊ ခင်ဗျားဟာ တော်တော် ကောက်ကျစ်တဲ့လူ။ ဒီတော့ ကောက်ကျစ်တဲ့လူကို သူနဲ့ ထိုက်တန်အောင် ဆက်ဆံရလိမ့်မယ်။ ခင်ဗျားနဲ့ ဆက်ဆံတဲ့နေရာမှာ ကျုပ်ထောက်ထားမနေနိုင်တော့ဘူး။ ဒီတော့ ခင်ဗျားကို အင်အားသုံးပြီး အနိုင်ယူရလိမ့်မယ်။ တရားဥပဒေကလည်း ကျုပ်တို့ဘက်မှာ ရှိတယ်”

မေးစ်သည် ရုတ်တရက် လန့်သွားဟန်တူ၏။ သို့ရာတွင် ချက်ချင်းပြန်၍ ဣန္ဒြေဆည်လိုက်သည်။ ကျုပ်တို့တစ်သိုက်သည် တံခါးဝတွင် အချက်အချာကျသည့် နေရာများကို ယူထားလိုက်ကြ၏။

“ခင်ဗျားတို့ လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်လို့ ရမလားဗျ။ ဒါက နှစ်ဆယ့်တစ်ရာစုဗျ။ အမေရိကန် နောက်ပိုင်း ပြည်နယ်သစ်တွေ ဖွင့်စ ၁၈၀၀ ခုနှစ် မဟုတ်ဘူး”

“၁၈၈၀ ခုနှစ်လို့ ပြောပါဗျာ” ဟု တိကျမှုကို လိုက်လေ့ရှိသည့် ဟော့ကင်းက ဝင်ပြောသည်။

“ခုအချိန်ကစပြီး ခင်ဗျားဟာ အကျယ်ချုပ်ခံရပြီလို့ သဘောထားလိုက်ပါ။ ဒီနောက်မှာ ဘာဆက်

၇၄ ♦ မြသန်းတင့်

လုပ်မယ်ဆိုတာကတော့ ကျုပ်တို့စဉ်းစားရဦးမယ်။ ကဲ
ကင်းစလေဆား၊ သူ့ကို အခန်းဆီထဲကို ခေါ်သွားပါ”
ဟု ပါမောက္ခ ဖောစတားက ပြောသည်။

မေးစံက ဟက်ခနဲ တစ်ချက်ရယ်လိုက်ယင်း
နံရံနားသို့ ကပ်လိုက်၏။

“ပါမောက္ခကြီးက တယ်ပြီး ကလေးဆန်တာ
ကိုးဗျ။ ကျွန်တော့် သဘောမတူဘဲနဲ့ ဘယ့်နှယ်လုပ်ပြီး
ကျွန်တော့်ကို ချုပ်လို့ရမှာလဲ”

မေးစံသည် သူတို့ယာဉ်မှူး ဒေါ်နယ်ကို လှမ်း
ကြည့်လိုက်သည်။

ဒေါ်နယ်သည် လူ့အင်္ကျီလက်မောင်းပေါ်တွင်
မရှိသည့် ဖုန်မှုန့်များကို လက်ဖြင့် ခါနေ၏။

“ကျွန်တော်ကတော့ ဒီအရုပ်အရှင်းထဲမှာ
မပါနိုင်ဘူး”

မေးစံသည် ဒေါ်နယ်ကို ဒေါသတကြီးဖြင့်
လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး လက်မြှောက် အဖမ်းခံလိုက်သည်။
သူ့တွင် ဖတ်စရာစာအုပ်တွေ အများကြီးပါသဖြင့် ထိုစာ
အုပ်များနှင့်အတူ သူ့ကို အခန်းထဲသို့ ပိတ်လှောင်ထား
လိုက်သည်။

သူထွက်သွားသည့်အခါ၌ ပါမောက္ခဖောစတား
က ယာဉ်မှူး ဒေါ်နယ်ဘက်သို့ လှည့်၍ကြည့်လိုက်သည်။
ဒေါ်နယ်သည် လောင်စာခိုင်ခွက်ကို ကြည့်နေသည်။

ကျူဗီတာ ဖိုက် ♦ ၇၅

“ခင်ဗျားကို ငှားလာတဲ့လူ၊ မဟုတ်တရုတ်တွေ လုပ်နေတာကို ခင်ဗျား မြင်တယ်နော်။ ဒီတော့ ဒီအထဲမှာ ခင်ဗျား မပါဘူးလို့ ပြောမလား”

“ကျွန်တော်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူးလေ။ ကျွန်တော် က ယာဉ်အငှားလိုက်လာတဲ့ လူပဲ။ သူ့ကို ဒီကို ပို့မယ်။ ပြီးတော့ ကမ္ဘာမြေပြင်ကို ပြန်ပို့မယ်။ ကျွန်တော့်အလုပ် က ဒါပဲ။ ကျန်တဲ့ ကိစ္စကတော့ ဆရာတို့ဘာသာ ရှင်းကြ ပေါ့။ ဘယ်လိုပဲ ရှင်းရှင်း ကြိုက်သလို ရှင်းနိုင်ပါတယ်”

“ကျေးဇူးတင်တယ် မစ္စတာ ဒေါ်နယ်။ ဒီလိုဆို ယင် ကျုပ်တို့အချင်းချင်း နားလည်မှု ရှိတယ်ပေါ့။ အကောင်းဆုံးကတော့ ခင်ဗျားယာဉ်ကို ပြန်ပြီး ကျန်တဲ့ လူတွေကို အခြေအနေ အရပ်ရပ်ကို ရှင်းပြပါ။ မကြာခင် ကျုပ်တို့ လိုက်လာခဲ့မယ်”

ယာဉ်မှူးဒေါ်နယ်သည် လေးတည့်လေးကန်ဖြင့် တံခါးပေါက်ဆီသို့ လျှောက်သွား၏။ အပြင်သို့ ထွက် ခါနီးတွင် ကျုပ်တို့ ယာဉ်မှူး ကင်းစလေးဆားဘက်သို့ လှည့်၍ ...

“ဗျို့ ... ကင်းစလေး။ သူ့ကို ညှဉ်းပန်းဖို့ အစီ အစဉ် ရှိသလား။ ရှိယင် ကျွန်တော့်ကို ပြောစမ်းပါဗျာ။ ကျွန်တော့်မှာ နည်းသစ်ကလေးတွေ စိတ်ကူးရထားလို့”

ထိုသို့ ပြောဆိုပြီးနောက် ဒေါ်နယ်သည် အပြင် သို့ ထွက်သွား၏။

၇၆ ♦ မြသန်းတင့်

ပါမောက္ခဖောစတားသည် မေးစံနှင့် တိုက်ရိုက် တွေ့ဆုံ မေးမြန်းနိုင်ပါလျက် မာရီယန်အား စစ်ဆေးနေ သည်ကို ကျုပ်နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်နေသည်။ မာရီ ယန်မှာ ခေါင်းမာစွာ ငြင်းဆန်လျက်ရှိသည်။

“မေးစံကို ဒီလို ချုပ်နှောင်ထားလို့ သူက ဘာ ဂရုစိုက်မှာလဲရှင်။ ကျွန်မတို့ ယာဉ်ပေါ်က အခန်းထဲမှာ ထိုင်နေရတာနဲ့ ဘာထူးမှာလဲ။ ရှင်တို့ လုပ်ချင်ရာလုပ်၊ ပြီးတော့ ရှင်တို့သူ့ကို ဖမ်းချုပ်ထားရုံအပြင် ဘာတတ်နိုင် မှာလဲ။ သူနဲ့စကားပြောချင်တယ်ဆိုယင်တော့ ကျွန်မ သိပါရစေ”

သို့ဖြင့် ပြဿနာမှာ လိပ်ခဲတည်းလည်း ဖြစ် လျက်ရှိ၏။ ကျုပ်တို့သည် မေးစံ အလျှော့ပေးအောင် တတ်နိုင်သမျှ ကြိုးစားကြသော်လည်း မည်သို့မျှ မထူးဘဲ ဖြစ်နေကြသည်။ သူ့ကို ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်သည့်တိုင် ဘာမျှ အကြောင်းမထူးလှ။

ပါမောက္ခဖောစတားသည် ကျုပ်တို့ကို ကျော ပေး၍ ရပ်ကာ ပြတင်းမှနေ၍ အပြင်သို့ ကြည့်နေသည်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးမှာ မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းပေါ်တွင် တည့်တည့်ကြီး ရောက်နေသည်ဟု ထင်ရကာ ကောင်း ကင်ကြီးတစ်ခုလုံးကို ဖုံးအုပ်နေသကဲ့သို့ ရှိ၏။

“တို့ တကယ်လုပ်မယ်ဆိုတာ ကောင်မလေး သဘောပေါက်အောင် လုပ်ဖို့လိုတယ်ကွ” ဟု ဆိုကာ

ကျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၇၇

ကျုပ် ဘက်သို့ ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ယင်း ...

“ကောင်မလေးက မေးစံဆိုတဲ့ ငနဲကို ကြိုက်နေ
တယ်လို့ မင်းထင်သလား”

“ဟုတ်တယ် ဆရာ။ ကျွန်တော်တော့ ဒီလိုပဲ
ထင်တာပဲ”

ပါမောက္ခဖောစတားသည် အတန်ကြာမျှ စဉ်း
စားနေရာမှ ကင်းစလေဆားဘက်သို့ လှည့်ကာ ...

“ငါ့အခန်းထဲကို ခဏလိုက်ခဲ့စမ်းကွာ။ စကား
နည်းနည်းပြောစရာရှိတယ်”

သူတို့နှစ်ယောက်သည် အခန်းထဲတွင် အတန်
ကြာ စကားပြောနေကြသည်။ ပြန်ထွက်လာသည့်အခါ
တွင် သူတို့မျက်နှာများမှာ အနည်းငယ် ရှင်လန်းနေသည်
ကို တွေ့ရ၏။ ပါမောက္ခဖောစတား၏ လက်ထဲတွင်
ကိန်းဂဏန်းတွေ ရေးခြစ်ထားသည့် စာရွက်တစ်ရွက်ကို
ကိုင်ထားသည်။ ပါမောက္ခသည် ရေဒီယို ဆက်သွယ်ရေး
ကိရိယာရှေ့သို့ သွားကာ မေးစံတို့၏ ယာဉ်ဖြစ်သည့်
“ဟင်နရီလုစ်” ကို ခေါ်နေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ... ပြောပါ။ ဆရာတို့ တောင်းဆို
ချက်ကို ပြန်ပြီး ရုပ်သိမ်းလိုက်ပြီ မဟုတ်လား။ ကျွန်မ
လည်း ငြီးငွေ့လှပြီ ရှင်”

မာရီယန်၏ အသံမှာ ကျုပ်တို့အဖြေကို
စောင့်မျှော်နေသည့် အသံမျိုးဖြစ်၏။

၇၈ ♦ မြသန်းတင့်

ပါမောက္ခ ဖောစတားသည် ရုပ်သံပိတ်ကား ပေါ်မှ မာရီယန်ကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ယင်း ...

“ဒီမှာ မာရီယန် တို့လုပ်နေတာကို ပေါ့သေးသေးတော့ မအောက်မေ့နဲ့နော်။ တကယ်လုပ်နေတာ။ ခု ငါတို့ နောက်တစ်ဆင့် အရေးယူတော့မယ်။ မင်း လူကို တို့တစ်နေရာ ပို့လိုက်တော့မယ်။ မင်း မြန်မြန်လိုက်ဖမ်းပေတော့။ မဖမ်းနိုင်ယင်တော့ တို့လည်း မတတ်နိုင်ဘူး။”

မာရီယန် ဟန်ဆောင်နေသည့်တိုင် သူ့အသံထဲတွင် စိုးရိမ်သောက ရောက်သည့်အသံ ပါနေကြောင်းကို ကျုပ်သတိထားလိုက်မိသည်။

ပါမောက္ခ ဖောစတားက လေသံအေးအေးဖြင့်

“အာကာသ မကြွင်းနစ် ပညာအကြောင်းကို မင်းကောင်းကောင်း နားလည်ချင်မှ နားလည်မယ်။ အေးနားမလည်ဘူး မဟုတ်လား။ ကိစ္စမရှိပါဘူးကွယ်။ နားမလည်ယင်လည်း မင်းတို့ယာဉ်မှူး ဒေါ်နယ်ကို မေးကြည့်ပေါ့။ သူ့ရှင်းပြပါလိမ့်မယ်။ ဘယ့်နှယ်လဲ ဒေါ်နယ်။ ရှင်းပြမယ် မဟုတ်လား။”

“ပြောပါဆရာ” ဟု ဒေါ်နယ်က နောက်ဘက်မှ အသံထွက်လာသည်။

“ဒီလိုဆိုယင် သေသေချာချာ နားထောင်ပါ မာရီယန်။ ခု တို့ဟာ အလွန်ထူးဆန်းပြီး အလွန်အန္တရာယ်များတဲ့ ဂြိုဟ်ငယ်တစ်ခုပေါ်မှာ ရောက်နေတယ် ဆိုတာ

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၇၉

မင်းသတိထားပါ။ ခု မင်း ယာဉ်ရဲ့ ပြတင်းပေါက်ကနေ ပြီးကြည့်လိုက်ယင် တို့ရောက်နေတဲ့နေရာဟာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးနဲ့ အလွန်နီးတယ်ဆိုတာ မင်းမြင်ရလိမ့်မယ်။ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ဆိုတာ ဂြိုဟ်တွေထဲမှာဖြင့် ဆွဲငင်အားအများဆုံးနေရာပဲ။ ရှင်းတယ် မဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ ရှင်းပါတယ်။ ဆက်ပြောပါဦး”

မာရီယန်၏ အသံမှာ စိုးရိမ်သံပါလာခဲ့လေပြီ။

ဆက်လက်၍ ဣန္ဒြေမဆောင်နိုင်တော့။

“ကောင်းပြီ။ ခု တို့ရောက်နေတဲ့ ဂျူပီတာဖိုက် အရံဂြိုဟ်ငယ်ဟာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးကို ဆယ့်နှစ် နာရီမှာ တစ်ပတ်ကျပတ်နေတယ်။ ဒီတော့ အားလုံးသိထားတဲ့ စိန္တကကထာ တစ်ခုရှိတယ်။ အရာဝတ္ထုတစ်ခုဟာ မိမိရဲ့ပတ်လမ်းကြောင်းထဲကနေပြီး ဆွဲငင်မှုအား ကောင်းတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုရဲ့ ဗဟိုချက်မကို ကျသွားလို့ ရှိယင် အချိန်ကာလတစ်ခုရဲ့ ဒသမ ခုနစ်ဆယ့်ခုနစ် အတွင်းမှာ ကျရောက်သွားနိုင်တယ်။ တစ်နည်းပြောရလို့ ရှိယင် ဒီကနေပြီး ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပေါ်ကို ကျသွားတဲ့ အရာဝတ္ထုတစ်ခုဟာ ၂ နာရီနဲ့ ၇ မိနစ်လောက် အတွင်းမှာ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပေါ်ရောက်သွားနိုင်တယ်။ ဒီထက်ပိုကြာမှာတော့ မဟုတ်ပါဘူး”

ပါမောက္ခဖောစတကားက တစ်ချက်ရယ်လိုက် ယင်း ...

၈၀ ♦ မြသန်းတင့်

“ကောင်းပြီ၊ ဒီအထိရင်းပြီနော်။ ဒါက ကြာသပတေးဂြိုဟ် အလယ်တည့်တည့်ပေါ်ကို ကျသွားမယ့် အချိန်နော်။ ဟုတ်လား။ ဒီနေရာကနေပြီး ပစ္စည်းတစ်ခုကို ကြာသပတေးဂြိုဟ် အလည်တည့်တည့် မဟုတ်ဘဲ ဘေးတို့ အစွန်တို့ကို ချလိုက်ယင် ဒီထက်တောင် အချိန် တိုနိုင်တယ်။ ဘာလဲ နားထောင်ရတာ ငြီးငွေ့နေသလား”

“မငြီးငွေ့ပါဘူး”

မာရီယန်အသံမှာ သဲ့သဲ့မျှသာ ကြားရတော့ သည်။

“အေး ... ဟုတ်ပြီ။ စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုလို့ ဝမ်းသာတယ်။ အချိန်အတိအကျကိုတော့ တို့ယာဉ်မှူး ကင်းစလေဆားက တွက်ပေးပြီးပါပြီ။ ဒီကနေပစ္စည်းတစ်ခုကို ချလိုက်ယင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ရဲ့ တစ်နေရာရာကို တစ်နာရီနဲ့ သုံးဆယ့်ငါးမိနစ်အတွင်းမှာ ရောက်သွားမယ်။ အချိန်အတိအကျကိုတော့ ပြောလို့မရဘူးပေါ့ကွယ်။ ခန့်မှန်းခြေလောက်ပဲပေါ့ ... ဟဲဟဲ”

ပါမောက္ခဖောစတားက မရယ်ချင်ရယ်ချင် ရယ်လိုက်သည်။

“ခု တို့ရောက်နေတဲ့ ဂျူပီတာဖိုက် အရံဂြိုဟ်ဟာ ဆွဲငင်အား အလွန်နည်းတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုဆိုတာကို တော့ မင်းသိမှာပေါ့။ ပတ်လမ်းကြောင်းထဲမှာ လွင့်ပါးနေတဲ့ သူ့ရဲ့အဟုန်ဟာ ဘာမှမရှိဘူး။ တစ်စက္ကန့်ကို ဆယ်

ကျူဗီတာ ဖိုက် ♦ ၈၁

မိတာလောက်ပဲရှိတယ်။ ဒီတော့ ဒီလောက် နှေးနှေးသာ ရွေ့လျားနေတဲ့ အရံဂြိုဟ်ပေါ်က ပစ္စည်းတစ်ခုကို ပစ်ချ လိုက်ယင် ဒီပစ္စည်းက ဒီဂြိုဟ်ပေါ်ကို ဘယ်တော့မှ ပြန် ရောက်လာတော့မှာ မဟုတ်ဘူး။ မှန်တယ် မဟုတ်လား ဒေါ်နယ်”

“မှန်ပါတယ်”

“ဒီတော့ လိုရင်းကို ချုပ်ပြောရယင် တို့အရံ ဂြိုဟ်ငယ်ဟာ ကြာသတေးဂြိုဟ်ကြီးရဲ့ အောက်တည့် တည့်ကို ရောက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မေးစ်ရဲ့အာကာသ ဝတ်စုံမှာ တပ်ထားတဲ့ တွန်းကန်ပစ္စတိုတွေကို ဖြုတ်ပစ် လိုက်မယ်။ အာကာသဝတ်စုံက တွန်းကန်ပစ္စတိုတွေကို ဖြုတ်ပစ်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် မေးစ်ဟာ တို့ဂြိုဟ်ရဲ့ အပြင်ဘက်ကို လွင့်ပါသွားမှာပဲ။ ဒီတော့ မင်းတို့ ယူသွား တဲ့ ရုပ်တုကို ပြန်ပေးယင် တို့ သူ့ကို လိုက်ဆယ်ပေးမယ်။ ဒါပေမယ့် အချိန် သိပ်မရှိဘူးနော်။ ကိုးဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲ ရှိတယ်။ မြန်မြန်စဉ်းစားပါ။ အဲဒီထက် ကျော်သွားယင် တော့ တို့လည်း ဘာမှတတ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ကိုးဆယ့် ငါးမိနစ်ဆိုတာ ဘာမှ ကြာတာ မဟုတ်ဘူး။ အရေးကြီး တယ်”

“ဒီလိုလုပ်လို့ မဖြစ်ဘူး ထင်တယ် ဆရာ။ ကျွန် တော်တို့ အားလုံး ပြဿနာတက်ကုန်လိမ့်မယ်”
ကျုပ်က လှမ်းအော်လိုက်သည်။

၈၂ ♦ မြသန်းတင့်

“အသာနေစမ်းပါကွာ။ ကဲ ... မာရီယန် ဘယ် နှယ့်လဲ”

မာရီယန်သည် ရုပ်သံပိတ်ကားထဲမှနေ၍ စိုက်ကြည့်နေသည်။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင် ကြောက်လန့်မှုခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းတို့ကို ဖော်ပြသည့် အရိပ်အရောင်တို့ ရောထွေးယှက်သန်းနေသည်။

“မဟုတ်ဘူး။ ဆရာ ကျွန်မတို့ကို ညာပြောနေတာ။ ခြောက်နေတာ။ ဒီလို လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ကျွန်မ မယုံဘူး။ ဆရာက လုပ်ချင်သည့်တိုင်အောင်လည်း ကျွန်မက ခွင့်ပြုမှာ မဟုတ်ဘူး။”

ပါမောက္ခဖောစတားက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

“တော်တော် ခက်ပါကလား။ ကဲ ... ကင်းစလေနဲ့ တိုနီရေ မယုံဘူးတဲ့။ မယုံယင်လည်း လက်တွေ့ပြရမှာပေါ့။ သွား မေးစံကို အပြင်ကို ခေါ်ထုတ်ခဲ့။ လုပ်စရာရှိတာကို လုပ်ရုံပေါ့။”

“ဟုတ်ကဲ့ ... ဆရာ”

ဟု ဆိုကာ ကင်းစလေနှင့် တိုနီတို့ ထွက်သွားကြသည်။

မေးစံသည် ကြောက်လန့်နေဟန်ရှိသော်လည်း အလျှော့မပေးသေးချေ။ သူ့အာကာသဝတ်စုံကို ပြန်ပေးပြီး အဝတ်ခိုင်းသည့်အခါတွင် ...

“ကျွန်တော့်ကို ဘာလုပ်ကြမလို့လဲဗျ”

ဂျူဗီတာ ဖိုက် ♦ ၈၃

“ဝတ်စုံကို ဝတ်ဗျာ။ လမ်းလျှောက်ထွက်မလို့”

ဟု ကင်းစလေက ပြောယင်း၊ သူ့ဝတ်စုံတွင် တပ်ထားသည့် တွန်းကန်ပစ္စတိုများကို ဖြုတ်လိုက်သည်။

ပါမောက္ခဖောစတားသည် တကယ်လုပ်မည့်ဟန် ခြိမ်းခြောက်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်ဟု ကျုပ်ထင်ခဲ့၏။ မေးစံကို ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပေါ်သို့ တကယ်သာ ပစ်ချမည်ဆိုလျှင် ယာဉ်မှူး ကင်းစလေဆားနှင့် တိုနီတို့ကလည်း ခွင့်ပြုမည် မဟုတ်။ မာရီယန်ကလည်း ယုံမည်မထင်။ သို့ဆိုလျှင် ကျုပ်တို့ တမင်ခြောက်လှန့်ကြောင်း ပေါ်သွားကာ ကျုပ်တို့သာ အရှက်ကွဲမည်ဟု ထင်ခဲ့သည်။

မေးစံသည် ကောင်းကောင်းလည်း မသွားနိုင်။ တွန်းကန်ပစ္စတိုများကို ဖြုတ်ထားသဖြင့် ဆွဲငင်အားနည်းသည့် ဂြိုဟ်ငယ်မျက်နှာပြင်တွင် သနားစရာဖြစ်နေသည်။ ကင်းစလေနှင့် တိုနီတို့က သူ့ကို ဘောလုံးတစ်လုံးကို တွန်းသလို တွန်းယူသွားကာ ဂြိုဟ်ငယ်အစွန်းမှီးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီသို့ ခေါ်သွားကြသည်။ ဂြိုဟ်ငယ်၏ အစွန်းတွင်မူ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီး။

ကျုပ်သည် မာရီယန်တို့ယာဉ်ဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ မာရီယန်သည် မျှော်စင်တံခါးဝတွင် ရပ်ယင်းမှီးကုပ်စက်ဝိုင်းဆီသို့ သွားနေသော သူတို့သုံးယောက်ကို လှမ်းကြည့်နေသည်ကို မြင်လိုက်၏။

၈၄ ♦ မြသန်းတင့်

“ဘယ်နှယ့်လဲ မာရီယန်၊ မြင်ပြီ မဟုတ်လား
ငါ့လူတွေဟာ လူမပါတဲ့ အာကာသဝတ်စုံကြီးကို သယ်
သွားတာ မဟုတ်ဘူးနော်။ မြင်တယ် မဟုတ်လား။ မသေ
ချာသေးယင် မှန်ပြောင်းနဲ့ လှမ်းကြည့်ဦး။ နောက် တစ်
မိနစ်လောက်ဆိုယင် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းကို ရောက်တော့
မယ်။ အဲ ... အဲဒီရောက်ယင် မင်းလူ မျောပါသွားတာကို
မင်း မြင်ရမှာပဲ”

အသံချဲ့စက်မှ ဘာသံမျှ မကြားရ။ တိတ်ဆိတ်
နေသည်။ ကျုပ်အဖို့မူ အချိန်အတော်ကြာသည်ဟု ထင်
လိုက်၏။ မာရီယန်မှာမူ ရင်တထိတ်ထိတ် ဖြစ်နေပေလိမ့်
မည်။

ကျုပ်သည် မှန်ပြောင်းကို ကောက်ကိုင်ကာ
အလွန်နီးကပ်နေသော မိုးကုပ်စက်ဝိုင်း မျှော်ကြည့်နေမိ
သည်။ ထိုစဉ်တွင် ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီး၏ အဝါရောင်
နောက်ခံပေါ်တွင် မီးရောင်ကလေး လက်ခနဲ ပွင့်သွား
သည်ကို မြင်လိုက်ရ၏။ ကြည့်လိုက်သည့်အခါ အာကာ
သထဲသို့ တက်လာသော လူသုံးယောက်ကို မြင်လိုက်ရ
သည်။

ထို့နောက် သူတို့ သုံးယောက်သည် ဝေးကွာ
သွားကြသည်။ နှစ်ယောက်မှာ သူတို့ ဝတ်စုံတွင် ပါလာ
သည့် တွန်းကန်ပစ္စည်းများကြောင့် အရှိန်နှေးသွားကာ
ဂျူပီတာဖိုက်ပေါ်သို့ ပြန်ကျလာကြ၏။ အခြားတစ်

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၈၅

ယောက်မှာမူ အလွန်ကြီးမားသည့် ကြာသပတေးဂြိုဟ်
ကြီးဆီသို့ တက်သွားခဲ့လေပြီ။

ကျုပ်သည် ပါမောက္ခဖောစတားကို အလန့်
တကြားဖြင့် လှမ်းကြည့်လိုက်မိလေ ...

“ဟာ ... ဒီလူတွေ တကယ် လုပ်ခဲ့ပြီ ထင်တယ်
ဆရာ။ ကျွန်တော်က ဆရာတမင်သက်သက် ခြောက်နေ
တယ်လို့ ထင်တာ”

ပါမောက္ခဖောစတားက မိုက်ကရိုဖုန်းကို နား
ထောင်နေရာမှ အေးဆေးစွာဖြင့် ....

“ကောင်မလေးကလည်း ငါ တမင်သက်သက်
ခြောက် လှန့်တာလို့ ထင်နေတာပဲ။ ဘယ်နှယ်လဲ
သူငယ်မ။ အချိန် မြန်မြန်ဆုံးဖြတ်နော်။ ကြာသွားယင်
ဘယ်လိုဖြစ်ဆိုတာ မင်း မြင်ပြီ မဟုတ်လား။ ဒီကနေ
ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပေါ်ကို ရောက်ဖို့ဟာ ကိုးဆယ့်ငါး
မိနစ်ပဲ ကြာတယ်။ အေးလေ ... အဲဒီအချိန် တစ်ဝက်
လောက်အထိတော့ လိုက်ပြီး ဆယ်လို့ရပါသေးတယ်။
မြန်မြန် စဉ်းစားပါ”

တစ်ဘက်မှ ဘာသံမျှ မကြားရ။

“ကဲ ... ငါ ဆက်သွယ်ရေးကိရိယာကို ဖြုတ်
လိုက်တော့မယ်နော်။ ဖြုတ်ပြီးမှတော့ ပြန်မခေါ်နဲ့တော့။
မင်းတို့ ယာဉ်ပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ရုပ်တူကြီးကို မချမချင်း မင်း
တို့ ဘာမှ အဆက်အသွယ် မလုပ်တော့ဘူး။ ရုပ်တူကို

၈၆ ♦ မြသန်းတင့်

ပေးတဲ့ အချိန်မှာ မင်းလူကို လိုက်ဆယ်ပေးမယ်။ ဒါပေမယ့် အချိန် အကန့်အသတ် ရှိတယ်နော်”

သို့ဖြင့် ဆယ်မိနစ်ခန့်ကြာသွားသည်။ ကျုပ်သည် ပါမောက္ခကို အတင်းအကျပ် ကိုင်ရမည်လောဟု စဉ်းစားမိသေး၏။ ကျုပ်တို့ပါ လူသတ်တရားခံ ဖြစ်မည့် ကိန်းဆိုက်နေလေပြီ။ သို့ရာတွင် ယာဉ်တွင် အရေးအကြီး ဆုံးဖြစ်သည့် ကင်းစလေဆားနှင့် တိုနီတို့ကိုယ်တိုင် ထို ပြစ်မှုထဲတွင် ပါဝင်ကျူးလွန်နေကြသည့်အခါတွင် ကျုပ်လည်း ဘာမျှမတတ်နိုင်တော့။

ထိုစဉ် “ဟင်နရီလုစ်” ယာဉ်၏ လေအိတ် တံခါးသည် ဖြည်းညှင်းစွာ ပွင့်လာကာ အာကာသဝတ်စုံ ဝတ်ထားသည့် လူနှစ်ယောက်အပြင်သို့ မျောထွက်လာသည်။

“အင်း ... ခြွင်းချက်မရှိ လက်မြောက်ပြီကွ။ ကဲ ... ကဲ ... တို့ယာဉ်ထဲကို ဝင်။ ငါ့ လေအိပ်ဖွင့်ပေးမယ်” ဟု ပါမောက္ခဖောစတားက ရေဒီယိုမှ လှမ်းပြောလိုက်သည်။

ပါမောက္ခဖောစတားကို ကြည့်ရသည်မှာ ခပ်အေးအေးပင်။ ကျုပ်ကား နာရီကိုသာ တကြည့်ကြည့် ဖြစ်လျက်ရှိလေပြီ။ အချိန်မှာ ဆယ့်ငါးမိနစ်လွန်သွားပြီ ဖြစ်၏။ လေအိတ်တံခါးမှ ချွင်ချွင်မြည်သောအသံများ၊ တံခါးကို ထုသံများ ပေါ်လာသည်။ အတွင်းတံခါးသည်

ကျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၈၇

ပွင့်လာပြီး ‘ဟင်နရီလစ်’ ယာဉ်မှူး ဒေါ်နယ် ဝင်လာသည်။ သူ့နောက်မှလည်း မာရီယန် လိုက်ပါလာ၏။ မာရီယန်၏ မျက်နှာတွင် သွေးမရှိတော့ပြီ။ ကျုပ်မှာကား တစ်ဘက်သတ် အနိုင်ကျင့်ရသည့်အတွက် သူနှင့် မျက်လုံးချင်းမဆိုင်ရဲသော်လည်း ပါမောက္ခဖောစတားမှာ အနည်းငယ်မျှပင် ရှက်ကြောက်ဟန်မရှိ။ ပါမောက္ခဖောစတားသည် လေအိတ်ထဲသို့ဝင်သွားကာ ရုပ်တုကြီးကို သွားကြည့်သည်။ ထို့နောက် လက်နှစ်ဘက်ကို ပွတ်ယင်း ပြန်ထွက်လာ၏။

“အေး ... ဒီလိုမှပေါ့ကွယ့်။ ကဲ ... လက်ဖက်ရည်ကလေး ဘာလေး ထိုင်သောက်ကြသေးတာပေါ့။ စိတ်မချမ်းသာစရာတွေကို မေ့ပျောက်ပစ်လိုက်ကြတာပေါ့။”

ကျုပ်က နာရီကို လက်ညှိုးထိုးပြယင်း ...

“ဆရာ၊ နာရီကိုလည်း ကြည့်ဦးလေ။ ခုလောက်ဆို ဟိုလူ ကြာသပတေးဂြိုဟ်နားကို တစ်ဝက်လောက် ရောက်နေတော့မယ်။”

ပါမောက္ခဖောစတားက ကျုပ်ကို ဆတ်ခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်ယင်း ...

“မင်းတို့လူငယ်တွေဟာ တယ်ပြီး လောကြီး တာပဲကိုးကွ။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက် အလောတကြီး ဖြစ်နေရတာလဲ။ တယ်ခက်တာကိုး။”

၈၈ ♦ မြသန်းတင့်

“ဆရာကြီးပဲ ပြောတယ် မဟုတ်လား ဆရာ။
ရုပ်တုကို ပြန်ပေးယင်”

မာရီယန်က ပြော၏။ မာရီယန်ကို ကြည့်ရ
သည်မှာ များစွာ ထိတ်လန့်နေပုံရသည်။

ပါမောက္ခဖောစတားသည် တစ်ဘက်သားကို
ကြာရှည်စိတ်ဒုက္ခရောက်အောင် မလုပ်လိုတော့သည့်
အတွက် နောက်ဆုံးတွင် ရှင်းပြ၏။

“ကဲ ... ကဲ ... မင်းတို့အားလုံးကို ရှင်းအောင်
ဆရာ ပြောပြမယ်။ မေးစံဟာ မင်းတို့ ငါတို့ အားလုံး
ထက် ထူးပြီး အန္တရာယ်မရှိနိုင်ဘူးကွယ်။ မင်းတို့ ငါတို့
လိုပါပဲ။ တို့ သူ့ကို အချိန်မရွေးသွားပြီး ဆယ်လို့ရပါ
တယ်”

“ဒါဖြင့် ဆရာ ကျွန်မတို့ကို လိမ်ခဲ့တာပေါ့”

“မလိမ်ပါဘူးလေ။ နားထောင်ပါဦး။ ငါ စော
စောက မင်းတို့ကို ပြောခဲ့တာတွေဟာ အမှန်တွေချည်း
ပါပဲ။ မင်းတို့ကသာ ငါ့စကားကိုနားထောင်ပြီး ကောက်
ချက်အဆွဲမှားခဲ့ကြတာပါ။ အရာဝတ္ထုတစ်ခုဟာ ကိုး
ဆယ့်ငါးမိနစ် အတွင်းမှာ ဒီကနေပြီး ကြာသပတေးဂြိုဟ်
ပေါ်ကို ကျသွားမယ်လို့ ငါပြောခဲ့တယ်။ အဲဒီတုန်းက
ငါ့စကားတစ်လုံးကို တမင်ချန်ပစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒါက
တခြားမဟုတ်ဘူး။ အရာဝတ္ထုတစ်ခုဆိုတာ ကြာသပ
တေးဂြိုဟ်နဲ့ နှိုင်းယှဉ်ယင် ငြိမ်သက်နေတဲ့ အရာဝတ္ထုကို

ဂျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၈၉

ပြောတာ။ မင်းတို့လူ မေးစံဟာ ခုချိန်အထိ ဂျူပီတာဖိုက်
ဂြိုဟ်ငယ်ရဲ့ ပတ်လမ်းကြောင်းထဲမှာ ရှိနေသေးတယ်။
ဒီဂြိုဟ်ငယ်နဲ့ အတူ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကြီးကို ပတ်နေ
သေးတယ်။ သူသွားနေတဲ့နှုန်းက တစ်စက္ကန့်ကို နှစ်ဆယ့်
ခြောက် ကီလိုမီတာနဲ့ ရွေ့လျားနေတယ်။ သိရဲ့လား။”

“ဟုတ်တယ်။ တို့ဟာ သူ့ကို ဂျူပီတာဖိုက်ပေါ်
ကနေပြီး ကြာသပတေးဂြိုဟ်ပေါ်ကို ပစ်ချခဲ့ကြတယ်။
ဒါပေမယ့် သူ့ကို ပစ်ချလိုက်တဲ့အဟုန်ဟာ နည်းနည်း
လေးရယ်။ ဘာမှ မပြောပလောက်ဘူး။ သူဟာ ခုအထိ
ခပ်စောစောက ပတ်လမ်းကြောင်းထဲမှာပဲ ရှိနေသေး
တယ်။ ငါတို့ တွက်ချင်ကြည့်ယင် တို့နဲ့ အလွန်ဆုံးဝေး
သွားနိုင်ယင် အတွင်းဘက်ကို ကီလိုမီတာ တစ်ရာ
လောက်ပဲ ရွေ့သွားနိုင်တယ်။ နောက် ဆယ့်နှစ်နာရီပြည့်
သွားလို့ ကြာသပတေးဂြိုဟ်ကို တစ်ပတ်ပတ်မိတာနဲ့ သူ
ဟာ သူ့ကို ပစ်ချတဲ့နေရာကို ပြန်ရောက်လာမှာပဲ။ ဒီ
တော့ သူ့ကို တို့များ ဝေးဝေးလံလံ လိုက်ဆယ်နေစရာ
တောင် မလိုတော့ဘူး။”

ကျုပ်တို့အားလုံး အကြာကြီး တိတ်ဆိတ်နေကြ
သည်။ မာရီယန်၏ မျက်နှာ အလိမ်ခံရခြင်း၊ စိတ်သက်
သာခြင်း၊ စိတ်ပျက်ခြင်း စသည့် ခံစားချက်များကို ဖော်
ပြလျက်ရှိ၏။ မာရီယန်သည် ယာဉ်မှူး ဒေါ်နယ်ဘက်သို့
လှည့်လိုက်ကာ ...

၉၀ ♦ မြသန်းတင့်

“ဒီလိုဆို၊ ရှင်တစ်ချိန်လုံး ဒါတွေကို သိမှာပေါ့။
ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မကို မပြောတလဲ”

“မင်းကမှ မမေးဘဲကိုး။ ဒီတော့ ကိုယ်က
လည်း မပြောဘူးပေါ့”

နောက်တစ်နာရီခန့် ကြာသည့်အခါ၌ ကျုပ်
တို့သည် မေးစ်ကို ဆွဲချကာ ယာဉ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ကြ
သည်။ မေးစ်သည် ကျုပ်တို့အထက် နှစ်ဆယ် ကီလို
မီတာအကွာတွင် မျောနေခြင်းဖြစ်ရာ၊ သူ့ဝတ်စုံအင်္ကျီမှ
တလက်လက် တောက်နေသော မီးရောင်ကြောင့်
အလွယ်တကူပင် ရှာဖွေတွေ့ခဲ့ကြ၏။ သူ၏ ရေဒီယို
အဆက်အသွယ်ကို ဖြတ်တောက်ထားပြီဖြစ်၏။ မေးစ်
သည် ပါးနပ်သူ တစ်ယောက်ဖြစ်ရာ ရေဒီယိုအဆက်
အသွယ်ရှိနေလျှင် ကျုပ်တို့လုပ်ရပ်သည် တမင်ခြောက်
လှန့်သည့် လုပ်ရပ်ဖြစ်ကြောင်းကို သူ့ယာဉ်သို့ ရေဒီယို
ဖြင့် ဆက်သွယ်အကြောင်းကြားမည်သာ ဖြစ်၏။ ထို့
ကြောင့် သူ့ရေဒီယို အဆက်အသွယ်ကို ဖြတ်တောက်
လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ၊ ထိုကိစ္စပြေလည်
သွားသဖြင့် ကျုပ်ဝမ်းသာသည်။ အာကာသထဲတွင် နေရ
သည်ကို ငြီးငွေ့လှပေပြီ။

မေးစ်သည် စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြစ်နေမည်ဟု
ကျုပ် ထင်ခဲ့သော်လည်း ထိုသို့မဟုတ်ချေ။ ကျုပ်တို့၏
နွေးထွေးသော ယာဉ်ခန်းထဲသို့ ပြန်ရောက်သည့်အခါ

ကျူပီတာ ဖိုက် ♦ ၉၁

တွင် ကျေကျေနပ်နပ်ပင်။ သူ့ကို ပြန်ခေါ်သည့်အတွက် ကျေးဇူးတင်သောကြောင့်လော၊ ယခုကိစ္စတွင် တရားမျှ တစွာ ဉာဏ်ရည်ပြိုင်ကြသည့်အတွက် အားကစားသမား စိတ်ဓာတ်ဖြင့် အာဃာတများကို ပယ်ဖျောက်လိုက်သည့် အတွက်ကြောင့်လော။ မည်သည့်အတွက်ကြောင့် ဆို သည်ကိုမူ ကျုပ်မပြောနိုင်။ ကျုပ်အထင်တွင်မူ တရားမျှ တစွာ အရှုံးပေးလိုက်ရသောကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ထင် ပါသည်။

ထို့ပြင်ကား ကျုပ်တို့ လှည့်ကွက်ကလေးတစ်ခု မှအပ အခြားဘာမျှပြောစရာမရှိတော့ပြီ။ ကျုပ်တို့ လှည့် ကွက်ကလေးမှာ တခြားမဟုတ်။ သူ့ယာဉ်ထဲမှ လောင်စာ များကို ကျုပ်တို့ထုတ်ယူလိုက်သည်ဆိုသော်လည်း အကုန်ထုတ်ယူခြင်းမဟုတ်။ ကမ္ဘာမြေပြင်သို့ ဆင်းသက် နိုင်လောက်အောင် လောင်စာကုန်သေးသည် ဆိုသည့် အချက်ဖြစ်သည်။

သို့ထုတ်ယူလိုက်သဖြင့် သူ့ယာဉ်လည်း ပေါ့ သွားပြီး ကျုပ်တို့ယာဉ်မှာလည်း ရုပ်တုကြီးကို သယ်ရန် လိုအပ်သည့် လောင်စာများကို ရခဲ့ကြသည်။ ပါမောက္ခ ဖောစတားသည် သူ့လောင်စာကို ယူသည့်အတွက် တန် ရာတန်ဖိုး ချက်လက်မှတ် တစ်စောင်ကိုလည်း ပေးပြီးဖြစ် ရာ၊ ကျုပ်တို့ ခရီးတွင် တရားဥပဒေနှင့် ငြိစွန်းသည့် အချက်ဟူ၍ ဘာမျှ မရှိတော့ပြီ။

၉၂ ♦ မြသန်းတင့်

သို့ရာတွင် နောက်ဆက်တွဲ ရယ်စရာအဖြစ် အပျက်ကလေးတစ်ခုကိုမူ ကျုပ်ပြောလိုသေးသည်။

ကမ္ဘာမြေပြင်သို့ရောက်ပြီး ရုပ်တုကြီးကို ဗြိတိ သျှပြတိုက်တွင် ပြသထားရာ၊ မြေပြင်သို့ ရောက်လျှင် ရုပ်တုကြီး အခြေအနေပြောင်း မပြောင်းကို သိလိုသည့် အတွက် ကျုပ်လည်း ပြတိုက်သို့ သွားကြည့်ခဲ့သည်။ ကြိတ်ကြိတ်တိုးနေသော လူအုပ်ထဲတွင် မေးစံနှင့် မာရီ ယန်တို့ကိုလည်း တွေ့ရ၏။

ကျုပ်သည် သူတို့နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ဟိုးလ် ဖွန်း ပျော်ပွဲစားရုံသို့သွားပြီး နေ့လယ်စာ စားကြသည်။ မေးစံမှာ ကျုပ်တို့အပေါ်တွင် မည်သို့မျှ အာဃာတ မထားသည့်အတွက် သူနှင့်ပတ်သက်၍ ကျုပ်တွင် ထူး ထူးထွေထွေ ပြောစရာမရှိ။ သို့ရာတွင် မာရီယန်ကမူ ကျုပ်တို့ကို အခဲကျေဟန် မတူ။

မာရီယန်သည် မေးစံအား ဘာကြောင့် ဤမျှ စွဲလမ်းနေရသည်ကို ကျုပ်စဉ်းစား၍မရအောင် ဖြစ်နေ သည်။

မြသန်းတင့်

[အင်္ဂလိပ် သိပ္ပံဝတ္ထုရေးဆရာ နက္ခတ္တဗေဒ ပညာရှင်၊ သင်္ချာဗေဒ ပညာရှင် Arthur C. Clarke ၏ Jupiter Five ကို ပြန်သည်။]

[ဤ]ဝတ္ထုကို ရေးသည့် သိပ္ပံစာရေးဆရာ အာသာ၊ စီ၊ ကလပ်သည် ဗြိတိသျှလူမျိုး နက္ခတ္တဗေဒ ပညာရှင်နှင့် သင်္ချာပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ယခု သီရိလင်္ကာတွင် နေထိုင်လျက် ရှိသည်။ “သက္ကရာဇ် ၂၀၀၁ ဟင်းလင်းပြင်ခရီးရှည်” ဝတ္ထုကို ရေးခဲ့ပြီးနောက်ပိုင်းတွင် ထိုဝတ္ထု၏ အဆက်အဖြစ် “သက္ကရာဇ် ၂၀၀၁၊ ခရီးရှည် ၃” စသည့် သိပ္ပံဝတ္ထုရှည်ကြီးများနှင့် သိပ္ပံဝတ္ထုတို အများအပြားကို ရေးခဲ့သည်။ သူ့ဝတ္ထုများကို ရုရှား၊ တရုတ်၊ ဂျပန်နှင့် အခြား ဥရောပဘာသာရပ်များ သို့ ပြန်ဆိုခဲ့ပြီး စပေ့စ်အိုအက်ဆီ အမည်ဖြင့် ရုပ်ရှင်ရိုက် ပြီး ဖြစ်သည်။

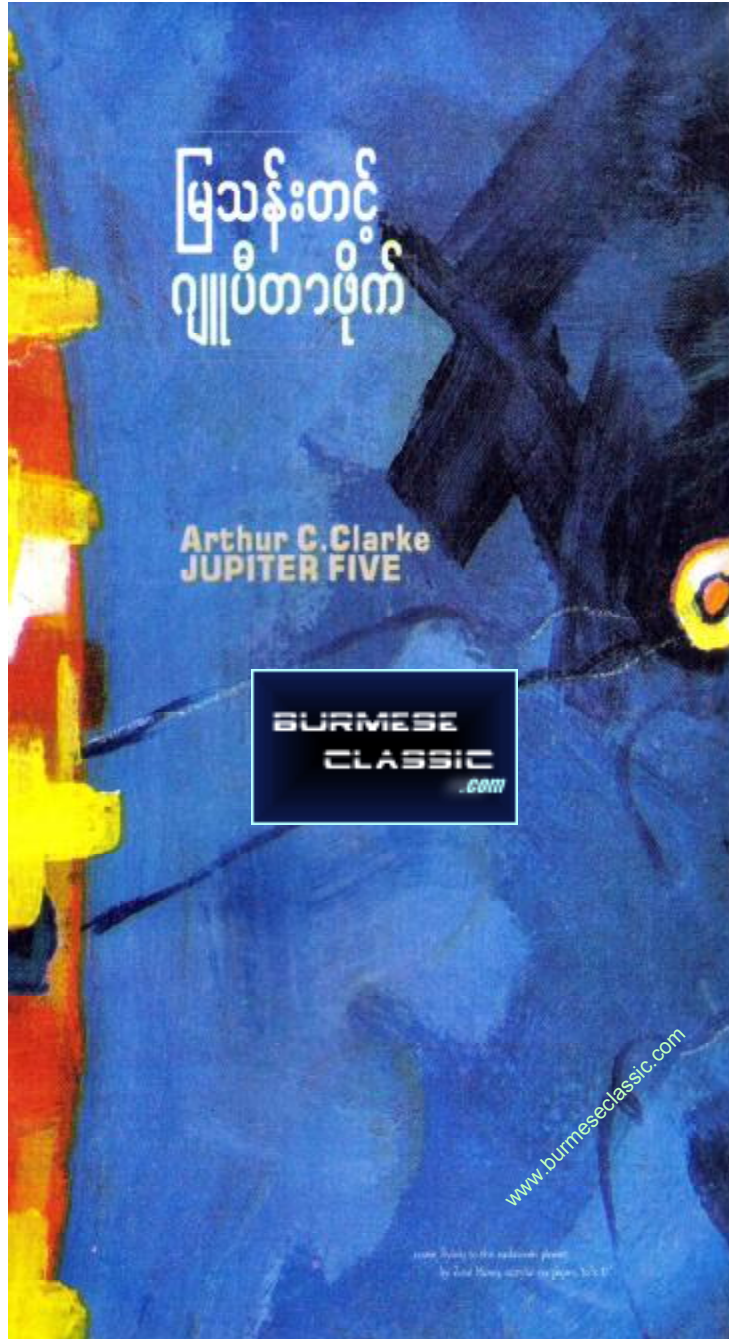
 “တချို့က သိပ္ပံဝတ္ထုဟာ အနာဂတ်ကို ကြိုဟောတဲ့ ပုရောဟိတ်ရဲ့အလုပ်ကို လုပ်ရမည်လို့ ယူဆနေကြတယ်။ ဒီအယူအဆဟာ လွဲမှားတယ်လို့ ကျွန်တော် ထင်တယ်။ သိပ္ပံပညာဟာ အနာဂတ်ကို ဟောတဲ့ပညာ မဟုတ်ဘူး။ သိပ္ပံပညာရှင်ဟာလည်း ပုရောဟိတ် မဟုတ်ဘူး။ သိပ္ပံပညာဝတ္ထုဟာ လူတွေရဲ့ စိတ်ကူးဉာဏ်ကို ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် လုပ်ပေးတဲ့ အရာသာဖြစ်တယ်။ လူတွေကို အနာဂတ်အကြောင်းကို တွေးတောတတ်လာအောင် ဆင်ခြင်တတ်လာအောင် ပညာပေးတဲ့ အရာသာ ဖြစ်တယ်။ သိပ္ပံဝတ္ထုဟာ အနာဂတ်အကြောင်းကို စုစည်းထားတဲ့ အသိပညာ ဘဏ္ဍာတိုက်ကြီး မဟုတ်ဘူး။ အနာ

၉၄ ♦ မြသန်းတင့်

ဂတ်အကြောင်းကို သိအောင် လုပ်ရာမှာ နည်းလမ်းတစ်ခု သာဖြစ်တယ်။ သိပ္ပံဝတ္ထုမှာ လုပ်ငန်းနှစ်ခုရှိတယ် လုပ်ငန်းတစ်ခုကတော့ လူတွေကို ကမ္ဘာမှာ ပေါ်ပေါက်လာ နိုင်တဲ့ အန္တရာယ်တွေကို ကြိုတင်သတိပေးတဲ့ လုပ်ငန်း ဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် သိပ္ပံဝတ္ထုဟာ “ကြိုတင် အချက်ပေး စနစ်တစ်ရပ်” လို့ ပြောနိုင်တယ်။ သိပ္ပံဝတ္ထုရဲ့ နောက်လုပ်ငန်းတစ်ခုကတော့ စာဖတ်သူ၊ အထူးသဖြင့် လူငယ်စာဖတ်သူတွေရဲ့ စိတ်ကူးဉာဏ်ကို ရင့်သန်အောင် လုပ်ဖို့၊ ကမ္ဘာသိပ္ပံပညာရဲ့ အောင်မြင်မှုတွေကို သူတို့တစ်တွေ နားလည်အောင်လုပ်ဖို့ ဖြစ်တယ်။ ဒါပေမယ့် သိပ္ပံဝတ္ထုဟာ စာရေးဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်ကူးနဲ့ ဖန်တီးထားတဲ့ ဖန်တီးမှုရသစာပေတစ်ရပ်သာ ဖြစ်တယ်။ ပါမောက္ခတစ်ယောက်၊ ပါရဂူတစ်ယောက်ရဲ့ ဟောပြော ပို့ချချက် မဟုတ်ဘူးဆိုတာကိုတော့ သတိပြုရလိမ့်မယ်” ဟု အာသာ၊ စီ၊ ကလပ်က ပြောခဲ့သည်။

[မြန်မာပြန်ဆိုသူ။]

မြသန်းတင်
ဂျူပီတာပိုက်

Arthur C. Clarke
JUPITER FIVE

BURMESE
CLASSIC
.COM

www.burmeseclassic.com

more books to the excellent price
by kind Malay version on page 165 17